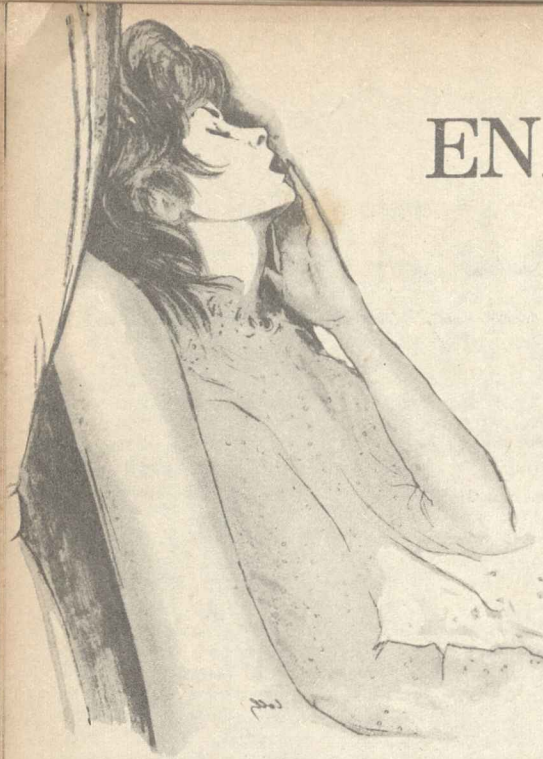

ΕΝΑ ΛΕΙΒΑΔΙ ΜΕ ΤΟΥΛΙΠΕΣ

Καθισμένη ή "Αλμπα στο μικρό σαλονάκι, είχε θυσιάζει σε μαύρες σκέψεις.

Η νοσοκόμα σκούπισε με καθαρή γάζα το ιδρωμένο μέτωπο της "Αλμπα. "Γότερα της χάριδεφε τὰ μαλλιά γιά νά τής δώση κουράγιο.

— Μή φοβάσαι, τής είπε. Δέν θά πονέσης καθόλου... Ούτε θά καταλάβης τίποτα... "Η ένεσι θά σέ κοιμήση βαθεία. "Όταν ξυπνήσης, θά είσαι πάλι στό κρεβάτι σου.

"Η "Αλμπα ξαπλωμένη στό φορείο έκανε μιά προσπάθεια νά χαμογελάσει. "Όμως τὰ όχρά χείλη της έτρεμαν. "Έτρεμαν τόσο πού τὸ χαμόγελό της έγινε μορφαρισμός αγωνίας. Σάν κάποιο σιδερένιο χέρι νάσφιγγε τήν καρδιά της. "Ήταν ένας φόβος τυφλός και παράλογος. Μάταια προσπαθούσε νά πείσει τὸν έαυτό της πὸς μιά έγχειρήσι οικολογοειδίτιδος δέν ήταν τίποτα σοβαρό... "Όμως ὁ φόβος δέν έφευγε, ούτε λιγόστευε κύν. Τὰ τυπικά ένθαρρυντικά λόγια τής άγνωστης νοσοκόμας τήν έκαναν νά νοιώθη άκόμα πὸς μόνη κι' άδοήθητη. Μήπως τὰ ίδια λόγια δέν θά λέη σ' όλες τίς άρρωστες; Οί άλλες όμως, θά είχαν και κάποιο δικό τους: μητέρα, άδελφό, άντρα, παιδί. Κάποιον, τέλος πάντων, πού δέν θά τις παρατέκονταν και δέν θά τις συμπονοῦσε μόνο από έπεγαλματικό καθήκον... Μά εκείνη ποιδόν είχε; Σ' ένα όρφανοτροφείο κατάλαβε τὸν έαυτό της... Γιά μητέρα της γνώρισε τή διευθυντρια. "Όσο γιά άντρα και παιδί... "Ε, αὐτὸ θά ήταν πιά τρέλλα και νά σκέπτεται πὸς κάποτε μπορούσε ν' άποκτήσει. Ποιὸς θά πρόσχε στα οσάρά μιά φτωχέα κοπέλλα πού δέν ήξερε ούτε ποιδὸς είναι ὁ πατέρας της;

"Η νοσοκόμα, σπρώχνοντας τώρα έλαφρά, ώδηγούσε τὸ φορείο πρὸς τὸ χειρουργικό θάλαμο. "Εσπρωχνε άργά μιά ή "Αλμπα είχε τήν έντύπωση πὸς οί μικρές ρόδες κυλούσαν με μεγάλη ταχύτητα. Και πὸς κάθε γύρισμα τους, έλο και τήν έφερνε πὸς κοντά σ' αὐτὸ τὸ τρομακτικό δωμάτιο με τοὺς άγνωστους άνθρώπους. Τὸς φανταζόταν ντυμένους σ' άσπρα, με τὰ κρύα νυστέρια τους στὸ χέρι, νά περιμένουν άδιάφοροι νά τήν έγχειρήσουν. Βιαστικοί νά τελειώνουν, γιά νά πάρη σειρά κάποιος άλλος...

Καθὼς τὸ φορείο περνοῦσε τὸ κατώφλι τοῦ χειρουργείου, ή καρδιά της "Αλμπα κόντεψε νά σταματήσει. Στεδὸν λιπόθυμη άπ' τὸ φόβο, ή νέα έκλεισε τὰ μάτια γιά νά μή δῃ εκείνη πού είχε φαντασθῇ. "Αμέσως σγεδὸν, άόρατα χέρια τή σήκωσαν και τήν άκούμπησαν σ' ένα σκληρό κρὸς τραπέζι. Μιά δυνατή ζέση τή χτύπησε στὸ πρόσωπο, κάνοντάς τήν ν' άνοιξη ξαφνιασμένη τὰ μάτια. Τὰ τράβηξε όμως γρήγορα από τή λάμψη ενός μεγάλου προβολέα. Δεξιά, μέσα σέ μεγάλες γυάλινες διτρίνες, άστραφταν νυστέρια και φαλίδια. "Αριστερά... δὸς μά-

τια! Δὸς έκφραστικά δελούδινα μάτια, πού τήν κυτοῦσαν μ' έπιμονή και συμπόνια... "Εμοιαζαν χαρούμενα και μελαγχολικά μαζί. "Η "Αλμπα άνοιγόκλεισε μερικὲς φορές τὰ βλέφαρά της και ξανακούτταξε. Ναι, ήταν σ' αλήθεια δὸς μάτια... Δὸς άνδρικά καστανά μάτια, πού τὰ πλαισίωνε μιά άσπρη χειρουργική μάσκα. Και καθὼς τὰ κυτοῦσε σάν μαγνητισμένη, ήρθαν κοντά της, λάμποντας φιλικά κι' ένθαρρυντικά και μιά ζεστή φωνή της φιθύρισε:

— "Ήούχασε τώρα... Θά κοιμηθῇς πολὺ βαθεία... "Όταν ξυπνήσης έλα θάχουν τελειώσει. Μή σκέπτεσαι τίποτα δυσάρεστο. Φέρε στή σκέψι σου μιά άμορφη στιγμή τής ζωής σου...

"Η "Αλμπα κούνησε άρνητικά τὸ κεφάλι της και μιόνοηζε τὰ χείλη της γιά νά νοιώσει. "Ήθελε νά τὸς πῇ πὸς στή ζωή της δέν υπήρχαν άμυρφες στιγμές. Μά δέν πρόστασε. Τὰ καστανά δελούδινα μάτια φάνηκαν νά διαβάσουν τή σκέψι της. Κι' ή φωνή τοῦ άγνωστου της φιθύρισε:

— Τότε θά σοῦ πῶ έγὼ ένα σόστημά μου. Γιά νά κοιμηθῇ εύκολα, φέρνω στὸ μυαλό μου ένα όπεροχο τοπίο, πού είχα δῇ πρὶν χρόνια στήν "Όλλανδία. "Ήταν άνοιξη τότε... "Ενα πρωινὸ, ψηλά άπ' τήν κορυφή κάποιου λόφου, αντίκρυσα κάτω ένα θέαμα πού δέν θά τὸ ξεχάσω ποτέ. "Ήταν ένα λειβάδι σπαρμένο μ' άμέτρητες τουλίπες. Τὸ χρώμα τους ήταν παράξενο, κόκκινο σκοῦρο με μαδιές άποχρώσεις. Πάνω τους ὁ οὐρανὸς ήταν κι' αὐτὸς σχεδὸν μαδός, σάν σκεπασμένος από γαλάζια και κόκκινα πέπλα. Φυσούσε μιά άνάλαφρη αύρα, πού έκανε νά κυματίζουν οί κάλυκες τὸν λουλουδιῶν και τὰ χρώματά τους ν' αλλάζουν σέ κάθε πνοή της. "Η βαθείά ήρεμία πού άπλωνόταν γύρω μ' έκανε νά πιστέψω πὸς βρίσκομαι σ' έναν τόπο φανταστικό. Σ' έναν τόπο έγαλμένο άπ' τὰ πὸς άμορφα παλιά παραμύθια.

"Η "Αλμπα, με τὸ βλέμμα στηλωμένο στα καστανά δελούδινα μάτια και καθὼς ή άπαλή φωνή χάριδεφε τ' αὐτιά της, έννοιωσε νά τήν πλημμυρίζη μιά γλυκεριά ζεστασιά. Μιά ζεστασιά πού έλυωνε σιγά-σιγά τὸν πάγο τοῦ φόβου γύρω άπ' τήν καρδιά της. "Ήταν τὰ μάτια του τόσο ζεστά και φιλικά, πού έπαψε πὸς νά νοιώθῃ μόνη. Και καθὼς τὰ βλέφαρά της χαμήλωναν άργά, σάν νάνοιυθε πὸς περπατούσε σ' ένα πανέμορφο λειβάδι με κατακόκκινες τουλίπες, πού λικνίζονταν άπαλά στὸ φύσημα τής αύρας... Δέν ήταν άμυρς μόνη. "Ενας άγγελος τήν κρατούσε άπ' τὸ χέρι. "Ενας άγγελος με φτερούγες μαδιές και καστανά δελούδινα μάτια.

Η "Αλμπα έύπνησε στὸ κρεβάτι της, μέσα στὸ μεγάλο ήλιόλουστο θάλαμο. Οί άρρωστες άπ' τὰ πλαινά κρεβάτια τή ρωτοῦσαν νά μάθουν κάθε λεπτομέρεια. Μά εκείνη δέν άπαντοῦσε. Στή σκέψι της δέν υπήρχε τίποτ' άλλο εκτός από τή θύμησι αὐτῶν τῶν δὸς καστανῶν δελούδινων ματιῶν.

Σὲ ποιδὸν άνήικαν άραγε; Νά ήταν σ' αλήθεια τὰ μάτια κάποιου ζωντανοῦ προσώπου; "Η, μήπως, παιρνίδι τής φαντασίας της σ' αὐτὲς τίς ὥρες τοῦ φόβου;

"Όσο κι' άν δασάνιζε τὸ νοῦ της, δέν εῦρισκε άπάντησι στὸ ερώτημά της. Γιά ένα μόνο ήταν βέβαιη: Πὸς άν τὰ δελούδινα μάτια άνήικαν σέ κάποιο ζωντανὸ πρόσωπο, τότε ὁ άγνωστος αὐτὸς άνδρας δέν μπορεί παρά νά ήταν κάποιος γιατρός. "Αλλοιῶς πὸς θά μπορούσε νά βρισκόταν στὸ χειρουργείο;

Στίς μέρες πού άκολούθησαν, ή "Αλμπα εξέταζε με προσοχή έλους τοὺς γιατροὺς και βοηθὸς πού περνοῦσαν άπ' τὸ θάλαμό της. "Όμως, κανένας άπ' αὐτοὺς δέν είχε τὰ καστανά δελούδινα μάτια τοῦ άγγέλου της. Και ή άπογοήτευσι έλο και άδραине τήν καρδιά της.

Τέλος, άρχισε νά σηκώνεται άπ' τὸ κρεβάτι και νά κάνη άτέλειωτους περιπάτους στοὺς διαδρόμους τοῦ νοσοκομείου. Και πάλι όμως τίποτα... "Ο άγνωστος έξακολουθούσε νά μένη άγνωστος. "Ήταν άναγκάστηκε νά παραδεχτῇ πὸς τὰ μάτια του τὰ είχε όνειρευτῇ, όπως τὸ λειβάδι με τίς τουλίπες και τὸν άγγελο με τίς μαδιές φτερούγες.

Τὸ πρωινὸ τής ήμέρας πού θά έγιναι άπ' τὸ νοσοκομείο, ή "Αλμπα καθισμένη στὸ μικρὸ σαλονάκι είχε θυσιάζει σε μαύρες σκέψεις. Σ' αὐτὸν δέν είχε νά πῇ πούθενά. Χωρίς δουλειά, χωρίς χρήματα. Μά έλα αὐτὰ δέν τήν έννοιαζαν. Μά νάχα σκέψι δασάνιζε τὸ μυαλό της: Πὸς ήθελε γιά πάντα από κεί πού είχε αντίκρυσε τὰ καστανά δελούδινα μάτια. Κάτι μέσα της τής έλεγε πὸς ήθελε πὸς ήταν αλήθεια. Τώρα ήθελε νά τήν τελευταία έλπίδα πὸς μπορούσε νά τὰ βρεῖ.

"Η πόρτα τοῦ σαλονιοῦ άνοιξε, ξαφνιασμένη "Αλμπα. Στὸ κατώφλι της αντίκρυσε μιά κοπέλα. Στήν άγκαλιά της κρατούσε μιά μαρὶ δὸς δέσην από κατακόκκινες τουλίπες με μαδιές και χρώσεις. Τίς άκούμπησε σιωπηλῇ στὰ χέρια της κι' έφυγε χαμογελώντας πονηρά.

"Η "Αλμπα έσφιξε στήν άγκαλιά της τὰ δελούδινα, νοιώθοντας άπέραντη χαρά. "Όχι όμως έκπληξη. Τὸ ήξερε πάντα πὸς τὰ καστανά δελούδινα μάτια δέν μπορούσε παρά νά ήταν αλήθεια. ή έλπίδα έκανε τήν καρδιά της νά φτερουγίσει λίγο.

"Η μήπως — αλλοίμονο — οί τουλίπες ήταν νά μιά ευγενική χειρονομία ενός γιατροῦ νά άρρωστη; "Ενὸς άγνωστου γιατροῦ, πού ήθελε πάντα άγνωστος;

Σ' έ λίγο, ή "Αλμπα κατέβαινε άργά τὰ πατάκια τοῦ νοσοκομείου με τή μαρὶ δὸς της στὸ χέρι και τὰ δελούδινα στην άγκαλιά. Πλά στὸ πεζοδρόμιο ήταν σταματημένο ένα κομψὸ αὐτοκίνητο. Τὸ χέρι τοῦ οδηγοῦ έκεί πὸς πόρτα κι' ή νέα μπήκε μηχανικά μέσα. Πῶς πῶς πῶς; Ούτε συγγενεῖς, ούτε φίλος ήθελε φιθύρισε στὸν οδηγὸ τή διευθυντὴ τοῦ άρρωστηφείου. "Εκει θά μπορούσε νά μένη λίγες μέρες, φάχνοντας γιά δουλειά.

Γιατί τόσο θλιμμένη, δεσποινίς; Άπὸ πὸς άγαίνον άπὸ νοσοκομείο πρέπει νά είναι γκαμενοι.

Σαφινικά, ή "Αλμπα γύρισε τὰ μάτια της πρὸς τὸν οδηγὸ πού έθαζε σέ κίνησι τή μηχανή. Κάποιος άκρίβως μπροστά της και δέν μπορούσε νά έλπει παρά τὸ πὸς μέρος τοῦ κεφαλοῦ τοῦ. "Όμως, γο πὸς ψηλά ήταν τὸ καθρεφτάκι... Και σ' αὐτὸν δε τὰ δὸς γνῶριμα καστανά δελούδινα μάτια πού τήν άγκάλιαζαν με τὸ ίδιο χαρούμενο και μόνιμο χολικό βλέμμα. Κι' ένὸς τὰ κυτοῦσε σάν ένοσημένη, ή γνώριμη άπαλή φωνή ξανάειρε σ' αὐτὰ της:

— Δέν γελάστηκα, λοιπόν. Μπορείς νά με νά γνωρίσεις χωρίς νά μ' έχεις δῇ στὸ παρελθόν; "Αὐτὸ περίμενα νά σέ ξαναδῷ μόλις γίνης έλεύως καλά. "Η άρρώστεια μᾶς κάνει πὸς εὐαίσθητοι. Νοιώθουμε πολλές φορές άδικαιολόγητα αίσθημα. "Εδὼ μπροστά σὸς πέρασμά της. Μά εἴπα δέν έγινε τὸ ίδιο. Κι' αὐτὸ με κάνει νά νοιώθω φάνταστα ευτυχισμένος.

"Ενα έντονο ρόδινο χρώμα έθαψε με μιά ήσυχά μάγουλα τής "Αλμπα. Και ή φωνή της έμε καθὼς ζήτησε νά τὸς εξήγησι:

— Προσπαθούσα νά πιστέψω πὸς έλα αὐτὰ ήταν παρά ένα όνειρο. "Όμως, στὸ έδαφος τής καρδιάς μου έννοιωθα πὸς δέν μπορούσε νά ήταν εἴ. Κι' όταν έσφιξα στήν άγκαλιά μου τίς τουλίπες, τότε κατάλαβα. Τὰ «μάτια» ήταν αλήθεια. ή ξανάέλεπα όμως; "Η τὰ δελούδινα ήταν μόνον ευγενική χειρονομία;

— "Ήταν μιά ερώτησι! τής άποκρίθηκαν τὰ μάτια μέσα άπ' τὸ καθρεφτάκι. Κι' ή άπάντησι ήταν αὐτὴ πού ήθελε ν' άκούσει. Γιατί κι' άν σάν σέ πρωτοείδα, έννοιωσα πὸς σ' άγαπούσα καιρό.

— Ποιδὸς είσαι; ρώτησε ή "Αλμπα.

— Μὲ λένε "Αλμπερτό Νάρντι. Είμαι ὁ αὐτὸς σιολόγος τοῦ νοσοκομείου.

— "Αναμνησιολόγος; Έκανε χαμογελώντας "Αλμπα. "Εὸς έύπνησε μέσα μου τήν ιδέα τῆς

"Ελσα Πικολι

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ

Εὐγένιος και ή Μπετίνα ήταν δέκα χρόνια παντρεμένοι. Καθὼς πλησίαζε ή δεκάτη επέτειος τοῦ γάμου τους άποφάσισαν νά ξανακάνουν τὸ γαμήλιο ταξίδι τους. "Ετσι μετά από τὸς χρόνια κι' άκόμα πιασμένοι άπ' τὸς γέρι πήγαν πάλι στή Βενετία, τήν πόλιν πού πρωτοείδαν σάν έρωτευμένοι νύπαντροι...

— Θυμάσαι, Εὐγένιε, σ' αὐτὸ τὸ παγκάκι καθόμαστε τότε και φιλιόμαστε ως άργά τή νύχτα...

— Θυμάσαι, Μπετίνα, κάτω άπ' αὐτὴ τήν άφίδα μου είπες πὸς είσαι ή πὸς ευτυχισμένη γυναίκα τοῦ κόσμου...

— Θυμάσαι, Εὐγένιε, πὸς πήραμε μιά γόνδολα γιά νά γνωρίσουμε τή Βενετία, αλλά δέν είδαμε τίποτα γιαντι καταζόχιστες συνέχεια στὰ μάτια;

— Θυμάσαι, Μπετίνα, πὸς πήγαμε νά δούμε τὸ Παλάτιο Ουφίτιο και κρυόμαστε πίσω άπ' τίς πόρτες γιά νά εὐχρησθῇμε διαστικά;

— Θυμάσαι, Εὐγένιε, πὸς μπροστά σ' αὐτὴ τήν "Αρροδίτη μου είπες, πὸς έγὼ σοῦ άρεσα χίλιες φορές πὸς πολὺ;

Δέκα χρόνια άργότερα, είκοσι δλόκληρα χρόνια παντρεμένοι και πάντα έρωτευμένοι, άποφάσισαν νά κάνουν γιά τρίτη φορά τὸ μήνα τοῦ μέλιτος στήν ίδια πόλιν. Οί άναμνήσεις ξαναζωντανεύαν.

— Θυμάσαι, Μπετίνα, τί θαυμάσιο κρασί ήπιαμε πρὶν δέκα χρόνια σ' αὐτὴ τήν ταβέρνα;

— Άπλά σ' αὐτὴ τήν άφίδα είναι τὸ ταχυρόμιο. Θυμάσαι τί χαρά κάναμε πὸς διαβάσαμε τὸ πρῶτο τραμίμα άπ' τὰ παιδιά;

— Αὐτὸ τὸ έστιατόριο μᾶς τόχε συστήσει εκείνος ὁ γονδολιέρης... Τί καταληκτικὸ άστακὸ είχαμε φάει!...

Τέτοιες ήταν οί άναμνήσεις τους, αλλά μπροστὸν νά σταθοῦν κοντά στις πόρτες, άπὸ τοὺς έκαναν μ' έναν άλλο τρόπο πάλι ευτυχισμένους...

Τὸ ΜΗΛΟ-ΦΙΞ

"Ο θὸς τοὺς χάρισε μακρόχρονη ευτυχία κι' έτσι μετά από δέκα χρόνια ὁ Εὐγένιος και ή Μπετίνα ταξίδεψαν γιά τέταρτη φορά στή Βενετία. Αὐτὴ τήν φορά τοὺς συνάδευσαν και τὰ παιδιὰ τους, πού είχαν πιά μεγαλώσει.

— Σ' αὐτὸ τὸ παγκάκι αίσθανθηκε ὁ πατέρας σας γιά πρώτη φορά τοὺς ρευματισμούς του στὰ πόδια... "Έχει πολὺ υγρασία ή Βενετία...

— Σ' εκείνη τήν ταβέρνα, ή μητέρα έφαγε τόσο πολὺ, ὥστε ήταν τρεῖς ήμέρες κακοδιάθετη...

— "Εδὼ μπροστά στὸ θάλαμο τοῦ Μιχαήλ "Αγγελου άναγκαστήκαμε νά πάρουμε ένα άμάξι γιά νά γυρίσουμε στὸ ξενοδοχείο, γιαντι ὁ πατέρας έννοιωσε μιά ξαφνική ένόλησι στήν καρδιά. Τὸν είχε πολὺ κουράσει εκείνο τὸ ταξίδι... Τώρα πὸς αίσθάνεσαι, Εὐγένιε;

— Μήν τήν πιστεύετε, παιδιὰ μου! Τὸ άμάξι τὸ πήραμε, γιαντι ή υγρασία τήν πείραξε σ' άρθριτικά της!... Μήπως έγινε τίποτε πόνους τώρα, Μπετίνα;

Οί άναμνήσεις τοῦ Εὐγένιου και τής Μπετίνα φαίνεται ν' άλλαξαν στήν πορεία τῶν χρόνων. "Όμως δέν εἶν' άκόμα φιλιόμαστε μέχρις άργά τή νύχτα; ή έδὼ έπρεπε νά πάρουμε ένα ένόλησι γιαντι ὁ πατέρας έννοιωσε κίετι νονοι πρὸς τὸ ίδιο πράγμα: ευτυχία κοντά στὸν άγαπημένο σόντρορο και σ' αὐτὸν νά τῇ κανεῖς μιά γεμάτη ζωή...

Καταπολεμήσατε τήν κόπωση πίνοντας ένα ποτὸ εύχάριστο και ύγιεινὸ.

"Όταν αίσθάνεσθε κουρασμένη δπως αὐτὴ ή νοικοκυρά, έχετε ανάγκη από ένα ποτῆρι ΜΗΛΟ-ΦΙΞ. Με τὸ φαγητὸ ή σάν άναψυκτικό, τὸ ΜΗΛΟ ΦΙΞ, χάρις στα πλούσια συστατικά και τίς άφθονες βιταμίνες πού περιέχει, δίδει ένεργητικότητα και δύναμι, φτιάχνει τὸ κέφι σας και έχει ίσορροπητική ένέργεια επί τοῦ ὅλου μεταβολισμοῦ.

Τὸ ΜΗΛΟ-ΦΙΞ είναι άγνὸς φυσικὸς μηλοχυμὸς ΧΩΡΙΣ ΧΗΜΙΚΑ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΑ

Τὸ ΜΗΛΟ-ΦΙΞ είναι πηγή ένεργείας και ζωτικότητας
διά μικροῦς, μεγάλους και υπερήλικας

Ο γνωστός Ιταλός συγγραφέας Τζιόρτζιο Σερμπανένκο

κάνει μια έρευνα για ένα κοινωνικό θέμα, που μας απασχολεί και στον τόπο μας. Στο δρόμο, στο λεωφορείο, στις συναθροίσεις, στο σινεμά, παντού υπάρχουν...

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΙΡΑΖΟΥΝ...

Υπάρχουν, όπως είναι γνωστό, νόμοι που καταδικάζουν τον άνδρα όταν ένοχλη μια γυναίκα, στην πραγματικότητα όμως, όταν δεν πρόκειται για άνοιχτη επίθεση έναντι της γυναίκας στη μέση του δρόμου είναι δύσκολο να εφαρμοστούν αυτές οι διατάξεις.

Δεν μπορείτε, π.χ. να στείλετε στη φυλακή έναν κύριο, που, παρακολουθώντας μια κοπέλλα στο δρόμο, της ψιθυρίζει εξακολουθητικά άναιδεις φράσεις, που της προκαλούν αηδία. Μπορεί θαυμάσια βέβαια η γυναίκα να τον απειλήσει και συνήθως αυτό αρκεί για να «πάει δρόμο» ο ένοχλητικός, αλλά δεν μπορεί το δικαστήριο να τον καταδικάσει, γιατί συνήθως μιλά στην κοπέλλα σε τρόπο που ν' ακούγεται μονάχα απ' αυτήν και κατά συνέπεια δεν προσβάλλει τη δημοσία αιδώ. Δεν αρκεί, άλλωστε, η δική της μαρτυρία μονάχα, γιατί κι' εκείνος μπορεί να τη διαψεύσει κι' ένας δικαστής θα δισκώταν σε δύσκολη θέση να καταδικάσει κάποιον χωρίς μια σχετική μαρτυρία.

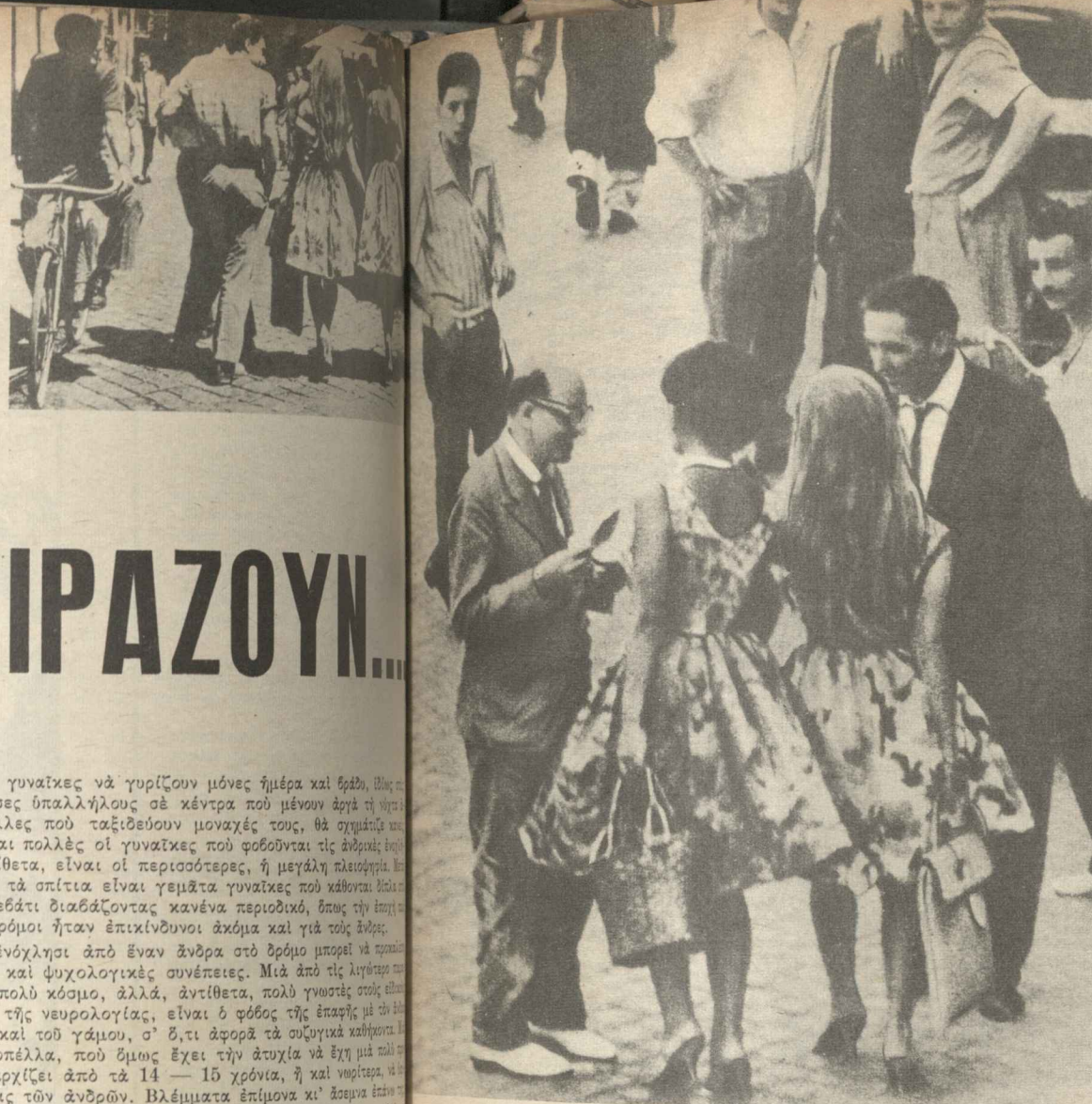
Η νοστορία, άλλωστε, των ανδρών καθορίζεται από αιωνόβιες παραδόσεις, που έχουν διαμορφώσει κι' όρισμένες αντιλήψεις. Ένας που έχει έρεξει να παρενοχλή μια γυναίκα στο δρόμο, ψιθυρίζοντας άναιδεις φράσεις ή κάνοντας προκλητικές προτάσεις: αν δεν θέλει να την πειράζουν, ας καθήσει στο σπίτι της, σκέφτονται συνήθως οι πιο πολλοί, θεωρώντας ένα τέτοιο φαινόμενο σαν κάτι το συνηθισμένο. Έδώ και λίγον καιρό, οι Ιταλικές εφημερίδες έγραψαν για μια κοπέλλα που ταξίδευε μονάχη και την έλκεισαν στην τουαλέτα του τραίνου μαζί μ' ένα νεαρό. Φαίνεται ότι επρόκειτο γι' αστείο που μερικοί φίλοι του έκαναν στο νεαρό, σπρώχνοντάς τον στην τουαλέτα, όταν μπήκε μέσα η κοπέλλα. Φυσικά, η κοπέλλα τούς έκανε μήνυση. Έδώ όμως γεννήθηκε ένα ζήτημα: η κοπέλλα δεν φαίνεται να ικανοποιήθηκε, όχι γιατί οι νεαροί δεν τημωρήθηκαν, αλλά οι εφημερίδες της έκαναν πιο πολλή ζημιά δημοσιεύοντας ένα επεισόδιο όχι και τόσο ευάριστο για μια γυναίκα. Γιατί δυστυχώς είναι κι' αυτό: κάτι τέτοια επεισόδια, που άφροουν μερικά κτήνη που παρενοχλούν άναρχα μια γυναίκα, περιγράφονται κατά τέτοιο τρόπο στις στήλες των εφημερίδων, ώστε σκέφτεται κανείς ότι ήταν προτιμότερο ν' αποσιωπηθεί το επεισόδιο παρά να φθάσει ως τη δημοσιότητα.

Γι' αυτό, πως ν' αποδείξει μια γυναίκα ότι ο άνδρας την ένοχλούσε; Σ' ένα υπερπλήρες λεωφορείο, όλοι στριμχώνονται, η κοπέλλα μπορεί να είναι νευρική — είναι ή πιο διαδεδομένη θεωρία — που μόλις την άγγιξε κανείς νομίζει ότι της κάνει κι' επίθεση. «Πάρε ταξί, κυρά μου, αν ο' ένοχλούμε!» είναι ή απάντησι. «Η «Κάθισε στο σπίτι σου!» Όλοι, φυσικά, ξέρουν ότι όταν μια γυναίκα αντιδρά έναντι ενός άγνωστου έχει δίκιο κι' ότι πράγματι ο άγνωστος αυτός την έχει ένοχλήσει, αλλά δεν βρίσκει βοήθεια ή υπερασπίστος. Στο κάτω - κάτω, σκέφτονται μερικοί, αντί να κάνει τόσο φασαρία, ας προχωρήσει λίγο πιο πέρα από τον άγνωστο αυτόν κι' ας μ' ή μιλήση. Θάβει καλύτερο γι' αυτήν.

Τέσσερα είναι τα σημεία του πειράγματος μιας γυναίκας στο δρόμο: α) ότι είναι άνοηλο κι' επιζήμιο για μια γυναίκα ν' αντιδράσει, β) ότι μερικά πράγματα είναι αναπόφευκτα όταν μια γυναίκα περπατά μόνη της στο δρόμο, ταξιδεύει μόνη της στο τρένο, πηγαίνει μόνη της στον κινηματογράφο, γ) ότι δεν μπορεί σχεδόν ποτέ κανείς να έβρει αν μια γυναίκα με τη συμπεριφορά της ή με την εμφάνισή της δεν προκαλεί την ένοχληση ή δεν της περνάει διαρκώς ή ιδέα ότι την ένοχλούν και δ) ότι στις πιο πολλές περιπτώσεις οι ένοχλήσεις των ανδρών είναι μια κακόγουστη και υπερβολική έκφρασις έρωτικού θαυμασμού, αλλά ποτέ έγκλημα.

Στη γυναίκα δεν μένει λοιπόν παρά να προσπαθή ν' «αποφύγει» τις ένοχλήσεις αλλά αυτό αλλάζει πολύ την κοινωνική της ζωή. Οι πιο δειλές, τρομοκρατημένες από τους κινδύνους που μπορεί να διατρέξουν, καταλήγουν στο τέλος να μένουν στο σπίτι ή δεν βγαίνουν ποτέ χωρίς να συνοδεύονται από άδελφό, μηνστήρα ή σύζυγο. Πολλές γυναίκες δεν βγαίνουν ποτέ μονάχες τη νύχτα. Άλλες, μολοντι έχουν ανάγκη απόλυτη από εργασία, αρνούνται να εργασθούν σε καταστήματα ή κέντρα που μένουν άργά τη νύχτα άνοιχτά.

Το θέαμα των νεαρών, που πειράζουν τις κοπέλλες στο δρόμο δεν είναι καθόλου σπάνιο και στον τόπο μας.

Δεν είναι πάντα οι νεαροί που επιδιίδονται σ' αυτού του είδους το σπόρ. Φυσικά, το ρεκόρ το κατέχουν οι... ένοσλες δυνάμεις.

....ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Τώρα, μπορεί βέβαια για τις ήπιες μορφές παρενοχλήσεως μιας γυναίκας στο δρόμο να είναι «καλό» να μη το δραματοποιούμε, αλλά ή άνοχη όχι μόνο παραβιάζει μιάν αρχή — ότι δεν πρέπει να ένοχλη κανείς μια γυναίκα, όπως δεν πρέπει να κλέβη μήλα — αλλά κάνει και πιο θρασεύς τους ένοχλητικούς. Πράγματι, αφού μπορεί ένας άνδρας να π' ή μια αίσχρότητα σε μια γυναίκα που περνά στο δρόμο, γιατί δεν θα μπορούσε να κάνει κάτι χειρότερο;

Έχοντας την άνεκτικότητα των άλλων — περιλαμβανομένων και μερικών γυναικών — ο ένοχλητικός μπορεί να γίνη πιο επικίνδυνος, ακριβώς όπως οι λωποδύτες θ' αποθρασύνονται αν ή άσυννομία εκλείπει τ' μάτια στις πράξεις τους.

Εύτυχως, το φαινόμενο αυτό δεν παρατηρείται στους πολιτισμένους ανθρώπους. Ένας πολιτισμένος άνδρας, ακόμα κι' αν είναι φανατικός γυναικάς, δεν παρενοχλεί τη γυναίκα στο δρόμο, κι' αν ακόμα το επιτρεπόταν. Αντίθετα μάλιστα, αν είναι γυναικάς, θ' αποφύγη να προσβάλη μια γυναίκα με τον αίσχρ' τρόπο που χρησιμοποιούν οι χυδαίοι ένοχλητικοί, γιατί έτσι θα χανε άμείσως την ελπίδα να την κατακτήσει.

Ο πραγματικός λόγος για τον οποίο ή ένοχληση στο δρόμο δεν είναι όρμη, αλλά μόνο ένα πρόβλημα ανατροφής, είναι ότι το μεγαλύτερο μέρος των ανδρών είναι όχι μόνο πολιτισμένοι, αλλά και λογικοί κι' αν θέλουν να κατακτήσουν μια γυναίκα ξέρουν ότι δεν μπορούν να το πετύχουν ένοχλώντας ή πειράζοντάς την στο δρόμο. Έτσι ή ένοχληση αν κι' είναι συνηθισμένη, περιορίζεται μονάχα σ' έναν κύκλο: είναι πάντα οι ίδιοι τύποι ανδρών που ένοχλούν τις γυναίκες. Άνθρωποι χωρίς μόρφωση ή ανώτατου έστω κι' αν έχουν π' ή το πανεπιστήμιο ή σεξουαλικοί μηχανισμοί που θ' είχαν ανάγκη φυγιάς. Ο φυσιολογικός και πολιτισμένος άνδρας πλησιάζει τη γυναίκα κατά τρόπο φυσιολογικό και πολιτισμένο, γιατί εκτός από τ' άλλα, μόνο έτσι θα είχε τη δυνατότητα να την κατακτήσει. Κι' αυτός κυττάζει τις γυναίκες στο δρόμο, αλλά δεν τις πειράζει ούτε χυδαία, ούτε κατά όποιονδήποτε άλλον τρόπο, γιατί είναι πολιτισμένος και δεν τις παρακολουθεί ούτε τις ένοχλεί, όχι μόνο γιατί δεν χρησιμοποεί τόσο άγριοις και πρωτόγονους, γι' να μην πούμε κτηνώδεις, τρόπους φλέξης, αλλά γιατί δεν προσβάλλει τη γυναίκα, ούτε πιστεύει πως αυτή θα δεχθή τον πρώτο που θ' ή σταματήσει στο δρόμο. Το φάρμακο κατά των ένοχλητικών, όπως και για πολλά άλλα πράγματα, δεν βρίσκεται στους νόμους, αλλά στην ανατροφή και στον πολιτισμό του έθνους. Ο πολιτισμένος άνθρωπος φερτάει τη γυναίκα, ο ένοχλητικός ζητεί να την υποδουλώσει.

Στις γυναίκες που θ' ρωτούσαν πως μπορούν να ξεχωρίσουν έναν τίμιο άνδρα από έναν παλάνθρωπο, έναν φυσιολογικό και πολιτισμένο άνδρα από έναν πλάσματα κι' όχι από έναν παλάνθρωπο, μπορούμε ν' απαντήσουμε ότι ανάμεσα στους άλλους τρόπους είναι και να παρατηρούν πως συμπεριφέρεται με τις μοναχικές κι' άγνωστες γυναίκες. Αν απλώς γυρίσει και τις κυττάξει, δεν είναι κανένα θανάσιμο αίτημα, αλλά αν άρχισι να βγάλλει επιφωνήματα, να την παρακολουθεί και να την παρενοχλή, αν κυνηγάει ότι κάνει κατακτιήσεις κατ' αυτόν τον τρόπο κι' αν πιστεύει ότι είναι δικαίωμά του να κάνει απόπειρες πολύ ή λίγο έπιθετικές με όλες, κι' όταν ακόμα μια γυναίκα δεν θέλει, τότε πρόκειται για έναν επικίνδυνο άνδρα. Έχει βέβαια γεννηθεί στον αιώνα μας, αλλά σε πολλά πράγματα ανήκει ακόμα στη γενιά της λιθικής εποχής, όταν ο άνδρας, ώπλισμένος μ' ένα ρόπαλο, έγδερνε πίσω από τ' ένοχλούς μια γυναίκα μόνη για να την πείσει — δραστηριότητα που θ' ήταν πολύ επικίνδυνη για τον άνδρα — να γίνει δική του. Μόνο επιφανειακά διαφέρει από το μακρινό εκείνο πρόγονό του. Μόνο επιφανειακά, γιατί ξέρει να διαβάζει και να γράφει — αν κι' όχι πάντοτε — γιατί οδηγεί αυτοκίνητο και τύνεται με ύφασματα, αντί για βέρματα ζώων.

Τζιόρτζιο Σερμπανένκο

71

ΑΣ ΝΟΙΩΣΗ
ΑΠΟ ΤΩΡΑ
ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΔΡΑΣ!!

ΜΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΛΙΠ

Citidis

ΤΑ ΣΛΙΠ "ΑΤΩΙΣ", παιδικά και
άνδρικά θεωρούνται εκ των καλυ-
τέρων του κόσμου πωλούμενα εις
όλην την Εύρωπην από του 1954.

Η ΧΑΡΑ ΚΑΘΕ
ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

ΕΙΝΑΙ
Η ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΣ
ΜΗΧΑΝΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ
ΧΡΗΣΕΩΣ

Alexanderwerk

ΧΩΡΙΣ ΚΟΠΟ ΚΑΙ

Σ' ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

- 1) Στίβει λεμόνια, πορτοκάλια
- 2) Έτοιμάει κιμά από κρέας
- 3) Ζυμώνει κάθε ζύμη για κέικ, γλυκά, τσουρέκια κλπ.
- 4) Κάνει παურέ από πατάτες, χορταρικά κ.λ.π.
- 5) Έτοιμάει χυμούς φρούτων λαχανικών κ.λ.π.
- 6) Τρίβει τυρί, παξιμάδια, κρούστας κ.λ.π.
- 7) Έτοιμάει μαγιονέζα, κρέμες κ.λ.π.
- 8) Άλεθεει καφέ
- 9) Κόβει τοίσις, σαλάτες κλπ.
- 10) MIXER για πολλές ακόμη χρήσεις.

ΕΥΚΟΛΗ ΧΡΗΣΙΣ —

— ΣΤΕΡΕΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΑΝΔΡ. Κ. ΚΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝΗΣ
ΜΑΡΝΗ 16 - ΤΗΛ. 527.466
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΕΛΥΝ

Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

ψιθυρίση ανάμεσα στους λυγμούς της. Δεν είμαι έγκυος...

— Εύτυχως, αναστέναξε με ανακούφιση η Φόουντρη. Άφοβ, λοιπόν, δεν είσαι έγκυος κι' η διευθύνουσα δεν πρόκειται να σε διώξει, δεν καταλαβαίνουν γιατί στενοχωρείσαι. Δεν έφτασε πιά και το τέλος του κόσμου...

Μά η Έβελυν κούνησε θλιβερά το κεφάλι της.

— Κι' όμως έφτασε, απάντησε με σιγανή φωνή. Μόνο που εσύ δεν το καταλαβαίνεις, γιατί δεν ξέρεις ώριμα πράγματα...

Ο τόνος της φωνής της έκλεινε τόσο τον πόνο, που η Φόουντρη αισθάνθηκε τα παρηγορητικά λόγια να σβήνουν στα χείλη της. Για λίγο, οι δυο κοπέλλες έβρισκαν σιωπηλές, ευθυμικές κι' οι δυο σέ πικρές σκέψεις. "Επειτα, κι' η Έβελυν αναστέναξε βαθειά και σκούπισε τα τελευταία δάκρυα απ' τα μάτια της.

— "Εχεις δίκιο, Φόουντρη, είπες στη φίλη της. Δεν πρέπει να είμαι τόσο άδυναμη μπροστά στη δυστυχία. Φέρομαι σαν άνοητο κοριτσάκι και στενοχωρώ κι' εμένα. Σου ζητώ συγγνώμη γι' αυτό. Και σ' ευχαριστώ για τη συμπαράστασή σου. Κι' εγώ δεν ξέρω τι θαύκα χωρίς εμένα..."

— "Ας τα ευχαριστώ και τις άνοητες, τη μάλλωσε τρυφερά η Φόουντρη. Και να σκέπτεσαι ότι είναι ευτύχημα ότι δεν πρόκειται να κάνεις παιδί..."

— Δεν είναι ευτύχημα, αλλά δυστύχημα, απάντησε η Έβελυν με σιγανή φωνή. Έγώ θα τ'έθελα να αποκοτώσα ένα παιδί. Έτσι τουλάχιστον θα είχα κάτι δικό μου...

Η Φόουντρη την κούταξε με μάτια δροσισμένα απ' την κατάπληξη.

— Τρελλάθηκες; τη ρώτησε. Έσύ παιδί; Στην ηλικία σου; Μά εσύ είσαι ακόμα παιδί...

— Δεν είμαι πιά παιδί. Είμαι κι' ελας...

Μά η Φόουντρη τη διέκοψε. — Δεν θα τσακωθούμε τώρα για το πόσων χρονών είσαι, της είπες αυστηρά. Και για όνομα του Θεού, αποφάσισε επί τέλους να πς να δής τη διευθύνουσα Άννα. Δεν καρβίζεις τίποτα με το να αναβάλλεις, αφού θα πς κάποτε. Πρώτα όμως ρίξε λίγο νερό στο πρόσωπό σου γιατί είσαι χάλια. Καλύτερα όμως να έρθω κι' εγώ μαζί σου, γιατί μόνη σου δεν θα καταφέρεις στην κατάστασή σου. Είμαι κι' ελας...

Σάν βρέθηκαν στο δωμάτιό της, η Φόουντρη έπλυνε το πρόσωπο της Έβελυν, της έβαλε πούδρα και χτένισε πρόχειρα τα μακριά ξανθά μαλλιά της. Κατόπιν τη συνόδευσε μέχρι το γραφείο της διευθύνουσας και χτύπησε την πόρτα. Ήταν βέβαιη πως αν δεν το έκανε, η Έβελυν θα έμενε ώρες έξω από την πόρτα, μη βρίσκοντας το θάρρος να χτυπήσει και να μιλήσει.

Όταν η φωνή της διευθύνουσας ακούστηκε να φωνάζει «μπρός», η Φόουντρη έσφιξε διακριτικά την Έβελυν στην αγκυλιά της και τη φίλησε. "Ε-

πειτα την έσπρωξε προς την πόρτα, ψιθυρίζοντας της σιγά καθώς έδειχνε εμπετικά στο γραφείο:

— Μην χάνεις την ψυχραιμία σου. Δεν είσαι η πρώτη ούτε η τελευταία νοσοκόμα που έρωτεύθηκε γιατρό...

Βλέποντας την Έβελυν να μπαίνει στο γραφείο της, η Άννα ένιωθε ξαφνικά τη βεβαιότητα πως η νέα ήταν έρωτευμένη με τον Τζέραλντ. "Αν τη ρωτούσαν πως είχε αποκτήσει τη βεβαιότητα αυτή, δεν θα ήξερε να πη. Ίσως την είχε ειδοποιήσει το ένστικτο, ίσως η γυναικεία διαίσθηση. Πάντως, δεν της έμενε πιά καμιά αμφιβολία πως μπροστά της δεν ερισκόταν μια κοπέλλα που είχε παραουρή σ' ένα επιπόλαιο φλέρτ, αλλά μια νέα πραγματικά έρωτευμένη. Και προσέχοντας το κατάχλωμο πρόσωπο και τους μαύρους κύκλους κάτω από τα μάτια της Έβελυν κατάλαβε πως δεν είχε κάνει λάθος στην πρόβλεψή της.

Αναλύοντας τα αισθήματά της, η Άννα παραξενεύτηκε διαπιστώνοντας πως δεν ένοιωσε ζήλεια, αλλά μόνο απέραντο οίκτο για τη νεαρή προστατευμένη της. Κι' αυτός ο οίκτος την να στέκεται φοβισμένη μπροστά της, δεν μπορούσε να μη σκεφθεί πως η Έβελυν δεν έφτασε αν είχε έρωτευθεί κι' εκείνη τον Τζέραλντ. Ήταν μια άτυχη σύμπτωση και τίποτα άλλο. Κι' εύτυχως που είχε μπορέσει επί τέλους να καταλάβει την πραγματικότητα, για να ξέρει τι απόφαση θα έπαιρνε. Τώρα που είχε βεβαιωθεί για τον έρωτα της Έβελυν προς τον αγαπημένο της, μπορούσε να εξηγήσει και να δικαιολογήσει την αλλαγή της συμπεριφοράς του Τζέραλντ, τη νευρικότητα και την κακοκεφιά του. Είχε δίκιο, λοιπόν, όταν επέμενε πως κάτι μεταξύ τους είχε αλλάξει παρ' όλες τις αντίθετες διαβεβαιώσεις του. Συναγερμένος στο μυαλό της ελα τα δυο άρεστα βράδια που είχαν περάσει μαζί τον τελευταίο καιρό, αναρωτιόταν κατάπληκτη πως δεν είχε καταλάβει νωρίτερα την αλήθεια. "Η μήπως, βαθειά στην καρδιά της, το είχε καταλάβει; Και μόνο φοβόταν να το παραδεχθεί, προτιμώντας να ζήσει σ' έναν κόσμο ψευδαισθήσεων;

Ένας πνιγμένος λυγμός που έφευγε από τα χλωμά χείλη της Έβελυν έβγαλε απότομα την Άννα από τους συλλογισμούς της. Βλέποντάς την σιωπηλή και μη μπορώντας να αντέξει άλλο στην αγωνία, η νέα είχε αποφασίσει να μιλήσει πρώτη. Φοβισμένη είχε κάνει ένα βήμα προς το μέρος της και τη ρωτούσε τώρα με τρεμουλιαστή φωνή:

— Με ζητήσατε, διευθύνουσα; Οι τυπικές φράσεις που είχε έτοιμάσει, πνίγηκαν στα χείλη της Άννας. Καταλάβαινε πως δεν θα μπορούσε ποτέ να μαλώσει την Έβελυν όπως νοσοκόμα για το ίδιο παράπτωμα. "Η περίπτωση αυτή ήταν εντελώς διαφορετική από τις άλλες. Γι' αυτό αποφάσισε να μιλήσει χωρίς περιστροφές.

— "Η προστατευμένη, Έβελυν, μου είπες πως κοιμάσαι με μια φωτογραφία του δόκτορος Τρέντ κάτω από το μαξιλάρι σου. Γι' αυτό...

Όμως η έκφραση φόβου και ντροπής που πήρε το πρόσωπο της Έβελυν, έκανε την Άννα να σταματήσει. "Η κοπέλλα την κυτούσε σαν να περίμενε από αυτήν το θανάτο της. Για λίγα λεπτά, απόλυτη σιωπή βασίλευε ανάμεσά τους. "Επειτα, η Έβελυν, με φωνή που μόλις ακουγόταν, ψιθύρισε:

— Σας όρκίζομαι, διευθύνουσα, πως δεν είναι τίποτα σοβαρό. Δεν πρέπει να δίνετε καμιά σημασία...

Βαρειά, η Άννα κήρυξε στο γραφείο της. Ένοιωσε τα γόνατά της να λυγίζουν και να μη την κρατούν. Για μια στιγμή, στην καρδιά της έπαιζε η έλπιδα πως ίσως η Έβελυν έλεγε την αλήθεια. Ίσως να μην ήταν σοβαρό, όμως, η φωνή της διαστρέφονταν επανέφερε στην πραγματικότητα τον Τζέραλντ. "Η Άννα ήταν τόσο βαιή γι' αυτό, που εύχεται να προσπαθούσε η Έβελυν να της μιλήσει, παρ' όλο που καταλάβαινε πως το έκανε για το χατίρι του Τζέραλντ. "Η Άννα ήταν τόσο βαιή γι' αυτό, που εύχεται να προσπαθούσε η Έβελυν να της μιλήσει, παρ' όλο που καταλάβαινε πως το έκανε για το χατίρι του Τζέραλντ. "Η Άννα ήταν τόσο βαιή γι' αυτό, που εύχεται να προσπαθούσε η Έβελυν να της μιλήσει, παρ' όλο που καταλάβαινε πως το έκανε για το χατίρι του Τζέραλντ.

— Σας παρακαλώ, διευθύνουσα, έκουσε τη νέα με τις λέει, πήματ' ος είπες η νοσοκόμα Τζένικς. Γιατί τίποτα δεν είναι αλήθεια. Ενώ πως σκέπτεσθε σοβαρά πράγματα μένα και τον Τζέραλντ. Όμως δεν πρέπει, γιατί δεν συμβαίνει τίποτα μεταξύ μας. Τίποτα απολύτως. Ο Τζέραλντ κι' εγώ δεν...

Στο σημείο αυτό, δυνατό λυγμό έπνιξαν και σταμάτησε να μιλά. Κατά δάκρυα έτρεχαν στα μάγουλά της κυτούσε την Άννα με έκτακτο βλέμμα σαν να την παρακαλούσε στέψη στα λόγια της. "Η καρδιά της Άννας σφίχτηκε στο θέμα αυτό. Δεν ήξερε πιά λόγος να συνεχίσει στη συζήτηση, που έκανε και τις δυο περισσότερο δυστυχισμένες. "Αν' τίποτα για της Έβελυν είχε καταλάβει της χρειαζόταν να καταλάβει.

Έβελυν, της είπες, απορροπώ το βλέμμα της, άς μη το σφίξω περισσότερο. Έγώ ήμουν ύπαινος να σε καλέσω και να σου πω ότι το μου ανέφερε η νοσοκόμα Τζένικς. Δεν ήξερε όμως πόσο σοβαρό ήταν το πράγμα. Το κατάλαβα μόλις είπα γι' αυτό. Μά δεν είναι σοβαρό, τη διαβεβαίωσε η Έβελυν. Σας όρκίζομαι...

Η Άννα την κούταξε με παρρησία. — Γιατί δεν μου λες την αλήθεια τη ρώτησε. "Ενα κόκκινο χρώμα έβγαζε από τα χλωμά μάγουλά της νέα. — Σας λέω την αλήθεια, απάντησε. Δεν είναι σοβαρό. Γι' αυτό το λόγο...

Χωρίς να το θέλη, η Άννα άναψε με άνακωφους. — Και για εμένα; ρώτησε κατατάς την διαπεραστικά.

Η Έβελυν κατέβασε τα μάτια. — Δεν ήθελα να τον έρωτεύσω πάντως σιγά. Στην αρχή, ήμουν ερωτισμένη, γιατί δεν ήξερα τίποτα σ' ός. "Όταν το έμαθα όμως...

Η Άννα την πληγώνει και έπρεπε σε στοργικά το χέρι της να κλείσει ξανθά μαλλιά της.

Μη στενοχωρείσαι πιά, της είπες. Το καταλάβαινε πως δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά. "Η Άννα έρχεται χωρίς να μάς ρωτήσει, ο Τζέραλντ, εσύ κι' εγώ είμαστε τα ίδια. Μιας άλυσιδας άτυχων συμπτώσεων. Εγώ το είχα από καιρό καταλάβει πως κάτι δεν πήγαινε καλά μεταξύ μας. Όμως δεν πρέπει να στενοχωρούμε γιατί δεν φταίς εσύ. Δεν θα μπορούσε ν' αλλάξει τίποτα ακόμη κι' αν το ήθελες...

Τα μεγαλύτερα λόγια της Άννα έβριζαν την Έβελυν στην πιο απελπισία. Κλαίοντας με δυνατό γέλιο, γονάτισε στο πάτωμα μπροστά της κι' άγκυλιασε τα γόνατά της.

Λόγια έβγαζαν μπερδεμένα από το στόμα της, τόσο πολύ διαζόταν να εξηγήσει στην Άννα πως έκανε λάθος στις σκέψεις της. Δεν υπήρχε τίποτα σοβαρό ανάμεσα σ' αυτήν και τον Τζέραλντ, και δεν έπρεπε να στενοχωριέται. "Αν την άρχη το είχε καταλάβει, ο Τζέραλντ μόνο την Άννα αγαπούσε πραγματικά. Και πως αυτή δεν ήταν παρά ένα παρυσιαίο καπρίτσιο. Τώρα λοιπόν θα εξαφανιζόταν και ελα θα ήταν πάλι όπως και πρώτα...

Ακούοντας τα λόγια αυτά, η Άννα ένοιωσε ένα δυνατό θυμό να φουντώνει μέσα της. Θυμό όχι για την Έβελυν, αλλά για τον Τζέραλντ. "Η Άννα ήταν τόσο διαφορετική, αν ή φανόταν πως δεν ήταν παρά ένα επιπόλαιο φλέρτ. Κι' αφού η Έβελυν τον αγαπούσε τόσο πολύ, ασφαλώς κι' αυτή της ανταπέδιδε τον έρωτά της.

Η φωνή της Έβελυν έβγαζε πάλι την Άννα από τις σκέψεις της. — Σας παρακαλώ, διευθύνουσα, έκουσε τη νέα με τις λέει, πήματ' ος είπες η νοσοκόμα Τζένικς. Γιατί τίποτα δεν είναι αλήθεια. Ενώ πως σκέπτεσθε σοβαρά πράγματα μένα και τον Τζέραλντ. Όμως δεν πρέπει, γιατί δεν συμβαίνει τίποτα μεταξύ μας. Τίποτα απολύτως. Ο Τζέραλντ κι' εγώ δεν...

Στο σημείο αυτό, δυνατό λυγμό έπνιξαν και σταμάτησε να μιλά. Κατά δάκρυα έτρεχαν στα μάγουλά της κυτούσε την Άννα με έκτακτο βλέμμα σαν να την παρακαλούσε στέψη στα λόγια της. "Η καρδιά της Άννας σφίχτηκε στο θέμα αυτό. Δεν ήξερε πιά λόγος να συνεχίσει στη συζήτηση, που έκανε και τις δυο περισσότερο δυστυχισμένες. "Αν' τίποτα για της Έβελυν είχε καταλάβει της χρειαζόταν να καταλάβει.

Έβελυν, της είπες, απορροπώ το βλέμμα της, άς μη το σφίξω περισσότερο. Έγώ ήμουν ύπαινος να σε καλέσω και να σου πω ότι το μου ανέφερε η νοσοκόμα Τζένικς. Δεν ήξερε όμως πόσο σοβαρό ήταν το πράγμα. Το κατάλαβα μόλις είπα γι' αυτό. Μά δεν είναι σοβαρό, τη διαβεβαίωσε η Έβελυν. Σας όρκίζομαι...

Η Άννα την κούταξε με παρρησία. — Γιατί δεν μου λες την αλήθεια τη ρώτησε. "Ενα κόκκινο χρώμα έβγαζε από τα χλωμά μάγουλά της νέα. — Σας λέω την αλήθεια, απάντησε. Δεν είναι σοβαρό. Γι' αυτό το λόγο...

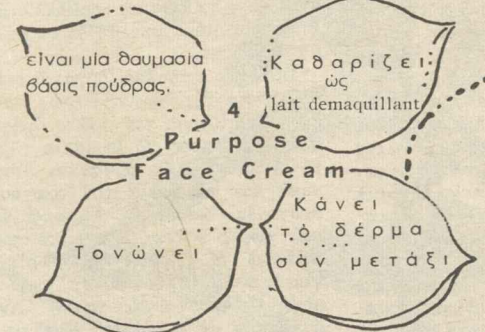
Χωρίς να το θέλη, η Άννα άναψε με άνακωφους. — Και για εμένα; ρώτησε κατατάς την διαπεραστικά.

Η Έβελυν κατέβασε τα μάτια. — Δεν ήθελα να τον έρωτεύσω πάντως σιγά. Στην αρχή, ήμουν ερωτισμένη, γιατί δεν ήξερα τίποτα σ' ός. "Όταν το έμαθα όμως...

Η Άννα την πληγώνει και έπρεπε σε στοργικά το χέρι της να κλείσει ξανθά μαλλιά της.

Για ένα βελοούδινο
κι' απαλό δέρμα

Lady Esther

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Χ. ΛΑΠΠΑΣ-Μ. ΡΟΥΝΤΟΣ

ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΥ 3-ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 529.764

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ Ν. Σ. ΜΙΣΥΡΛΗ ΔΙΑΔΟΧΟΙ
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 50-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ-ΤΗΛ. 70.137

«Π. Δρόσος»
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
ΕΡΜΟΥ 37, ΑΘΗΝΑΙ
Άριθ. τηλεφώνου 21.437

ΔΙΑ ΝΕΑΡΑΣ ΚΥΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Arlette
ΕΡΜΟΥ 21

ΝΥΦΙΚΑ
ΚΑΙ ΕΙΔΗ
ΓΑΜΟΥ
ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΝΤΑΙΖΗ

ΝΤΑΙΖΗ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ερμού 64, δος δροφος, τηλ. 26-729

Προκειμένου περί
ραπτομηχανής
τίπου' άλλο από
ΦΑΦΦ

Α. Ε. ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ)
Κολοκοτρώνη 25 - Αθήναι
Τηλ. 36-164

ΕΒΕΛΥΝ

Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

κείνος δεν τό ήθελε. "Όμως αυτό δεν μπορούσε να τό πη στην "Εβελυν...

"Ανασταυάζοντας, ή "Αννα σηκώθηκε από τη θέσι της και πλησίασε την "Εβελυν. Στοιγμάς, τακτοποιήσε τά ανακατωμένα μαλλιά της κάτω απ' τό άσπρο σκουφάκι και τή χάρεισε τρυφερά στο πρόσωπο.

"Εβελυν, σταμάτησε πιά, τής είπε. Δεν πρέπει να κλαίς έτσι. Θά άρρωστήσης...

"Ακούγοντας τό συγκατημένο τόνο τής φωνής της, ή "Αννα άπόρησε με τόν ίδιο της τόν έαυτό. Πώς μπορούσε να κρατά έτσι την ψυχραιμία της; Αύτή τή στιγμή, κάθε άλλο παρά ένοιωθε ψυχραιμία και συγκατημένη. Τό μόνο πού αισθανόταν ήταν ή έντονη έπιθυμία ν' άκουμπήσει τό κεφάλι της στα χέρια της και να ξεσπάσει σε λυγμούς. "Ένοιωθε πώς μόνο τά δάκρυα θά άνακούφισαν κάπως τό δυνατό πόνο πού έσφιγγε την καρδιά της. "Όμως τά δάκρυα ήταν τίς νέες κοπέλλες σάν την "Εβελυν. "Όχι για μεγάλες γυναίκες σάν κι' αυτήν. Τί θά γινόταν αν κάποια νοσοκόμα έμπαινε ξαφνικά μέσα και έδλεπε τή διευθύνουσα τής κλινικής Γκρέσσιμ να κλαίη με λυγμούς;

"Ενα ξαφνικό χτύπημα στην πόρτα έκανε την "Αννα να άναπνήσει τρομαγμένη. Μαζί της πετάχτηκε από τη θέσι της κι' ή "Εβελυν. Βιαστικά, ή "Αννα έρριξε μία γρήγορη ματιά στον έαυτό της μετά στην "Εβελυν και μετά στο δωμάτιο για να δή αν ήταν όλα εν τάξει. "Επειτα φώναξε έμπρός.

"Η πόρτα άνοιξε και μία νοσοκόμα μπήκε στο γραφείο. Με την πρώτη ματιά πού έρριξε, κατάλαβε τί συνέβαινε. Είχε μάθει για τή φωτογραφία του δόκτορος Τρέντ και την άναφορά τής προϊσταμένης προσωπικού στη διευθύνουσα. Είχε την έλπίδα όμως πώς ή "Αννα δεν θά τιμωρούσε σκληρά την "Εβελυν κι' ίσως να τή συγχωρούσε και έντελώς. "Απ' ό,τι έδλεπε όμως, είχε συμβή τό αντίθετο. "Η "Εβελυν φαινόταν σάν να ήταν έτοιμη να λιποθυμήσει από στιγμή σε στιγμή. Κι' ή διευθύνουσα όμως είχε ένα παράξενο ύφος. Μήπως συνέβαινε και τίποτα άλλο;

Με συγχωρήται πού σας διακόπτω, διευθύνουσα, είπε ή νοσοκόμα στην "Αννα. "Αλλά ή κυρία Μπλέστον φάνηκε και μου είχατε πη να σας είδοποιήσω...

Με μεγάλη προσπάθεια, ή "Αννα κατάφερε να χαμογελάσει στη νοσοκόμα.

Ευχαριστώ, τής είπε. Θά άνέθεω τώρα άμέσως να την άποχαρειτήσω...

Μόλις ή πόρτα έκλεισε πάλι και βρέθηκαν μόνες, ή "Αννα έσπρωξε μαλακά την "Εβελυν και την άνάγκασε να καθήση πάλι στην καρέλα της.

Περιμένετε με να γυρίσω, τής είπε. "Όποιοδήποτε δεν μπορείς να δής από αυτό τό δωμάτιο σ' αυτό τά χάλια. Μείνε λοιπόν εδώ και εγώ δεν θ' άργήσω...

Περιμένοντας τό άσωνέρ, ή "Αννα προσπαθούσε να καθησυχάσει τόν έαυ-

τό της για την "Εβελυν. Είχε προσέξει πώς άνασταυμένη φαινόταν κι' άνησυχούσε γι' αυτήν. "Ηξερε όμως πώς όλα θά τής περνούσαν όταν θά ξαναβρισκόταν κοντά στον Τζέρελντ. Κι' αυτό ήταν κάτι πού δεν θ' άργούσε να συμβή. Μέσα στο μυαλό της είχε κι' άλλες άρχισει να έτοιμάζει τά λόγια πού θά τού έλεγε. Θά τόν έπαιρνε στο τηλέφωνο και θά τού έλεγε πώς τά είχε μάθει όλα. Και πώς δεν την ένοιωζε να χωρίζουν και να φύγει έκείνος μαζί με την "Εβελυν για την "Αμερική. "Όμως, ξαφνικά, άλλαξε γνώμη. "Όχι, δεν θά τού τηλεφωνούσε. Δεν ένοιωθε τό κουράγιο να άκούσει έστω και από μακριά τή φωνή του. Θά τού έγραφε καλύτερα. "Ενα γράμμα σύντομο, πού θά τέλειωνε με τίς εύχές της και στους δυό. Κι' έπειτα; "Επειτα θά άρχιζε ή άτέλειωτη και άβάσταχτη μοναξιά της...

Στή σκέφι αυτή, ή "Αννα ένοιωσε την καρδιά της να πλημμυρίζει από ένα τρελλό θυμό για τόν ίδιο της τόν έαυτό. Αύτή ήταν ό μοναδικός φταίχτης και ύπαίτιος τής δυστυχίας της. "Ο Τζέρελντ και ή "Εβελυν δεν έφταιγαν σε τίποτα. "Αν, όταν τής είχε ζητήσει να έγκαταλείψη τή δουλειά της και να φύγει μαζί του για την "Αμερική, είχε δεχθί, τίποτα από όλα αυτά δεν θά είχε συμβή. "Εκείνη όμως είχε προτιμήσει να κάνει τό καθήκον της. Και να τώρα τό αποτέλεσμα. "Ήταν μόνη και θά έμενε για πάντα μόνη. Κι' όταν, μετά από χρόνια, θα κυτούσε στον καθρέφτη τά άσπρα της μαλλιά, θά ήξερε πώς μόνο εκείνη έφταιγε για τή μοναξιά της...

Οί ήχοι από ένα όργανάκι έφταναν στα αυτιά της "Αννας καθώς προχωρούσε στο διάδρομο πού πρώτο όρόφο, πηγαίνοντας προς τό δωμάτιο τής Χίλαρυ Μπλέστον. Τό όργανάκι έπαίξε δυνατά και τά λόγια του τραγουδιού άκούγονταν καθαρά. "Μπορώ να ζήσω και χωρίς εσένα" έλεγε τό τραγούδι. "Μπορώ να ζήσω και χωρίς εσένα, γιατί σ' έδωγα πιά απ' την καρδιά μου..." "Ακούγοντάς τα, ή "Αννα χαμογέλασε με πικρία. "Εκείνη δεν θά μπορούσε ποτέ να τό πη αυτό. Δεν ήταν δυνατόν να ζήσει χωρίς τόν Τζέρελντ, γιατί ποτέ δεν θά κατόρθωνε να τόν βγάλει από την καρδιά της. Πάντα, ή σκέφι του θά βρισκόταν στο μυαλό της. Και μαζί μ' αυτήν, θά ξαναρχόνταν και όλες οι άναμνήσεις από τίς όμορφες στιγμές πού είχαν περάσει μαζί για να τή βασανίσουν περισσότερο...

Με τίς σκέψεις αυτές στο μυαλό της, ή "Αννα μπήκε στο δωμάτιο για να άποχαρειτήσει τή Χίλαρυ Μπλέστον. Εύτυχώς όμως, ή γυναίκα τού διευθυντού ήταν πολύ άπασχολημένη με τή χαρά της πού θά έφευγε από την κλινική και δεν πρόσεξε τίποτα παράξενο στη συμπεριφορά της. Και καθώς διαζόταν να τελειώνει τό γρηγορότερο, φρόντισε να συντομεύσει όσο περισσότερο μπορούσε τόν άποχαρειτισμό.

"Αντίο, διευθύνουσα "Αννα, τής είπε, καθώς τής έδινε συγκαταβατικά τό χέρι της. Δεν φαντάζομαι να θέλετε να σας πω πώς λυπάμαι πού φεύγω...

"Η "Αννα άγνόησε την ειρωνεία της.

Χαίρετε, κυρία Μπλέστον, άπάντησε. Σας εύχομαι καλή άνάρρωσι...

Καθώς όμως έκανε να άπομακρυνθί, ή Χίλαρυ Μπλέστον τή σταμάτησε με μιάν έπιτακτική χειρονομία.

Είμαι ή νοσοκόμα Ντάβιντσον εδώ; ρώτησε. Θά ήθελα να τή δω...

Δυστυχώς, είναι άδύνατο τώρα, κυρία Μπλέστον, άπάντησε ή "Αννα. "Η "Εβελυν είναι άπασχολημένη και δεν μπορεί να διακόψη την εργασία τή μικρή νοσοκόμα.

Τότε, θά μου κάνετε τή χάρη, διευθύνουσα; Πήτε της να μου τηλεφωνήσει...

"Η "Αννα κούνησε καταφατικά τό κεφάλι της, αλλά έχασε την ευκαιρία της Χίλαρυ Μπλέστον πού έλα μισό της να σκεφθί... Κι' έπειτα, με λίγες όγγες από τό θάλαμο, οι πρώτες μένες τών διαφόρων όρέων ήσαν να τή δουν και να ζητήσουν τή γνώμη της για διάφορα ζητήματα. Μαζί τους, άρα περάσε χωρίς να τό καταλάβει τό βρήκε άδειο. "Η "Εβελυν δεν ήταν πιά εκεί. "Όμως δεν άνησυχούσε. Τό άστράχτη πώς θά είχε κοιμηθεί να τή περιμένει και θά είχε φύγει. Δεν τή ραζέ έμνος. Θά τή φώναζε τό έρώτα και θά κουδέντιαζαν πάλι...

Τό βράδυ όμως, όταν τελείωσε η καθημερινή της έπίσκεψι στις πάρες των άσθενών και άναγύρισε στο γραφείο της, ή "Αννα έρριξε τή όουνητή να την περιμένει. "Η νύκτα νύκτα νευρική και ταραμένη.

Μπορώ να σας άπασχολήσω λίγο, διευθύνουσα; ρώτησε.

Παραξενεμένη, ή "Αννα κούνησε τή γραφείο της και την κούτσε έστρεψε ματικά. Με χέρια πού έτρεμαν, ή φούνητ έβγαλε από την τσέπη της τή λήξ της ένα γράμμα και τή τή έδωσε.

Είμαι από την "Εβελυν, τής έδωγες. Μού είπες να σας τό δώσω πια τώρα, τό βράδυ...

"Ενα άπότομο προαίτημα πού έκανε την καρδιά της "Αννας να τρέχει. Βιαστικά, έσκισε τόν φακέλο, έβγαλε τό γράμμα. Προτού όμως τή σι να τόν διαβάσει, ή φούνητ τή έκόψε.

"Η "Εβελυν έφυγε, τής είπες. Σπάζομαι να την μεταπειώ, αλλά σ' έμνησ άδύνατον. Την παρακάλεσα να περιμένει μέχρι να σας φωνάξω, αλλά δεν ήθελε με κανέναν τρόπο. Μού έπες πώς αν τό έκανα θά έπαυε από τό να ράβω...

Χλωμή από την άγωνία, ή "Αννα έδιπλωσε τό γράμμα και άρχισε να τή διαβάσει. Και από τίς πρώτες λέξεις, γραμμές, τά πιο μαύρα προαίτημα της όγγχαν αληθινά.

"Σας γράφω για να σας πω πού φεύγω" έγραφε ή "Εβελυν. Έάνω ριζώ στην παλιά μου ζωή, άπό τότε κατάφερα να πετύχω στην καριέρα. "Εσείς κάνετε ό,τι μπορείτε για να ναι, αλλά δεν πετύχατε τίποτα. Πάντα να σας εξομολογηθί, πώς άκόμα και όταν βρισκόμουν κοντά σας, δεν ήμουν αύτή πού έπρεπε να είμαι. "Εγώ πού μύθευα τά ναρκωτικά στην καρδιά Μπλέστον. "Ήθελα και σήμερα να πω να σας τό πω, αλλά δεν έβριχα τό κουράγιο. Κατάλαβα πώς δεν θά μπορούσα να άνέθεω την έκπαιξη πού θά παίρνε τό πρόσωπό σας όταν θά μπει νατε την αλήθεια. Τό μόνο πού έμνησ πω για να δικαιολογηθί είναι πού η κυρία Μπλέστον με άνάγκασε να τή προμηθεύω τά ναρκωτικά. "Εσείς με πιστέψετε...

"Πριν τελειώσω τό γράμμα μου, ήνα να σας εύχαριστήσω άλλά μία φορά για όλα όσα κάνετε για μένα. Πιστά ότι θά τό ξεχάσω και ποτέ δεν θά έμνησ να σας εύγνωμώ. Είπατε τό μυστικό σ' αυτόν τόν κόσμο πού μου έδωξε καλωσύνη. Απλάμαι άπάντασε πώς σας πληρώνω μ' αυτόν τόν τρόπο. "Ελπίζω, έσείς και ό Τζέρελντ είστε πολύ εύτυχισμένοι. Τό έλπίω μ' όλη μου την καρδιά. "Εγώ δεν θά ξαναδώ ποτέ..."

"Αμύλητη, ή "Αννα έθαλε τή γραμμή στον φακέλο. Και καθώς τή χέρι τής φούνητ άκούστηκε στο μπράτσο της, γύρισε και κούνησε τή μικρή νοσοκόμα.

Μήπως σας λέει πού πήγε, διευθύνουσα; ρώτησε με σιγανή φωνή νέα. Θά ήθελα να ξέρω για να τή δω...

"Η "Αννα κούνησε καταφατικά τό κεφάλι της, αλλά έχασε την ευκαιρία της Χίλαρυ Μπλέστον πού έλα μισό της να σκεφθί... Κι' έπειτα, με λίγες όγγες από τό θάλαμο, οι πρώτες μένες τών διαφόρων όρέων ήσαν να τή δουν και να ζητήσουν τή γνώμη της για διάφορα ζητήματα. Μαζί τους, άρα περάσε χωρίς να τό καταλάβει τό βρήκε άδειο. "Η "Εβελυν δεν ήταν πιά εκεί. "Όμως δεν άνησυχούσε. Τό άστράχτη πώς θά είχε κοιμηθεί να τή περιμένει και θά είχε φύγει. Δεν τή ραζέ έμνος. Θά τή φώναζε τό έρώτα και θά κουδέντιαζαν πάλι...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16ο

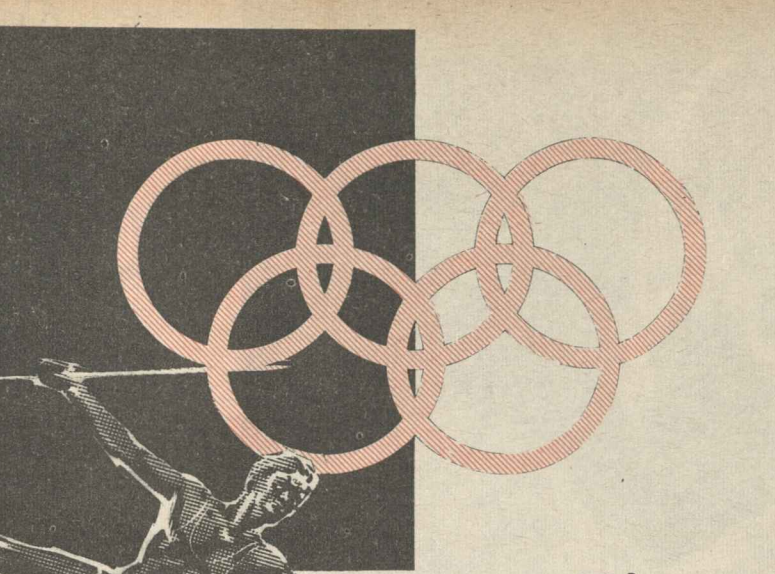
"Η Χίλαρυ Μπλέστον άκουσε τόν άντρα της να θοάνη από την τραπεζαρία και κατάλαβε πώς σε λίγο θά έφτανε. "Ο Χόουαρντ είχε τελειώσει τό πρωινό του και τώρα άνέβαινε τά σκαλοπάτια για την καθιερωμένη έπίσκεψι του στο δωμάτιό της. Κάθε πρωί, προτού φύγει για τό γραφείο του, έμπαινε στο δωμάτιό της και τή ρωτούσε πώς περάσε τή νύχτα της και αν αισθανόταν καλύτερα. Τό ύφος του όμως και ό τόνος τής φωνής του έδειχναν καθαρά πώς τό ενδιαφέρον του ήταν μόνο τυπικό. Σάν να ήταν ή Χίλαρυ μία άπλη γνώστη πού έπιλοξενείτο για λίγον καιρό στο σπίτι του και όχι ή γυναίκα του. Στή σκέφι αυτή, τά γέλια της Χίλαρυ σφίχτηκαν από πείσμα.

"Ο Χόουαρντ τής φέρδταν άπαίτια και ή ζωή μαζί του ήταν μαρτύριο. Κι' όμως... "Αν ήταν ειλικρινής με τόν έαυτό της, θά έπρεπε να όμολογήσει πώς τό φταίξιμο δεν ήταν μόνο δικό του. "Εκείνη είχε άπομακρυνθί από κοντά του. Και παρά τίς προσπάθειές του να ξαναβρουν την παλιά οικειότητά τους, εκείνη πάλι δεν είχε θέλει να τόν ξαναπληρώσει. Και δεν θά τό ήθελε ποτέ. Τουλάχιστον όχι όσο ήταν έρωτευμένη με τό Στέφεν...

Γιά να δώσει, λοιπόν, ένα τέλος σ' αυτή τή μαρτυρική συμβίωση, ή Χίλαρυ είχε πάρει σήμερα τή μεγάλη απόφαση: θά ζήτοσε από τό Χόουαρντ να χωρίσουν. "Από ήμέρες τό σκεπτόταν, με μόλις χθές τό βράδυ είχε πάρει την άπόφαση να τό κάνει. Και μόλις έπαυρε τό διαζυγίο της, θά έλεγε στο Στέφεν πώς ήταν πιά ελεύθερη να τόν παντρευτεί. "Από τώρα κι' άλλες έτοιμάζε στο μυαλό της τά λόγια πού θά τού έλεγε: "Στέφεν, άγάπη μου, ήταν ή μόνη σωστή και έντιμη λύσι. Δεν μού άρεσε να άπατώ τό Χόουαρντ, ούτε μπορούσαμε να συνεχίσουμε για πολόν καιρό έτσι, στα κρυφά. "Αγαπιόμαστε τόσο πολύ, πού πρέπει να είμαστε πάντα μαζί..."

Κι' όμως, όσο και να προσπαθούσε, δεν κατόρθωνε να πνείη τίς άνησυχίες της: "Αν ό Στέφεν δεν ήταν έρωτευμένος μαζί της; Τί θά συνέβαινε τότε; "Αλλά δεν μπορεί να ήταν έτσι, δεν έπρεπε να είναι έτσι. Βέβαια, δεν είχε έρθει να τή δή από τότε πού είχε όγγ από τό νοσοκομείο. "Αλλά τής είχε πρφαί ένα γράμμα και τής έλεγε πώς θά έλαίτε για μερικές μέρες από τό Λονδίνο. Τής έλεγε άκόμα πώς θά γύριζε την Τετάρτη και θά έρχόταν κατ' έαν Τετάρτη. Γι' αυτό ήθελε να τά τα-όταν θά έρχόταν ό Στέφεν με τό αυτομα, θά τόν έφερνε μπροστά σ' ένα τελεωμένο γεγονότα. Μόλις μάθαινε πώς είχε χωρίσει από τόν άνδρα της για τή παντρεύση και θά τήν παντρευόταν. Βέ-τό τέρας της. Μά τόν άγαπούσε τόσο πολύ, πού θά έκανε ό,τιδήποτε για να τή τή άσση...

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Όλυμπιακοί
Βαλκανικοί
Έλληνοαμερικανικοί
αγώνες ...
Όλυμπιονίκαι
Πρωταθληταί
Ρεκόρ ...

ΙΔΑΝΙΚΟ ΠΛΑΥΣΙΜΟ
ΧΕΡΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΧΝΗ:

ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ

Το φθινόπωρο συνήθως «σέρνονται» οι παιδικές μεταδοτικές αρρώστιες. Κάθε μητέρα πρέπει να ξέρη τὰ βασικά σημεία που τις χαρακτηρίζουν και τί να κάνει σε κάθε περίπτωση

Το φθινόπωρο είναι συνήθως η εποχή που παρατηρείται μιά έξαρση στις παιδικές αρρώστιες. Μερικές απ' αυτές είναι θέβαια καλοήθειες, αν δοθη ή πρόπουσα προσοχή, άλλες θαιρείες κι' επικίνδυνες. Γι' αυτό είναι απαραίτητο μιά μητέρα να έχη μερικές γνώσεις σχετικά με τις αρρώστιες αυτές, γιατί συνήθως είναι μεταδοτικές. Το κέρδος απ' αυτό θα είναι διπλό: αφ' ενός θα επιτρέψη μιά γρήγορη διάγνωση και κατά συνέπεια την αποφυγή των επιπλοκών και αφ' ετέρου θα προστατεύση τὰ άλλα παιδιά που θά μπορούσαν να «κολλήσουν» από το άρρωστο παιδί.

Γιατί οι αρρώστιες αυτές θρίσκουν στο παιδί ευνόϊκό έδαφος για την ανάπτυξη τους; Δεν είναι δύσκολο να το καταλάβουμε: όταν ένα μικρόθιο εισδύη στον οργανισμό, προκαλεί τη δημιουργία «άμυντικών μέσων», που τὰ ονομάζουμε αντισώματα. Κι' έτσι τὰ αντισώματα αυτά εγκαθίστανται όριστικά μέσα στον οργανισμό. Εόκολα, λοιπόν, καταλαβαίνουμε ότι το παιδί, μη έχοντας ακόμα συναντήσει το μικρόθιο, δεν έχει μέσα του αντισώματα και φυσικά δεν προστατεύεται από την αρρώστεια. Αντίθετα, ό μεγάλος έχει άνοσοποιηθή, έπειδι έχει πάρει το μικρόθιο είτε υπό φανερή μορφή (άρρώστεια), είτε χωρίς να το καταλάβει.

Αυτό μας δίνει να καταλάβουμε και κάτι άλλο: δεν είναι ή παρουσία του ίδιου του μικροβίου, αλλά ή συνάντησή του με τὰ αντισώματα, εκείνη που παρουσιάζει τὰ σημεία της αρρώστειας. Γι' αυτό και δεν εκδηλώνεται παρά ύστερα από αρκετές ήμέρες μετά τη μόλυνση. Και τό χρονικό αυτό διάστημα, που χρησιμεύει για την παραγωγή αντισωμάτων, λέγεται «περίοδος έπώσεως».

Μιά σπουδαιότατη εφαρμογή που προκύπτει απ' όσα είπαμε παραπάνω είναι ό έμβολιασμός. Με τον έμβολιασμό δηλαδή εισάγουμε στον οργανισμό μικρόθια (που έχει έλαττωθή προηγουμένως ή τοξικότητά τους) κι' έτσι προκαλούμε τη δημιουργία

αντισωμάτων και φυσικά άμυνα του οργανισμού.

Έδώ θ' αναφέρουμε με συντομία τις πιο συχνές λοιμώδεις αρρώστιες που προσβάλλουν τὰ παιδιά, τις κυριώτερες επικίνδυνες επιπλοκές που μπορούν να παρουσιασθούν και τὰ κυριώτερα μέτρα ύγιεινής που πρέπει να πάρουμε.

Η ΙΛΑΡΑ χρειάζεται χρόνο έπώσεως 12 ήμερών. Μ' άλλα λόγια, αν ένα παιδί κολλήσει Ιλαρά από ένα άλλο, δεν πρέπει να περιμένουμε τὰ πρώτα σημάδια της αρρώστειας παρά τη δωδεκάτη ήμέρα.

Τα σημάδια αυτά είναι τέσσερα: δακρύρροια, καταρροή της μύτης, πυρετός και τέλος ή έξάνθησι που εμφανίζεται την τέταρτη ή την πέμπτη ήμέρα μετά την εμφάνιση των άλλων σημείων. Έμφανίζονται δηλαδή κόκκινα εξάνθηματα που αρχίζουν από τη ρίζα των μαλλιών. Αν κληθ ή γιατρός πριν από την έξάνθησι αυτή, μπορεί καμμία φορά να διαγνώση την αρρώστεια από την ύπαρξη λευκών κουκίδων στο στόμα.

Τις πρώτες φροντίδες που πρέπει να πάρουμε μόλις φανούν τὰ σημεία αυτά είναι οι εξής:

1) Απομόνωση του άρρώστου σ' ένα δωμάτιο, όπου θα μπαίνει μόνο το πρόσωπο που τον περιποιείται. Αυτό θά πρέπει, όσο είναι δυνατό, να φοράη μιά μπλούζα που θα θιάζη όταν θγαίνει απ' το δωμάτιο του άρρώστου, πρό πάντων αν έχη κι' άλλα παιδιά. Θά φροντίξη επίσης να πλένη τὰ χέρια του πριν και μετά απ' τις φροντίδες για τον άρρωστο και να θουρτίξη τὰ νύχια του που πρέπει να έχη πολύ κοντά κομμένα.

2) Ανάπαυσι στο κρεβάτι μέσα σ' ένα ζεστό δωμάτιο, γιατί αν το παιδί δεν είναι πολύ καταβεβλημένο, παίζει στο κρεβάτι του και κινδυνεύει να έσσκεπασθή.

3) Υγρή διαίτα (μεταλλικό νερό ζαχαρω-

μένο ή όχι, ζωμό από χόρτα, τσάι πολύ λαφρό) που πρέπει να διατηρηθή όσο διαρκεί ό πυρετός.

4) Απολύμανσι της μύτης και του λαιμού.

Οι προφυλάξεις αυτές θά μας έπάρουν ν' αποφύγουμε τις τρεις επικίνδυνες επιπλοκές: θρογγοπνευμονία, λαρυγγίτιδα, άσθμα.

Το παιδί που είναι άρρωστο από Ιλαρά θά πρέπει να μην έχη καμμία επαφή με αδέρφια του ή τούς φίλους του ή συμμαθητές επί 16 τουλάχιστον ήμέρες μετά την εμφάνισή της.

Η ΕΡΥΘΡΑ χρειάζεται χρόνο έπώσεως 14 ήμερών. Χαρακτηρίζεται από έξάνθησι που δεν διαφέρει και πολύ από την Ιλαρά —γι' αυτό και παλαιότερα γινόταν σύγχυση στις δυο αυτές αρρώστιες— αλλά συννοείται από διόγκωσι των γαγγλίων.

Η αρρώστεια αυτή, που διαρκεί 4-5 ήμέρες, είναι ακίνδυνη για το παιδί. Έντονη, τελευταία διαπιστώθηκε ότι είναι ακίνδυνη στην περίπτωση που μιά γυναικί έγκυος, ή όποια δεν είχε προηγουμένως άρρώστει από έρυθρά, μολυνθή από ένα παιδί, γιατί μπορεί να γεννήση παιδί έλαττωματικό.

Η ΟΣΤΡΑΚΙΑ παρουσιάζει διάρκεια έπώσεως 4-5 ήμέρες. Εκδηλώνεται στην άνω με άμυγδαλίτιδα και μεταβολές της γλώσσας, που είναι υπόλευκη στο κέντρο και κόκκινη στις άκρες. Έπειδι έμφανίζεται γρήγορα το εξάνθημα, που αρχίζει από τη ρίζα των μαλλιών κι' έχει κόκκινο χρώμα. Όταν το εξάνθημα αυτό γενικευθή, ξαφανίζεται σε καμμία θδομάδα με λείπσι.

Η απομόνωση του άρρώστου κι' ή άνοσοποιήσι στο κρεβάτι είναι απαραίτητη μόλις φανούν τὰ πρώτα σημάδια της αρρώστειας. Τὰ μέτρα ύγιεινής του άρρώστου

ΕΝΑΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΛΑΞΕΤΕ

ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΣ (Λοιμώδης άρρώστεια — Απαραίτητος ό έμβολιασμός)	ΟΣΤΡΑΚΙΑ (Λοιμώδης άρρώστεια, που συνεπάγεται άνοσια)	ΙΛΑΡΑ (Λοιμώδης άρρώστεια, που συνεπάγεται άνοσια)
Εμφανίζεται κυρίως στα μικρά παιδιά 2-3 ετών.	Παρατηρείται στα μικρά παιδιά, πρό πάντων στους έφήβους, αλλά και στους ένηλίκους.	Εμφανίζεται κυρίως στα μικρά παιδιά και στους έφήβους, σπανιότερα δε στους μεγάλους.
Έχει κυρίως τη μορφή της άμυγδαλίτιδος.	Είναι ένας εξανθηματικός πυρετός.	Είναι εξανθηματικός πυρετός.
Η μόλυνσι μπορεί να γίνη: απ' εθείας από τον άρρωστο αλλά και έμμέσως.	Η μόλυνσι γίνεται κυρίως από την άμεση επαφή με τον άρρωστο.	Η μόλυνσι γίνεται κυρίως από άμεση επαφή με τον άρρωστο.
Στην αρχή: αν ή διφθερίτις δεν είναι βαρείας μορφής: θερμοκρασία 38 βαθμών, έλλειψη όρέξεως, πρόσωπο άχρό, μύτη που τρέχει από τη μιά μόνον μεριά, γάγγλια στο λαιμό.	Στην αρχή: Κανένα σημάδι δεν επιτρέπει ν' άναγνωρίσουμε την άρρώστεια. Ο πυρετός άναβαίνει άπτομα στους 40-41 βαθμούς, έμφανίζονται ρίγη, έμετοι και κοιλικοί.	Στην αρχή: Μερικές φορές έλαφρός πυρετός. Την έκτη ήμέρα ό πυρετός άναβαίνει στους 38, 39 κι' ύστερα 40 βαθμούς. Ο άρρωστος φταρνίζεται, ή μύτη του τρέχει, τὰ μάτια είναι κόκκινα.
Ο ΛΑΡΥΓΓΑΣ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΚΟΚΚΙΝΟΣ.	ΠΟΝΟΣ ΣΤΟ ΛΑΙΜΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΚΟΚΚΙΝΟΣ.	ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΜΙΚΡΑ ΑΣΠΡΟΚΥΑΝΩΠΑ ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΑ, ΠΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΚΟΚΚΙΝΗ ΖΩΝΗ.
Σε 2-6 ήμέρες έμφανίζονται άσπρες, κυανωπές μεμβράνες στο λάρυγγα (ψευδομεμβράνες). Πρέπει να κληθ ή άμέσως ή γιατρός. Αν είναι βαρείας μορφής: θερμοκρασία άπτομα ύψηλή, γάγγλια στο λαιμό πολύ διωγκωμένα. Το παιδί δυσκολεύεται να καταπιή. Ο λάρυγγας γεμίζει γρήγορα με γκριζωπές μεμβράνες.	Ο λάρυγγας παίρνει ζωηρό κόκκινο χρώμα τη στιγμή που πρόκειται να έμφανισθή το εξάνθημα, που άποτελείται από μικροσκοπικά σπυράκια αν το κεφαλάκι της καρφίτσας και καλύπτουν όλο το σώμα.	Τό εξάνθημα παρουσιάζεται. Άποτελείται από ρόδινες ή κόκκινες κηλίδες. Υπάρχουν μέρη που το δέρμα είναι ύγιες.
Η εξέλιξη της άρρώστειας εξαρτάται από τη μορφή της κι' από την ταχύτητα της θεραπείας.	Η όστρακία είναι βαρείας μορφής στους μεγάλους και στους διαθετικούς.	Μετά το τέλος της άρρώστειας έφαρμόζεται δερμοαντίδρασις.
ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ: Η λαρυγγική διφθερίτις: το παιδί δεν μπορεί να μιλήση, δυσκολεύεται ν' άναπνεύση κι' ό έλάχισ του είναι έξαιρετικά βραχνός.	ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ: Νεφρίτιδες. Άμυγδαλίτιδες.	ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ: Ψίτιδες. Βρογχοπνευμονίες. Λαρυγγίτιδες.
ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Αντιδιφθερϊτικός όρός, πενικιλίνη. Τό καλύτερο έμωσ είναι να έμβολιάζουμε έγκαιρα τὰ παιδιά.	ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Πενικιλίνη. Όρός άναρρωνούντων. Γαμμα-γλοβουλίνη.	ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Ζεστά μπάνια. Όροθεραπεία. Απολύμανσι του λαιμού και της μύτης. Αντιβιοτικά μόνο σε περίπτωση επιπλοκών.

του προσώπου που τον περιποιείται θά είναι τα ίδια όπως και στην Ιλαρά.

Η διαίτα θά περιλαμβάνη γάλα, λίγο άλατισμένο και θά διαρκέση όσο διάστημα καθόριση ό γιατρός. Ο τελευταίος αυτός διατάσσει γενικά πενικιλίνη για ν' άποφευθούν οι επιπλοκές (νεφρίτιδες) κι' οι θαιρείες μορφές.

Η μόλυνσι δεν γίνεται, όπως πίστευαν για πολλόν καιρό από τὰ λείπια των εξανθημάτων, αλλά αντίθετα από την άμυγδαλίτιδα, που φαίνεται να είναι ό τόπος της εγκατάστασως του μικροβίου.

Το παιδί θά πρέπει ν' απομονωθή από τὰ αδέρφια του και τούς φίλους ή συμμαθητές επί σαράντα ήμέρες. Καί τ' αδέρφια του θά πρέπει να μην έρθουν σ' επαφή με άλλα παιδιά επί όκτώ ήμέρες μετά την τελευταία επαφή τους με τον άρρωστο.

Η ΑΝΕΜΟΒΛΟΓΙΑ χρειάζεται έπώσσι 14 ήμερών. Παρουσιάζει κι' αυτή έξάνθησι από φουσκάλες στο σώμα. Είναι άρρώστεια πολύ καλοήθεις και δεν χρειάζεται παρά τις συνηθισμένες φροντίδες καθαρότητας και ύγιεινής. Καλό είναι να πουρωσθήσι από έρυθρά, μολυνθή από ένα παιδί, γιατί μπορεί να γεννήση παιδί έλαττωματικό.

Η ΕΥΛΟΓΙΑ χρειάζεται έπώσσι 10 ήμερών. Χαρακτηρίζεται από φουσκάλες, ό άρρωστος πρέπει να μένη απομονωμένος 40 ήμέρες.

Η αρρώστεια αυτή είναι σπάνια στη χώρα μας, γιατί εφαρμόζεται δαμαλισμός. Ανατολής ένδημη στις χώρες της Απω Ανατολής, όπως στην Ινδία, τὸ Πακιστάν, τις άνω κ.λπ. Όταν έρχονται ταξιδιώτες από τις χώρες αυτές υποβάλλονται καμάνω σε ύγειονομικό έλεγχο κι' αν δεν έγουν κάνει δαμαλισμό απομονώνονται επί 10 ήμέρες.

Η ΠΑΡΩΤΙΤΙΣ θέλει έπώσσι 21 ήμερών.

Εμφανίζεται με διόγκωσι των σιελογόνων αδένων, που θρίσκονται μπροστά στο αυτί. Πολλές φορές ή διόγκωσι αυτή είναι δύσνηρή.

Απαραίτητη είναι ή απομόνωσι κι' ή ανάπαυσι στο κρεβάτι, καθώς και τὰ μέτρα ύγιεινής που αναφέραμε για τις λοιμώδεις αρρώστιες παραπάνω. Απολυμαίνουμε τη μύτη και το λαιμό και θάζουμε ζεστές κομπρέσες στα πρησμένα μέρη. Δίνουμε στον άρρωστο λίγη άσπιρίνη για την καταπράυνσι των πόνων.

Η μηνιγγίτις και για τ' άγόρια ή όρχίτις είναι οι δυο πιο έπιφοδες επιπλοκές. Το παιδί πρέπει να μένη σ' απομόνωσι επί 21 ήμέρες.

Ο ΚΟΚΚΥΤΗΣ παρουσιάζει έπώσσι όκτώ ήμερών. Έκδηλώνεται μ' ένα συνάχι που παρατηνεται αόυσικα, κι' από ένα θήχα, συνηθισμένο στην αρχή, αλλά ύστερα έντονώτατο, που είναι γνωστός με το όνομα «παροξυσμός του κοκκύτη».

Αν το παιδί κάνει έμετους μετά το θήχα, αυτό είναι σπουδαιότατο διαγνωστικό σημάδι, στην περίπτωση που ό παροξυσμός δεν είναι ό τυπικός στον κοκκύτη. Μιά εξέταση του αίματος μπορεί να επιτρέψη στο γιατρό έγκαιρη διάγνωση.

Η ανάπαυσι στο κρεβάτι είναι απαραίτητη μέχρις ότου πέση ό πυρετός. Διάφορα καταπραυντικά σιρόπια που καθορίζει ό γιατρός, άνακουφίζουν πολλές φορές τον άρρωστο. Υπάρχει επίσης και αντικοκκυτικός όρός.

Η απομόνωσι διαρκεί 30 ήμέρες, κατά τις όποιες εφαρμόζονται τὰ μέτρα ύγιεινής που αναφέραμε παραπάνω. Τ' αδέρφια του άρρώστου πρέπει ν' απομονωθούν από τ' άλλα παιδιά επί 21 ήμέρες. Αν υποπτευόμαστε ότι μπορεί το παιδί να πάρη κοκκύτη, μπορούμε να το κάνουμε αντικοκκυτικό όρό ή αντικοκκυτικό έμβολιασμό, πράγμα που καθορίζει ό γιατρός.

Τό μεγάλο ύψος φαίνεται ότι ευνόει τη θε-

ραπεία του κοκκύτη. Γι' αυτό, πρό έτών, έφήρμοζαν την πτήση με άεροπλάνο. Καλό επίσης κάνει στο παιδί, που θρίσκεται στο στάδιο της άναρρώσεως ό θαλασσινός άέρας. Μπορείτε, λοιπόν, να το πηγαίνετε περίπατο στην άκρογιαλιά.

Η ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΣ εμφανίζεται συνήθως με άμυγδαλίτιδα, πάνω δε στις άμυγδαλές σχηματίζεται μιά ψευδομεμβράνη. Είναι αυτό που λένε οι γιατροί «διφθερϊτική κυνάγχη». Μπορεί όμως να πάρη τη μορφή μιας συνηθισμένης ρινοφαρυγγίτιδας. Γι' αυτό ποτέ δεν πρέπει να παραμελούμε μιά άμυγδαλίτιδα.

Τό μόνο αποτελεσματικό φάρμακο είναι ό αντιδιφθερϊτικός όρός, που εφαρμόζόμενος έγκαιρα, προφυλάει από τις επικίνδυνες επιπλοκές (όπως είναι ή λαρυγγική διφθερίτις, οι διφθερϊτικές παραλύσεις, που αρχίζουν από τον ούρανισκό).

Οι τοπικές φροντίδες για το λαιμό (γαργάρα με θρασμένο νερό κλπ.) είναι άφελιμες και ή ανάπαυσι στο κρεβάτι απαραίτητη, όπως και τὰ κατάλληλα μέτρα για τη μη μετάδοσι της άρρώστειας.

Κάθε άρρωστος από διφθερίτιδα πρέπει να μένη απομονωμένος μέχρις ότου ό γιατρός διαπιστώση από τις εξετάσεις ότι δεν υπάρχει πια κίνδυνος. Σε περίπτωση έπιδημίας, πρέπει να γίνεται αντιδιφθερϊτικός όρός. Σε άλλες χώρες, όπως π.χ. στη Γαλλία, ό αντιδιφθερϊτικός έμβολιασμός είναι υποχρεωτικός.

Πρέπει όμως να έχουμε υπ' όψη μας ότι οι συμβουλές και οδηγίες που δίνουμε στο άρρο αυτό δεν μπορούν για κανένα λόγο να αντικαταστήσουν το γιατρό. Όταν ή μητέρα άνηλπηθή ότι το παιδί της προσεβλήθη από μιά από τις αρρώστιες που αναφέραμε, θά καλέση άμέσως το γιατρό, ό όποιος θά διατάξη τη θεραπευτική άγωγή. Οι συμβουλές μας έχουν βοηθητικό χαρακτήρα. Για να μπορή ή μητέρα να διακρίνη μιά άπλη άδιαθεσία από μιά σοβαρότερη περίπτωση.

"Οχι πειιά
άσπρα
μαλλιά..."

Color
elle

Θλιμμένη
ή νεότης της φεύγει

Χαρούμενη
τά νειάτα ξαναγύρισαν

Το Colorelle εξαφανίζει τις πρώτες άσπρες τρίχες...

Colorelle είναι το νέο χρωμοσαμπουάν που έπεβλήθη σ' όλο τον Κόσμο.

Προϊόν του Παγκοσμίου φήμης Γαλλικού Οίκου L' ORÉAL είναι μοναδικό γιά τον νέο και πολύ άπλό τρόπο χρωματισμού των μαλλιών.

Το Colorelle μέ την εξαιρετική διαφάνεια των άποχρώσεών του, δίνει φωτεινότητα στα μαλλιά σας και χαρίζει ώραία έκφραση στο πρόσωπό σας.

Το Colorelle είναι αυτό που χρειάζεται μια γυναίκα της εποχής μας γιά νά ανταποκριθή στις απαιτήσεις της σημερινής ζωής.

Μέ ένα άπλό λούσιμο το Colorelle σάς δίνει σέ δέκα λεπτά το φυσικό χρώμα των μαλλιών σας ή μία άπόχρωση που προτιμάτε.

Δοκιμάσετε μία φορά και δά ένδουσιασθήτε

Color elle το Μοντέρνο Παριζιάνικο Χρωμοσαμπουάν.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΑΛΛΙΚΗ
ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ
"ΟΥΙ" Λε σκόνη

- Εύκολωτάτη στή χρῆσι.
- Μεγάλης άντοχῆς.
- Δέν κολλάει καί δέν λερώνει.
- Πολύ οίκονομική.
- Γυαλίζει καί καθαρίζει συγχρόνως, πατώματα, μουςμαάδες, πλαστικά, έπιπλα, τσάντες κ.λ.π.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΚΑΙ ΔΕΙΓΜΑ ΔΩΡΕΑΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΔΟΣΗ

ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ & ΑΓ ΜΑΡΚΟΥ - ΤΗΛ 22-619 & 33-420

Περνάτε
ευχάριστα
την ώρα σας

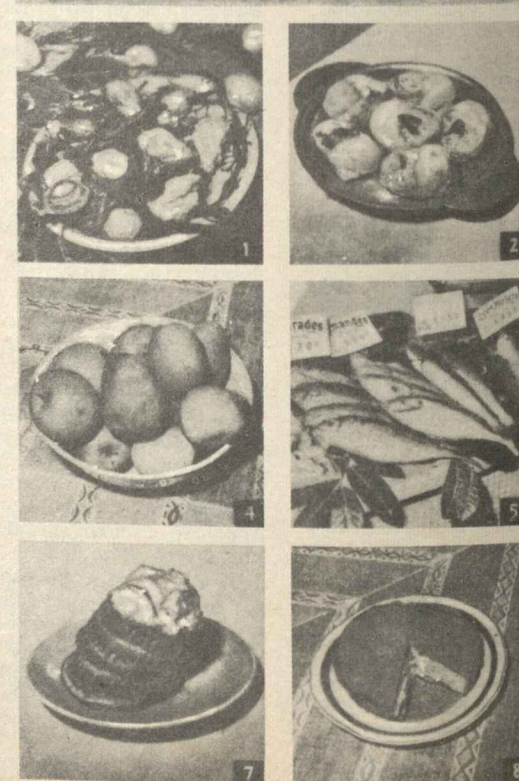
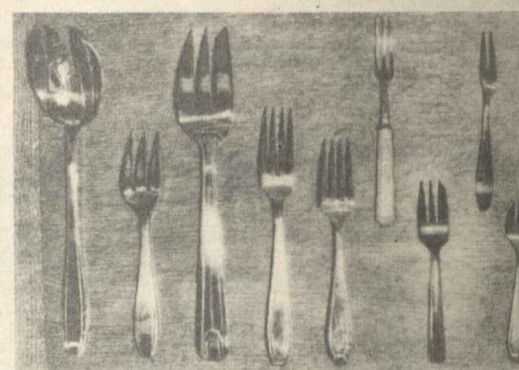
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Όριζοντίως
1) Πνεύμα στην Τρικυμία του Σαίξπηρ. — "Αν έχω έσένα γι' αντικείμενο θυμώνεις."
2) Μεταφορικά την έχουμε όταν δεν ενδιαφερόμαστε γιά κάτι.
3) Μονάδες θάρους. — Σπόρ που τώρα γίνεται καί στή θάλασσα.
4) Δηλώνει καί δισταγμό. — Την έφαγε το περμάντ. — Γράμμα.
5) "Έτσι λεγόταν ή μητέρα της 'Ελισάβετ Α' της 'Αγγλίας. — Χωρίς αυτή δεν γίνεται άπόσπασμα.
6) Μία όπερα του Μπελλίνι.
7) Μ' ένα «άλφα» στο τέλος έμποδίζεις νά πάρη τις θάλασσες. — Ξενικό γυναικείο όνομα.
8) Σύνδεσμος. — "Η άρρασας είναι ή φοβάται."
9) "Αριθμητικό. — Πρόθεσι.
10) Το μικρό όνομα του 'Ιταλού γού της όδόνης Μπράτσι.
11) Κόρη του Κάδμου. — Χώρα της Μικρασίας.
Κ α θ έ τ ω ς
1) Χρονικό έπίρρημα. — "Ήταν όνομαστή της Μιστεγκέ.
2) Οι δύο τελευταίες

χορδές της κιθάρας.
3) Σημαίνει καί τράβα. — Δύο γράμματα.
4) Πρόθεσι. — "Έλληνικότατο γυναικείο όνομα. — Δίφθογγος.
5) Ζών. — το φεγγαριού.
6) Παλιά διάσημη σπάρ του Χόλλανδου.
7) Το "Ιούδα δεν είναι σάν τ' άλλα. — Δεν είναι στρογγυλό.

ΤΟ ΤΕΣΤ ΤΩΝ
ΠΗΡΟΥΝΙΩΝ

Στή δικιά σου μάσκα, σάς παρατάει με μία παροχή πηρούνιων. Πολλά από αυτά ίσως σάς άπογοήσουν. — Δέν είναι άπογοήτευση. — Μεταχειρίστε την. — Κάθε πηρούνι παρατάει για μια όλη τερη τροφή. Κρατά τις παροχές σου. — Σημειώστε πού έρρε σωμασύνολο. — Από τα πηρούνια. — Μερικά είναι γιά φαγητό.

ΚΟΥΖΙΝΑ

Το μενού
του
159ημέρου

ΠΕΜΠΤΗ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Χορτόσουπα. Κοτολέτες μοσχारीού σάλας. Πατάτες πουρέ. Σαλάτα. "Η μπιφτέκια από κιμά ή σέβας". "Α-ρακά καί καρτότα σωτέ. Σαλάτα. Φρούτο. "Αναμειγνύετε 1/2 κιλό κιμά με 5 μικρά κρεμμυδάκια τριμμένα. Προσθέτετε άλάτι, πιπέρι καί μία ή δύο κουταλιές λάδι. Πλάθετε το μίγμα σέ 5 μεγάλα μπιφτέκια, τά όποια φήνετε στή σάρα. Τηγανίζετε μέ λάδι 5 αψά. Βάζετε από ένα αψό σπαλίζετε με άλάτι, πιπέρι καί με μαϊντανό. Γαρνίρετε το πιάτο με ά-ρακά καί καρτότα σωτέ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30

Φιλέτα γλώσσας (κατεψυγμένης) πάνε με σάλτσα ταρτάρ. Πατάτες θραμμένες στήν άτμό. Σαλάτα. Τυρί. Φρούτο. "Η φακές σούπα. Παστό. Τυρί. Φρούτο.

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τραχανόσουπα με φρέσκια τομάτα. Σαρδέλα στή φούρνου. "Η μελιτζάνες «μερντιονάλ». Σαλάτα. Γιαούρτι. Μπλά στή φούρνου. Γιά τις μελιτζάνες «μερντιονάλ» έτοιμάζετε νόστιμη σάλτσα τομάτας με: ένα κιλό τομάτες, λίγο λάδι, ένα κρεμμυδάκι, μία κερίδα σκόρδο, μαϊντανό, άλάτι καί πιπέρι. Κόβετε σέ φέτες 4 ως 5 μελιτζάνες καί τις τηγανίζετε μέ λάδι. Περνάτε τή σάλτσα από σίτα. Τή βάζετε γιά νά δέση καί τή βάζετε σέ πιπέλα. "Επάνω στή σάλτσα βάζετε 6 ως 8 αψά τηγανισμένα με λάδι καί γαρνίρετε το πιάτο με τις μελιτζάνες.

ΚΥΡΙΑΚΗ 2

Τοματούλες γεμιστές με τόνο. Σουλάκια άνάμικτα. Πατάτες φούρνου. Σαλάτα. Φρούτο. "Η άρνι με κολοκυθάκια. Οι γεμιστές με τόνο τοματούλες είναι εξαιρετικές ως δρεπτική. Τις διαλέγετε μικρές, τις άνοίγετε καί τις γεμίζετε με ένα μίγμα από τόνο του κουτιού άνάμικτο σέ ίσα μέρη με δούτυρο φρέσκο, μαϊντανό φιλοκομμένο καί πιπέρι. "Εξαιρετικά καί τά άνάμικτα σουλάκια. Περνάτε σέ μικρές σούβλες κομματάκια από φιλέτο μοσχारीού, από μπουτί άρνιού, νεφρά άρνιού καί λουκάνικα φραγκόλοτης. Τά φήνετε καί τά σερβίρετε με πατάτες φούρνου.

ΔΕΥΤΕΡΑ 3 (ΔΙΟΥΝΣΙΟΥ ΔΕΡΟΠ.)

Μελιτζάνες γεμιστές με ούζι. Πατάτες τηγανιτές. Σαλάτα. Τυρί. Φρούτο. "Η πλάτη άρνιού με πατάτες στή φούρνου. Πάστες δαντιγύ. Οι πάστες σαντιγύ γίνονται πολύ εύκολα καί δέν σότα σάβουαγιάρ καί τά ένώνετε νάμους. Τά ραντίζετε με ένα μίγμα από «κίος» ή ρούμι, νερό καί ζάχαρι. Τά πασπαλίζετε με κρέμα σαντιγύ. Γαρνίρετε τις πάστες με άμύγδαλο.

ΤΡΙΤΗ 4

Σαλάτα από λαχανικά έποχῆς. Πολύπτες. Κολοκυθάκια καί καρτότα σωτέ. Τυρί. Φρούτο. "Η λάχανο ντολιμάδες αψολέμονο.

ΤΕΤΑΡΤΗ 5

Φαρόσουπα. Ψάρι θραστό σαλάτα. "Η υπακαλίδα κροκέτες. Σκορδαλιά. Βράζετε τή φάρι, άφαιρείτε τή δέμα καί τά κόκαλα καί τή χωρίζετε σέ μικρά κομμάτια. Προσθέτετε

μερικές γαρνίρες θρασιμένες καί καθαρισμένες, λάδι, λεμόνι, άλάτι καί πιπέρι, λίγη κάπαρη καί μαϊντανό. Γαρνίρετε τή πιάτο με φύλλο μαρούλιού, με πατζάρι θρασιμένο καί κομμένο σέ φέτες καί με διάφορα λαχανικά θρασιμένα. Σερβίρετε χωριστά μαγιονέζα.

ΠΕΜΠΤΗ 6

Αψά γεμιστά με δούτυρο άντζούγιας. Μελιτζάνες μουςακά. Πατάτες τηγανιτές. Σαλάτα. Τυρί. Φρούτο. "Η υπούτι άρνιού με τομάτα. Κυλοπήτες. Παίρνετε ένα μπουτί άρνιού καί τή τρυπάτε σέ διάφορα μέρη. Βάζετε μέσα μία ή δύο σκελίδες σκόρδο κομμένες σέ μικρά κομματάκια. Τό κοκινίζετε στήν κατσαρόλα με δούτυρο ή με σούτινη καί τή πασπαλίζετε με λίγο άλεύρι. "Όταν τή άλεύρι έξανθήνη σίγνετε ένα ποτηράκι κρασί άσπρο καί ένα φυτζάνι τσαγιού γυμνό τομάτας με ένα δειματάκι από ένα κλωνάρι σέλινο καί 2 ως 3 κλωνάρια μαϊντανό. "Αφίνετε νά σιγοφθώ επί 1 ως 1 1/2 ώρα καί τή σερβίρετε με κυλοπήτες.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7

Φάβα. Ρένγκα καπνιστή. Σαλάτα. Φρούτο. "Η διάφορα λαχανικά στή φούρνου (μπριάνι). Μπαμπούνια στή σάρα. Σαλάτα. Φρούτο. Τά μπαμπούνια γίνονται πολύ νόστιμα στή σάρα με μάρθο. Τά καθαρίζετε, τά πλένετε καί βάζετε μέσα στήν κοιλιά από ένα κλωνάρι μάρθο άλατισμένο. Τά άλείφετε με λάδι καί τά φήνετε στή σάρα. Βάζετε επάνω σέ κάθε μπαμπούνι από ένα κομματάκι φρέσκο δούτυρο ή βιτάμ, άφού τή δουλέψετε με λίγο γυμνό λεμονιού καί με μαϊντανό φιλοκομμένο.

ΣΑΒΒΑΤΟ 8

Σαλάτα από λάχανο καί καρτότα τριμμένα. "Αντζούγιες. Μπαλάκια από κιμά με σάλτσα αψολέμονο. Τυρί. Φρούτο. Τά μπαλάκια από κιμά μοιάζουν γιουβαρλάκια. Μέσα στήν κιμά θά βάλετε λίγη φουγανιά, αψό, μαϊντανό, άλάτι καί πιπέρι. Τά ποσάρετε μέσα σέ λίγο νερό καί τά στραγγίζετε. Με τή ζουμί τους καί με γάλο έτοιμάζετε μπεσαμέλ άρακή. Προσθέτετε ένα κοσμάκι αψό καί λίγο γυμνό από λεμόνι. Βάζετε μέσα στή σάλτσα τά μπαλάκια, τά άφίνετε σέ σιγανή φωτιά γιά νά ζεσταθούν καί τά σερβίρετε πασπαλισμένα με μαϊντανό.

ΚΥΡΙΑΚΗ 9

"Ορεκτικά διάφορα. Μοσχαρακή φητό γκαρνί. Σαλάτα. Τυρί. Φρούτο. Δαμάσκηνα «ά λά κρέμ». "Η μακαρόνια παστιτσιο. Μουσκεύετε τά δαμάσκηνα επί 2 ώρες καί τά βράζετε με σιρόπι από νερό καί ζάχαρι σέ ίσα μέρη. Τά στραγγίζετε καί βράζετε τή σιρόπι γιά νά δέση λίγο. Προσθέτετε λίγο ρούμι ή κονιάκ. "Ετοιμάζετε κρέμα με 2 φυτζάνια τσαγιού γάλα, 5 κουταλιές σούπας κοφτές ζάχαρι, 3 κουταλιές σούπας κοφτές κρόν - φλάουρ, 2 κροκάδια καί με λίγη βανίλια. Βάζετε τήν κρέμα σέ κρουτάλλινη κομποστιέρα καί άφίνετε νά παγώση. Τή γαρνίρετε με τά δαμάσκηνα καί σίγνετε επάνω τή σιρόπι όταν πρόκειται νά τή σερβίρετε.

ΔΕΥΤΕΡΑ 10

Λουκάνικα στή σάρα. Φασόλια άσπρα. Σαλάτα. Γιαούρτι. Φρούτο. "Η ούζι πιλάφι άσπρο. Καλαμαράκια τηγανιτά. Σαλάτα. Ψήνετε τά λουκάνικα στή σάρα καί τά γαρνίρετε με φασόλια άσπρα θρασιμένα, άφού προσθέσετε φρέσκο δούτυρο καί μαϊντανό φιλοκομμένο.

ΤΡΙΤΗ 11

Αψά μαγιονέζα. Σηκοτάκια τηγανητά γαρνιρισμένα με φασολάκια πράσινα σωτέ καί με πατάτες ρισολέ.

ΤΕΤΑΡΤΗ 12

Λαχανόρτζο. Ψάρι τηγανιτό. Σαλάτα. Φρούτο. "Η σπαγγέτο με σάλτσα. "Ομελέτα. Σαλάτα.

X. Π.

Ο υαλός υαφές είναι τέχνη
Ο υαλός υαφές είναι BRAVO

Τό γοργόν καί χάριν έχει!
'Απόλαυσις του πολυάσχολου
σημερινού άνδρώπου ό στιγμιαίος
άμερικάνικος καφές BRAVO.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Ένα μαγικό πρεμιό
μόνον με μαλλιά

Pernelle

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

- ★ ΠΡΑΤΙΚΑΚΗ, Έρμου 50 6 ★ ΖΕΝΕΛΗ, Περικλέους 48 ★ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ, Εύαγγελιστριάς 30
- ★ ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ, Εύαγγελιστριάς 31 ★ ΜΕΝΤΗ, Πλ. Καπνικαρέας και Εύαγγελιστριάς 29 α
- ★ ΒΟΜΒΥΣ, Έρμου 52.

ΚΑΙ ΣΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

35 ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ
700 ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

ESPIÈGLE

SHETLAND

Cantilène

kimouk

LAMBS WOOL

LAYETTE

SPORT

BAHAMAS

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΤΑ ΤΡΙΔΥΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΣΟΥ

Ζωηρότατο το ενδιαφέρον
τών αναγνωστριών μας

Με ευχαρίστηση αναγγέλλουμε ότι το έργο που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό τεύχος της «ΤΡΙΑΙΚΑ Σ» με τίτλο «Τρία αγγελοῦδια στον παράδεισό μας», το σχετικό με τα τριδύμα του σιναιτισμού Περισσού, δόθηκε άπληκτα μεταξύ των αναγνωστικών μας κοινού. Έτσι, οι διαφημιζόμενοι, κατ' αρχήν, μέσω του περιοδικού μας καθώς και διάφοροι αναγνώστες μας, έπρεξαν να συνδράμουν τη φτωχή οικογένεια Γεωργούλα.

• Η Βιομηχανία Παιδικών Τροφών «Ι. Γιώτη» προσφέρει στα τριδύμα 2 κουτιά «Ανθος Αραβοσίτου» «ΓΙΩΤΗ» και 2 κουτιά «Ανθος ΟΡΩΣ» «ΓΙΩΤΗ» την εβδομάδα, επί ένα χρόνο!

• Η βιομηχανία γάλακτος «ΝΟΥ-ΝΟΥ» 300 δραχμές, για το χτίσιμο του σπηλαίου της απεριφραχτής ταράτσας.

• Η βιομηχανία γάλακτος «ΝΕΣΤΛΕ» επαναλαμβάνει τη χορήγηση γάλακτος για ένα χρόνο.

• Η βιομηχανία μαλλιών «ΠΕΡΝΕΛ» προσφέρει μία μάλλινη κουβέρτα.

• Η βιομηχανία φανελλοποιίας «ΑΤΩΙΣ» 22 τεμάχια παιδικών εσωρούχων.

• Το κατάστημα ειδών επιπλώσεως «ΔΡΟΣΟΣ» 2 τεμάχια κρετόν.

• Αναγνώστες μας, διευθυντές Οικοδομικής Έταιρείας, που θέλησε να μείνει ανώνυμος, προσφέρθηκε να εξαστήσει τη δυνατότητα χτισίματος ενός διαμετρίου, επωμιζόμενος έξοδα κλήρου τη δαπάνη.

Επίσης πλήθος αναγνωστριών μας, μας ζήτησε την διεύθυνση της οικογένειας Γεωργούλα, για να της παρήσχει κάθε δυνατή βοήθεια. Μεταξύ των διακεκριμένων αναγνωστριών μας περιλαμβάνεται και η κ. Δέσποινα Μαρκεζίνη.

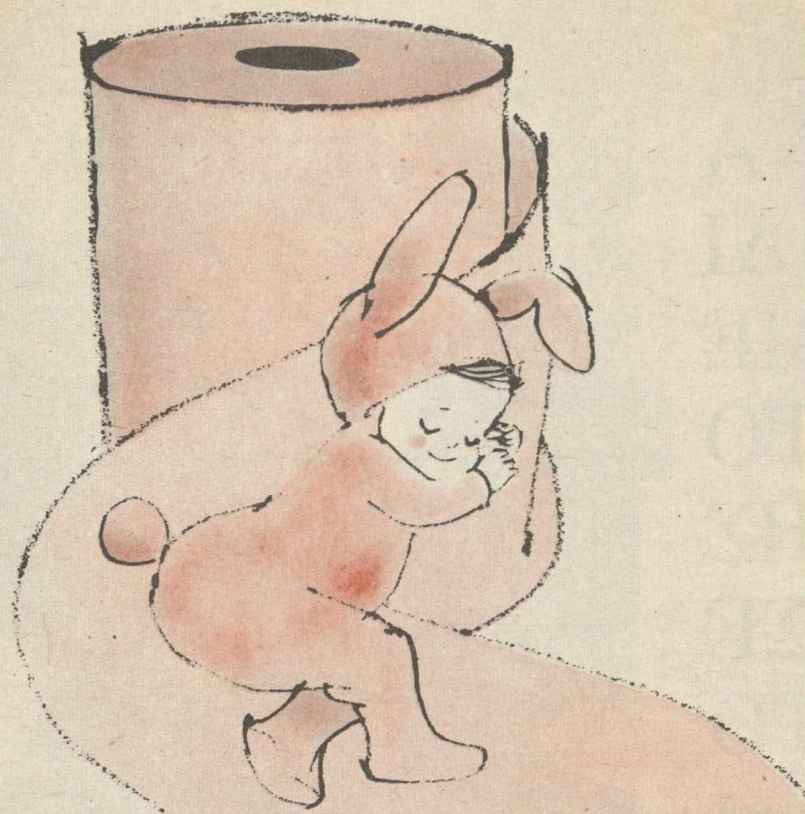
Για όλες αναγνώστριές μας επιθυμούμε να επισκεφθούν μόνες τους την οικογένεια Γεωργούλα, να σχηματίσουν πλήρη εντύπωση της καταστάσεως και να γνωρίσουν τα τριδύμα, δημοσιεύουμε την διεύθυνσή τους:

Όδός Μιχαήλ Καλκάνη 18,
Περισσός

Με την ευκαιρία επαναλαμβάνουμε ότι τα χαϊτωμένα τριδύμα της Περισσού, αξίζουν κάθε υποστήριξη και συνδρομή απ' όλους μας, γιατί ανήκουν σε επταμελή οικογένεια, που βρίσκεται σε «εσχάτη ενδεία» και ο πατέρας τους είναι άκομα, μέχρι σήμερα χωρίς δουλειά!

Φυσικά, όσοι δεν μπορούν να υποβληθούν στον κόπο να πάνε μέχρις εκεί, μπορούν να στείλουν ό,τι θελήσουν στα Γραφεία μας (Πανεπιστημίου 34) για να τα διαβιβάσουμε έμεις.

Waldorf

ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ
ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Το γνωστό εν Έλλάδι «Βάλντορφ»)

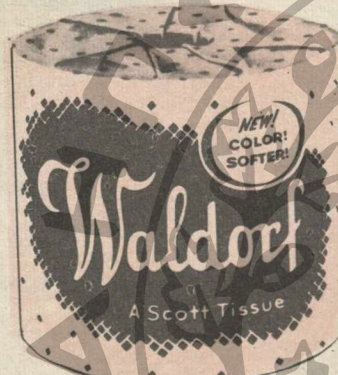
Ένα νέο είδος απαλότητας στα
χαρτιά τουαλέτας.

Χάρis εις την ειδικήν επεξεργασίαν του, κατά την αποκλειστικήν μέθοδον «Air-Puffed» της εταιρίας Scott, το χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι καταπληκτικά απαλό, λεπτό και συνδυάζει τεραστίαν απορροφητικότητα και αντοχή.

Σε τέσσαρες απαλούς χρωματισμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκό και θαλασσί.

Μεγάλη οικονομία.
650 κομμάτια σε κάθε ρόλον.

*WALDORF... ΣΗΜΑ ΚΑΤΕΓΕΝ

ΜΕΝΤΙΟΥΜ ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Της Έταιρείας Ψυχικών Έρευνών (Βραβείον Τηλεπαθείας μακράς απόστασεως).
Λέχεται καθ' εκάστην 9—1 π.μ. και 5—8 μ.μ. όδός Μετσόβου 25 Α' όροφ. (στάσις Μουσείου) τηλ. 810.975

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ -- ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ ΙΑΤΡΟΣ

Μαιευτήρ - Χειρουργός
Γυναικολόγος
Άχαρνών 98—Άμφιλοχίας 1. Λέχεται καθ' εκάστην 10—12 και 5—7 ώς και επί συνεντεύξει. Τηλ. 810.760.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΞΕΡΟΥΝ...

Εκείνοι που ξέρουν το μυστικό της καλής ποιότητας, που χαίρονται το χρώμα, την ύφή και την εφαρμογή ενός υφάσματος. Εκείνοι που ξέρουν τη σημασία του ύφους υποκαμίσου για την ανδρική εμφάνιση. Αλλά και οι διαστικοί, που αναζητούν με το ίδιο πάθος το «ωραίο» χωρίς να έχουν τον καιρό για να το βρουν. Όλοι οι φανατικοί της κομψότητας, καταλήγουν στο τέλος στις πολίτες υποκαμίσων Πειραικής - Πατραϊκής!

Τα θετικά πλεονεκτήματα κάθε πολίτης Πειραικής - Πατραϊκής — ή σταθερή ποιότης, τα αναλλοίωτα ευγενικά χρώματα, τα εξαιρετικής στερεότητας νήματα και η επεξεργασία Σάνφορντ, που την κάνει να μην «μπαίνει» στο πλύσιμο — την επέβαλαν ως το τελειότερο υφασμα υποκαμίσων.

Λευκά, χρωματιστά, ριγέ, υποκάμισα μεγάλης άντοχής, για άμπυγ ή σπόρ εμφάνιση, τα υποκάμισα από πολίτες Πειραικής - Πατραϊκής, αποτελούν πλέον παράδοσι για κείνους που γνωρίζουν το μυστικό της κομψότητας...

Δίαιτα ή όχι:

ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

«Όχι αόστηρή δίαιτα πιά» συμβουλεύουν οι Γερμανοί ειδικοί. Εάν θέλετε να ελαττώσετε το βάρος σας ή να διατηρήσετε κομψή τη σιλουέτα σας, δεν χρειάζεται πιά να υποβάλλεστε σε μία ατέλειωτη βασανιστική δίαιτα. Η διαρκής «στέρσις» και τα ατέλειωτα «μην» κάνουν τη ζωή μαρτύριο, αφαιρούν κάθε χαρά της και συγχρόνως υπονομιούν οδοντογίνωπα την υγεία.

Αναμεία, σωματική, ψυχική και νευρική κατάρτισις, ένα διαρκές αίσθημα κοπώσεως, μελαγχολία, δέρμα μαρμαρένο, ίδρω μερικές από τις πιο συνήθεις συνέπειες της κόρους αδυνατίσματος. Πρέπει λοιπόν να διακινδυνεύσετε «δυστυχώς» τρώγοντας απ' όλα με μέτρο και πίνοντας κάθε πρωί ένα φλιτζάνι παγωμένο «Τσάι Ρίχτερ» μπορείτε να αδυνατίσετε εντελώς ακίνδυνα, όσο θέλετε. Με το «Τσάι Ρίχτερ» όχι μόνο ελαττώνεται το βάρος, αλλά το σώμα αισθάνεται καλύτερα. Όλα τα όργανα λειτουργούν άψογα, πρώτα. Οι πόνοκέφαλοι, τα νεύρα, η κόπωση, η άθυμία εξαφανίζονται άσπρημην και το δέρμα ξαναβρίσκει τη δροσιά του.

Το «Τσάι Ρίχτερ» είναι άγνο φυτικό παρασκεύασμα, δοκιμασμένο εδώ και 50 χρόνια, που έχει την καταπληκτική ιδιότητα να αποβάλλει το περίετο θόρος του σώματος, διατηρώντας συγχρόνως τον οργανισμό σε μία κανονική, ισορροπημένη λειτουργία. Αρχίστε από σήμερα να πίνετε κάθε πρωί ένα φλιτζάνι παγωμένο «Τσάι Ρίχτερ» και σύντομα θα διαπιστώσετε τα ευεργετικά του αποτελέσματα.

Πωλείται σ' όλα τα φαρμακεία.

Ο ΚΑ'ΥΜΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Ήταν δει Ήρωνε πολύ και τακτικά, χωρίς να μπορεί να εξαλείψει την δυσάρεστον μυρωδιά του θέρματος της, παρά τις άφρονες κολώνες και τα καλλυντικά που χρησιμοποιούσε.

Και όμως σήμερα γνωρίζουμε ότι η θεραπεία είναι απλή: τακτική χρήση νερού και σαπουνιού. Η σημερινή ημέρα, αλλά και κάθε ημέρα, θα περάσει πιο ευχάριστα, όσο τακτικότερα κάνετε χρήση του γνωστού άρωματικού σαπουνιού «Μαρουλιού» ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗ, που κυκλοφορεί τις τελευταίες ημέρες σε νέα συσκευασία.

Βεατρίκη της Τέντα,
μιά γυναίκα που πέρασε
στην Ιστορία.

ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΜΕ ΛΑΟΥΤΟ ΤΗΣ ΣΤΟΙΧΙΣΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

“Ομορφή, πιστή κι’ έξυπνη,
ή Βεατρίκη βρήκε
τραγικό τέλος,
που ένέπνευσε ποιητές,
καλλιτέχνες,
συγγραφείς και μουσικούς...”

Η Ιστορία αρχίζει με μιά γαμήλια γιορτή στον πύργο της Τέντα, στο Πεδεμόντιο. “Ένα παρδαλό πλήθος καλεσμένων, με πολύχρωμες αμφιέσεις, συνωστιζόταν μέσα στις αίθουσες. Σε μιά άκρη της σάλας υπήρχε μιά μικρή εξέδρα όπου υπήρχαν τὰ φωτά και τὰ μουσικά όργανα. Ήταν μιά φθινοπωρινή ημέρα, άσυνήθιστα φωτεινή και γλυκειά, μολοντί οι κορυφές των γύρω βουνών ήταν σκεπασμένες με χιόνι. Οι καμπάνες χτυπούσαν και στους δρόμους της πόλεως άντηχόσαν ήψφερα και τύπανα. “Ο γάμος γινόταν μ’ όλη την επιβαλλόμενη μεγαλοπρέπεια. “Έξω από τον πύργο, ό λαός έπαιρνε μέρος στη γιορτή, περιμένοντας να μοιραθούν τὰ φαγητά.

“Η Βεατρίκη, μοναχοκόρη του Πέτρου Μπάλμπο Λόσκαρι, άρχοντα της Τέντας, ήταν ψηλή, με άγαλματένιο σώμα και όρρατα χαρακτηριστικά. Μιά άληθινά όμορφη νύφη. “Ο γαμπρός ήταν ό Φαταίνo Κάνε, ένας από τους πιο ισχυρούς άνδρες της εποχής εκείνης — ήταν τό 1403. Σύμφωνα με τό θρόλο, ό Φαταίνo είχε απαγάγει βίαια τη Βεατρίκη και τό άρχικό μίσος της νέας δέν είχε άργήσει να μεταβληθί σε άγάπη και πάθος. Τό πιθανότερο είναι ότι ή ρομαντική και μυστηριώδης αυτή άπα-

“Η Βεατρίκη καταδικάστηκε σε θάνατο, γιατί δρέθηκε στο δωμάτιό της ένας σι-
γής, ένας άλλος άφρονος την ίδια μέρα τον κόσμο αυτόν: ό δούκας Τζοβάννι Μαρία, ήλικίας 24 χρό-
νων, έπεφτε θύμα συνωμοσίας στα προπύλαια του
ναού του “Αγίου Γοθάρδο, όπου τον άφηναν με μιά
βαθεία πληγή στο κεφάλι και μιά άλλη στην “έσπρη
γάμπια, στη δεξιά δηλαδή γάμπια, που λεγόταν έ-
τσι, γιατί κατά την τότε συνήθεια φορούσε μιά
κάλτσα έσπρη και μιά κάλτσα κόκκινη. “Ο Τζο-
βάννι Μαρία ήταν ένα άληθινό τέρας, φύσει διε-
στραμμένος, που ένοιαζε άληθινή ήδονή χίνοντας
αίμα. Συχνά τὰ έράδνα, όταν χτυπούσαν οι καμπά-
νες για ν’ άκουσθούν όλοι στά σπίτια τους, αυτός
έβγαινε στους έρημους δρόμους για “άνωποκουνή-
γι”. Καί τότε άλλοιμονο σ’ έποιον τύχαινε να βρεθί
μπροστά του. Τόν σκότωνε άμέσως. “Έτσι, όταν ήρ-
θε κι ή ήερτά του, κανείς δέν φρόντισε για τό πτώ-
μα του που έπί όρες όλόκληρες κειτόταν μπροστά
στα προπύλαια της εκκλησίας. Μόνο μιά ιερόδουλος
τόλμησε να έάλει λίγα άνθη πάνω στο πληγωμένο
μέτωπό του και για την πράξη της αυτή την πάν-
τρεφε μ’ έναν καλό γαμπρό ό αδελφός του δολοφ-
νημένο Φίλιππο Μαρία.

γωνή δέν είναι παρά γέννημα της φαντασίας του λαού και των παλιών μυθιστοριογράφων κι’ ότι ό γάμος άνάμεσα στην πυργοδέσποινα της Τέντα και τος άρχοντα Φαταίνo δέν είχε τίποτα τό μυστηριώ-
δες. Κι’ αυτό γιατί στον Φαταίνo τό πολιτικό πά-
θος ήταν πολύ ισχυρότερο από κάθε άλλο συνάι-
σθημα.

“Εκείνη την εποχή ήταν στο άπόγειο της δόξης του. Για πολλά χρόνια είχε υπηρετήσει στο μισοθω-
φοτικό στρατό του Τζάν Γκαλεάτσο Βισκόντι, βοη-
θώντας τον τελευταίο αυτόν να κυριαρχήση σε μιά
άπό τις ευφορώτερες περιοχές της “Ιταλίας. Καί
μονάχα τό όνομα του Φαταίνo άρκοφσε για να προ-
καλέση τον τρόμο, στους αντίπαλους. Οι σύγχρο-
νοί του τον θεωρούσαν σάν μιά μάστιγα της φύ-
σεως και δέχονταν τις φρικαλεότητες που διέπρατ-
τε, όπως δέχεται κανείς κάτι που δέν μπορεί να
τόν προσφυλάξη ούτε ή άμυνα, ούτε οι προσευχές,
ούτε τὰ έόρκια. “Οπουδήποτε κι’ άν περνούσε έπα-
κολούθουσαν λεηλασίες, βιασμοί γυναικών, άπογύ-
μνοι εκκλησιών κι’ οι κάτοικοι, καταπληκτικοί
μπροστά σε τέτοιες φρικαλεότητες, δέν είχαν κών
τη δύναμη ν’ άντιδράσουν. Τόσο άπαίσια ήταν ή ω-
μότητά του ώστε πολλοί τον θεωρούσαν σάν όργανο
μιάς σκοτεινής νεμέσεως και στη φαντασία τους έ-

παιρνε διαστάσεις μυστηριώδους πλάσματος. Οι
νογράφοι της εποχής εκείνης μίλησαν παραπο-
νώντας τον τελευταίο αυτόν να κυριαρχήση σε μιά
άπό τις ευφορώτερες περιοχές της “Ιταλίας. Καί
μονάχα τό όνομα του Φαταίνo άρκοφσε για να προ-
καλέση τον τρόμο, στους αντίπαλους. Οι σύγχρο-
νοί του τον θεωρούσαν σάν μιά μάστιγα της φύ-
σεως και δέχονταν τις φρικαλεότητες που διέπρατ-
τε, όπως δέχεται κανείς κάτι που δέν μπορεί να
τόν προσφυλάξη ούτε ή άμυνα, ούτε οι προσευχές,
ούτε τὰ έόρκια. “Οπουδήποτε κι’ άν περνούσε έπα-
κολούθουσαν λεηλασίες, βιασμοί γυναικών, άπογύ-
μνοι εκκλησιών κι’ οι κάτοικοι, καταπληκτικοί
μπροστά σε τέτοιες φρικαλεότητες, δέν είχαν κών
τη δύναμη ν’ άντιδράσουν. Τόσο άπαίσια ήταν ή ω-
μότητά του ώστε πολλοί τον θεωρούσαν σάν όργανο
μιάς σκοτεινής νεμέσεως και στη φαντασία τους έ-

παιρνε διαστάσεις μυστηριώδους πλάσματος. Οι
νογράφοι της εποχής εκείνης μίλησαν παραπο-
νώντας τον τελευταίο αυτόν να κυριαρχήση σε μιά
άπό τις ευφορώτερες περιοχές της “Ιταλίας. Καί
μονάχα τό όνομα του Φαταίνo άρκοφσε για να προ-
καλέση τον τρόμο, στους αντίπαλους. Οι σύγχρο-
νοί του τον θεωρούσαν σάν μιά μάστιγα της φύ-
σεως και δέχονταν τις φρικαλεότητες που διέπρατ-
τε, όπως δέχεται κανείς κάτι που δέν μπορεί να
τόν προσφυλάξη ούτε ή άμυνα, ούτε οι προσευχές,
ούτε τὰ έόρκια. “Οπουδήποτε κι’ άν περνούσε έπα-
κολούθουσαν λεηλασίες, βιασμοί γυναικών, άπογύ-
μνοι εκκλησιών κι’ οι κάτοικοι, καταπληκτικοί
μπροστά σε τέτοιες φρικαλεότητες, δέν είχαν κών
τη δύναμη ν’ άντιδράσουν. Τόσο άπαίσια ήταν ή ω-
μότητά του ώστε πολλοί τον θεωρούσαν σάν όργανο
μιάς σκοτεινής νεμέσεως και στη φαντασία τους έ-

παιρνε διαστάσεις μυστηριώδους πλάσματος. Οι
νογράφοι της εποχής εκείνης μίλησαν παραπο-
νώντας τον τελευταίο αυτόν να κυριαρχήση σε μιά
άπό τις ευφορώτερες περιοχές της “Ιταλίας. Καί
μονάχα τό όνομα του Φαταίνo άρκοφσε για να προ-
καλέση τον τρόμο, στους αντίπαλους. Οι σύγχρο-
νοί του τον θεωρούσαν σάν μιά μάστιγα της φύ-
σεως και δέχονταν τις φρικαλεότητες που διέπρατ-
τε, όπως δέχεται κανείς κάτι που δέν μπορεί να
τόν προσφυλάξη ούτε ή άμυνα, ούτε οι προσευχές,
ούτε τὰ έόρκια. “Οπουδήποτε κι’ άν περνούσε έπα-
κολούθουσαν λεηλασίες, βιασμοί γυναικών, άπογύ-
μνοι εκκλησιών κι’ οι κάτοικοι, καταπληκτικοί
μπροστά σε τέτοιες φρικαλεότητες, δέν είχαν κών
τη δύναμη ν’ άντιδράσουν. Τόσο άπαίσια ήταν ή ω-
μότητά του ώστε πολλοί τον θεωρούσαν σάν όργανο
μιάς σκοτεινής νεμέσεως και στη φαντασία τους έ-

“Ο Φίλιππος Μαρία Βισκόντι, δεύτερος σύζυγος
της Βεατρίκης, που ώργάνωσε τη σκευωρία της
μοιχείας της για ν’ άπαλλαγί άπ’ αυτήν.

αίων έλιον των τυχοδιωκτών, που είχαν στη διά-
θεσί τους στρατό. “Απ’ όλους όμως ό φοβερότερος
ήταν ό Φαταίνo, που πήρε και τη μερίδα του λέ-
οντος. Μέσα σε λίγα χρόνια πέρασε διά πυρός και
αίθρου τό Μπρεσάνο, τό Μπεργκινάσκο, τό Κρεμο-
νέζε, τό Λοντιζάνο και άγνώνοντας τους τρεις
γιοιούς του Βισκόντι κατάλαβε τις πόλεις Πιατσέν-
τα, Τορτόνα, Νοβάρα, “Αλεσσάντρια. Στην τελευ-
ταία αυτή άνακηρύχθηκε “ντόμινους” (κυρίαρχος)
χωρίς ό Φίλιππος Μαρία, που ήταν ό νόμιμος ντό-
μινος, να τολμήση να διαμαρτυρηθί.

Στό άναμεταξύ ή Βεατρίκη είχε δείξει ότι είχε
μεγάλες ικανότητες. “Ανάμεσα στ’ άλλα είχε κα-
ταρθώσει να άμειλύνη κάπως τη θηριωδία του άνδρα
της. Λόγου χάριν, στην έπέμβασι της άφειλόταν τό
γεγονός ότι ό Φαταίνo, άφου κυρίευσε την “Αλεσ-
σάντρια, άπεφάσισε να μών κοπούν και τὰ δύο χέ-
ρια στους ήττημένους στρατιώτες και τους αϊχμα-
λώτους, αλλά μόνο τό ένα. Την ήθελε πάντα κον-
τά του στη διακυβέρνησι των πόλεων που κατε-
λάμβανε, την εκτίμοφσε, την άκούγε κι’ όταν έφευ-
γε για τις εκστρατείες του της έμπιστευόταν τη
διοίκηση, έέδωκε ότι θα τὰ κατέφερνε περίφημα.

“Όπως είπαμε ή ζωή τους μαζί διήρκεσε έννιά
χρόνια. Η τύχη όμως θέλησε ή Βεατρίκη, που ή-
ταν πάντα στο πλευρό του, να μί έρίσκειται κοντά
του όταν ό Φαταίνo πέθανε στην Παβία. “Έτσι δρέ-
θηκε χήρα σε ήλικία σαράντα χρόνων.

“Ένώ ό Φαταίνo περνούσε τις τελευταίες του στι-
γμές, ένας άλλος άφρονος την ίδια μέρα τον κόσμο
αυτόν: ό δούκας Τζοβάννι Μαρία, ήλικίας 24 χρό-
νων, έπεφτε θύμα συνωμοσίας στα προπύλαια του
ναού του “Αγίου Γοθάρδο, όπου τον άφηναν με μιά
βαθεία πληγή στο κεφάλι και μιά άλλη στην “έσπρη
γάμπια, στη δεξιά δηλαδή γάμπια, που λεγόταν έ-
τσι, γιατί κατά την τότε συνήθεια φορούσε μιά
κάλτσα έσπρη και μιά κάλτσα κόκκινη. “Ο Τζο-
βάννι Μαρία ήταν ένα άληθινό τέρας, φύσει διε-
στραμμένος, που ένοιαζε άληθινή ήδονή χίνοντας
αίμα. Συχνά τὰ έράδνα, όταν χτυπούσαν οι καμπά-
νες για ν’ άκουσθούν όλοι στά σπίτια τους, αυτός
έβγαινε στους έρημους δρόμους για “άνωποκουνή-
γι”. Καί τότε άλλοιμονο σ’ έποιον τύχαινε να βρεθί
μπροστά του. Τόν σκότωνε άμέσως. “Έτσι, όταν ήρ-
θε κι ή ήερτά του, κανείς δέν φρόντισε για τό πτώ-
μα του που έπί όρες όλόκληρες κειτόταν μπροστά
στα προπύλαια της εκκλησίας. Μόνο μιά ιερόδουλος
τόλμησε να έάλει λίγα άνθη πάνω στο πληγωμένο
μέτωπό του και για την πράξη της αυτή την πάν-
τρεφε μ’ έναν καλό γαμπρό ό αδελφός του δολοφ-
νημένο Φίλιππο Μαρία.

“Τα γεμάτα άγωνία κι’ άμφιβολία βλέμματα του
λαού ήταν τώρα στραμμένα σ’ αυτόν. Ήταν ένας
νέος είκοσι χρόνων, ήσυχος και άλιγόλογος, που
έκείνη την στιγμή είχε κάνει μιά ζωή κλειστή,
ήταν ένας χαρακτήρας άπαθής και άδιάφορος. Κα-
νείς δέν πίστευε, πράγματι, ότι θα είχε την ικανό-
τητα να άναστήση πάλι τό διεσπαρμένο δουκάτο
του. “Έτσι έλοι τὰ σάστισαν όταν έαφνικά έγκαινί-
σάν τό θάνατο του Τζάν Γκαλεάτσο ήταν ό

“Ο πρώτος άνδρας της Βεατρίκης, Φαταίνo Κά-
νε, που ή θηριωδία του και ή τόλμη του έ-
μειναν παροιμιώδεις στους μεταγενεστέρους.

ασε τη βασιλεία του με μιά καταπληκτική άπόφασι:
ζήτησε σε γάμο τη χήρα του Φαταίνo Κάνε. Η Βε-
ατρίκη θα μπορούσε θαυμάσια να είναι μητέρα του,
είχε όμως ό,τι χρειαζόταν εκείνος: κάσες γεμάτες
χρυσά δουκάτα, χωριά και πόλεις πλούσιες όπως ή
Παβία, ή Νοβάρα κι’ ή Τορτόνα, ένα στρατό πιστό
στη μνήμη του άνδρα της και τέλος την άφροσύνη
ένος μεγάλου στρατιώτη, του Φραγκίσκου Μπουσσό-
νε ντά Καρμανιόλα, έτοιμου να πολεμήση για ό
ποιονδήποτε που, όπως ό Φίλιππος Μαρία, δέν εί-
χε ιδέα από πόλεμο.

Σπρωγμένη από φιλοδοξία ή Βεατρίκη είπε ναί
κι’ ό γάμος έγινε, άφου ό νεαρός δούκας πήρε πλού-
σια προίκα. Φυσικά, ή Βεατρίκη δέν ζητούσε έρω-
τα στο γάμο αυτό, αλλά μόνο την εκτίμησι, την ευ-
γνωμοσύνη και ήταν πρόθυμη, όταν ή άνάγκη θα
τό καλούσε, να προσφέρη τη φρόνησι και την πείρα
της.

“Όμως ό Φίλιππος Μαρία, προς μεγάλη έκπλη-
ξη όλων, φανερώθηκε ένας ήγερμένος προικισμένος
με μυαλό και θέλησι, πανούργος, υποκριτής, ψυ-
χρός ραδιοόργος και σκληρός άρχης και έπιτορκος κάθε
ριφρονήτης κάθε ήθικης άρχης και έπιτορκος κάθε
φορά που οι κρατικές άνάγκες τό επέβαλλαν. “Έτσι
δέν άργησε να φανή άντάξιος του πατέρα του, στην
πολιτική και στρατιωτική ικανότητα.

“Ένώ όμως στην πολιτική ήταν σκληρός κι’ αλύ-
γιστος, στην ιδιωτική του ζωή ή προσωπικότητα
του Φίλιππου Μαρία μεταμορφωνόταν δίνοντας την
εικόνα ενός άδινάμου άνθρώπου, κυριευμένου από
παράδοξους φόβους, που έτρομακνέτο από τους
κεραυνούς, τις άστραπές, τὰ φαντάσματα, σκλάβος
της δεισιδαιμονίας του και πίστευε ότι για ν’ ά-
ποτρέψη την κακοτυχία έπιδόταν τον άστρον έπρε-
πε να κόψη χρυσά νομίσματα που ν’ άπεικόνιζαν
τους διάφορους άστερισμούς. “Ο άστρολόγος “Έλε-
νός έξυπνος “Έβραιος, δέν άποκαρμυνόταν πο-
τέ άπ’ τό πλευρό του. “Ο Φίλιππος Μαρία έφσε
μονάχος του, δυσπιστώντας σ’ όλους, στον άνωθη-
μό πύργο του κοντά στο Μιλάνο, όπου λίγος μυσ-
ροδαν να πλησιάζουν. Είχε πάντα γύρω του φρου-
ρά και σωματοφύλακες κι’ από τό φόβο μήπως τον
δολοφονήσουν άλλαζε κρεβάτι τρεις φορές κάθε νό-
χτα. “Έτρωγε με τέτοια βουλιμία, που οι μάγειροί
του ήταν πάντοτε κοντά του, έτοιμοι να τόν φέρουν
τηγανητά αυγά, κυρί, μήλα και ραπάνια στα όποια
είχε μεγάλη άδυναμία. “Ήταν δεισιδαιμόνιος στον ύ-
πνο του, γιατί, όπως έλεγε, τόν έφταναν τούχ-
τοι μούσουλνα, γιατί, όπως έλεγε, τόν έφταναν τούχ-
τοι πράγματι, υπάρχουν οίκοσμοι των Βισκόντι που έ-
χουν επάνω μιά μουσουλιά. Δέν είχε έρωτικές
περιπέτειες, δέν άγαπούσε καμιά γυναίκα. Οι γυ-
ναίκες δέν τόν άρεσαν. Μιά γυναίκα έρχε χάρη
να τὰ μάτια του, ή όραία “Αγνή ντελ Μάινο. Καί
εκείνη όμως σπάνια πήγαινε τὰ τη δθ. “Απ’ αυτήν
άπέκτησε μιά κόρη, τη Μπίανκα Μαρία, που έγινε
αργότερα δούκισσα του Μιλάνου και γυναίκα του
Φραντσέσκο Σφόρσα.

Στό άναμεταξύ όμως υπάρχει κι’ ή Βεατρίκη, ή

“Η Βεατρίκη σε προχωρημένη ήλικία, λίγο
πριν από την άδικη καταδίκη της για μοι-
χεία και τον πολύ άγριο άποκεφαλισμό της.

παχειά, μεγάλη και στείρα γυναίκα του, με τό
ανυπόφορο μητρικό υφος της και τό διαρκώς έξε-
ταστικό βλέμμα της. Στις άρχές, ό δούκας είχε υ-
ποταχθί στην προσωπικότητά της, στην ωριμότητα
του πνεύματός της και τό σοβαρό χαρακτήρα της
και την είχε μαζί του στη διοίκηση του δουκάτου.
“Η Βεατρίκη είχε ώρισμένες άρμοδιότητες στη δι-
καιούση, έδγαζε διαταγές, μοίραζε προνόμια, διέ-
θετε πολλά χρήματα: μ’ ένα λόγο δέν ήταν καθό-
λου διακοσμητικό πρόσωπο. Με την πάροδο του χρό-
νου όμως, όταν κι’ ή ήλικία και τό γόητρο κι’ ή
δύναμη του Φίλιππου Μαρία μεγάλωσαν, ό δούκας
άρχισε να δυσνασχετή για τό μοίρασμα αυτό της
έξουσίας. Χωρίς να λογαριάσουμε ότι και μόνο ή
σωματική εμφάνισι της γερασμένης πιά Βεατρίκης
έφτανε για να τόν χαλάση τό κέφι. Κατά τό τέλος
του πέμπτου χρόνου από τό γάμο ή ώριμη γυναίκα
του, ή φρόνησί της, ή άφροσύναί της τόν έφταναν ά-
νυπόφορα. Καί κείνο τό λίγο υπόλοιπο εδνωμοσύνης
που της έφείλε για τὰ πλοήθη, τό στρατό, τη σωτη-
ρία του δουκάτου του και τη στερεότητα του θρό-
νου του, έαφανίσθηκε.

“Ήξερε ότι ή Βεατρίκη, ψυχολογικά άνίκανη για
μοιχεία, δέν τόν είχε άπατήσει ποτέ. Κι’ ίσως μι-
σώντας την και γι’ αυτόν άνάμια τό λόγο, άποφα-
σισε, για ν’ άπαλλαγί άπ’ αυτήν, να την καταγο-
ρήση ότι είχε έραστή. “Η έκλογή έπεσε στο Μιλάνο
“Ορμπέλλο, έναν ήσυχο νέο, μεγαλωμένο στην άύ-
λη, που ήξερε ώριπες ρομαντικές μπλάζάντες και
τις τραγουδούσε με συνοδεία λαούτου. Τόν είχε κα-
λέσει δύο φορές ή Βεατρίκη στά διαμερίσματά της
για να της τραγουδήση. Αυτό ήταν έραστό για να
καθόσι και οι δύο μαζί. “Η δίκη τράβηξε σε μάχος
για να δθώση την έντύπωσι ότι γινόταν σ’ ένα κλίμα
δικαιοσύνης. “Η Βεατρίκη άναγκάστηκε να όμολο-
γήση κάτω άπ’ τὰ βασανιστήρια, αλλά άμέσως ύ-
στερα άνακάλεσε την όμολογία, που ήταν ψεύτικη,
έλλωστε.

Στις 13 Σεπτεμβρίου 1418 ανέβαινε στο ίκρίωμα
στον πύργο του Μπινάσκο. Σύμφωνα με την παρά-
δοσι άποκεφαλίσθηκε σ’ ένα μπαλκόνι του πύργου,
που έβλεπε στην πλατεία. Ακόμα και σήμερα δια-
κρίνονται δύο προσεγγές στο ίδιο αυτό σημείο που
ήταν τό μπαλκόνι. “Η κήδεα της, άν έγινε, θα εί-
χε άσφαλώς προκαλέσει άληθινή θλίψη, γιατί ό
λαός που την εύρισκε πάντα καλή και μεγαλόδουχη,
την είχε άγαπήσει με την καρδιά του. “Αντίθετα,
ό Φίλιππος Μαρία Βισκόντι έδωσε διαταγή να τη
θάψουν σ’ ένα μυστικό μέρος, μη θέλοντας να βρε-
θί άργότερα και να τιμηθί ή μνήμη της...

“Η Βεατρίκη της Τέντα έμεινε στην Ιστορία σάν
σύμβολο της έμπνευσεως και της γοητείας που μπο-
ρεί μιά γυναίκα ν’ άσκήση, όταν βρεθί κοντά σε
μεγάλους άνδρες, πολιτικούς ή καλλιτέχνες. Τό
τραγικό της τέλος ένέπνευσε ποιητές, δραματικούς
συγγραφείς, καλλιτέχνες και μουσικούς, άνάμεσα
στους όποιους και τό Μπελλίνι.

ΤΖΟΒΑΝΝΑ ΡΑΜΠΙ ΣΟΛΑΡΙ

NEOSTROM

Η ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΗ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΡΕΖΑ ΣΕΝΣΙ

Πότε - πότε την επισκέπτεται ο Μιλέτι, για να μόνιμα νέα του Σύλλο. Ένα θρόνο όμως, που μένουν για λίγο μόνοι, εκείνος προσπαθεί να τη φιλήσει. Η Πιέρα γίνεται έξω φρενών, τον διώχνει με άσχημο τρόπο και ο Μιλέτι φεύγει ταπεινωμένος. Απελπισμένη απ' όλην αυτή την κατάσταση η Πιέρα, αποφασίζει να πάει να περάσει τη νύχτα κοντά στους γονείς της και λείπει στην καμαρίέρα να ετοιμάσει το Βισκάρντο για να τον πάρει μαζί της.

13. Δεν είχαν πάει εκείνη την ημέρα, γιατί ο ούρανός ήταν καταιγιστικός, κι' υπήρχε διαρκώς μία απειλή θύελλας στην ατμόσφαιρα. Τό παιδί την κούταξε μία στιγμιά εκπληκτο, ύστερα γλύστρησε από τα γόνατα της Μαρίας κι' άρχισε να στριφογυρίζει μέσα στο δωμάτιο από τη χαρά του.

Η κοπέλλα κούταξε μία το πρόσωπο της κυρίας της, που είχε γίνει τώρα κατ'αχλωμο, και μία το ρολόι που ήταν πάνω στο μπουφέ.

— Είναι άργα, κυρία, ψιθύρισε. Κι' ο καιρός είναι άσχημος. Έχει συννεφιά, άερα.

— Δεν έχει σημασία. Δεν είναι χειμώνας, είπε η Πιέρα. Πρέπει να πάω.

Η Μαρία δεν τόλμησε να προσθέσει τίποτ' άλλο, αλλά το πρόσωπό της έδειχνε απορία και στενοχώρια.

Η Πιέρα έντυσε καλά το παιδί, φόρεσε κι' αυτή το παλιό πανωφόρι της,

έδεσε ένα μαντήλι στο κεφάλι και βγήκαν. Η ώρα ήταν όχτώ. Ο δρόμος είχε περθεί τη δύση ένα χρώμα βιολετί, πένθιμο, που αντανακλούσε ολόκληρη την πόλη. Μερικά πουλιά πετούσαν χαμηλά.

— Χελιδόνια, είπε το παιδί.

— Δεν είναι χελιδόνια. Τα χελιδόνια κοιμούνται τώρα, είπε η Πιέρα. Είναι σπουργίτια.

Τό παιδί φάνηκε να σκέπτεται κάτι, ύστερα πρόσθεσε:

— Χελιδόνια... Είναι μακριά, με το μπαμπά.

Η Πιέρα ταράχτηκε. Ο Βισκάρντο θυμόταν τις κουδέντες που έκανε με τον πατέρα του, τις τελευταίες μέρες:

«Πόσο μακριά;» τον ρωτούσε. «Όσο ανάμεσα σε μένα και στα χελιδόνια;» Ναι, όλα ήταν μακριά τώρα πιά, κι' έτσι ήταν κοντινό 'ταν απάνταστα θλιβερό. Δεν υπήρχε γι' αυτήν μία ησυχία γωνιά. Ύστερα από την τελευταία σκηνή, η βίλα των Νέπης, της φαινόταν εχθρική, εκτεθειμένη ο' όλους τους ανέμους. Έκείνο το ύστερικό γέλιο, είχε αφήσει στην άκρη των χειλιών της μία πτυχή αηδίας.

Η μητέρα της τρώμαζε μόλις την είδε.

— Τέτοια ώρα! είπε. Δεν σε περιμένα πιά. Τι συμβαίνει;

— Επιδέλου, η Πιέρα δρισκόταν στο

σπίτι της. Στο σπίτι αυτό, που έλειπε η αγάπη και η γαλήνη. Μάθε κι' έδω μπορούσε να αδιανέμει την Κουβαλίσσα μαζί της τις ώρες και τις πίκρες της, σαν μία βάρη άποσκευή που δεν μπορούσε να αποχωριστεί.

— Έτσι, μαμά, ένοιωσα την ίδια μία να έρθω να φάω μαζί σας, είπε.

— Ναι, σε καταλαβαίνω, απάντησε η κυρία Ίρέν. Αλλά δεν έλπιζα να παλιόκαρος που είναι; Πάντα με λένε ν' ανησυχώ για σένα.

Η Πιέρα δεν απάντησε. Σημάτωσε και κούταξε τις καταιγίδες.

— Είναι φαί που δεν σ' άρεσε, να νακόρω, είπε η κυρία Ίρέν. Τώρα θά πάω στο Νάρντο, να πάρω από και ζαμπόν.

— Θα πάω εγώ, μαμά.

— Τρελλάθηκες; έκανε έκπληξη η κυρία Ίρέν.

— Δεν καταλαβαίνω, γιατί πάλι να τρελλάσθω. Δεν πήγα ποτέ με στο Νάρντο να φωνάσω;

— Ναι, αλλά τότε...

— Τότε δεν ήμουν η κυρία Νίνα; έ, είπε η Πιέρα χαμογελώντας.

— Βέβαια, μόνον τότε, απάντησε η Πιέρα. Και αν περιμένο, ποιός ξέρει πότε θα σταματήσει.

Σήκωσε τα πόδια του παλτού της και βγήκε στο δρόμο.

Δεν είχε κάνει παρά λίγα βιαστικά βήματα κι' άκουσε ένα άλλο βήμα να την ακολουθεί.

— Στάσου, περίμενε, της φώναξε κάποιος και την άλλη στιγμή άκουσε τις σταγόνες να χτυπούν πάνω στην ανοιχτή όμπρελα που την προστάτευε.

Στάθηκε. Ήταν ο 'Αντόνιο.

— Ήμουν στο Νάρντο κι' εγώ, της είπε. Θά γίνω κατακλυσμός. Μπορούσε να περιμένει λίγο.

— Βγαριστώ. Δεν μπορούσα.

— Είμαι πάντα αυτή που δεν μπορεί να περιμένει.

Η Πιέρα δεν του απάντησε. Της φάνηκε πως διέκρινε στα λόγια του ένα τόνο σαρκαστικό. Σαν να ήθελε να την κοροϊεύει για τη βιασύνη της να κάνει ένα γάμο που ήταν μοιραίο ν' αποτύχει.

Η αρχική συγκίνηση που ένοιωσε, για τη φροντίδα του να την προστατεύσει, έσβησε.

— Τα παιδιά πρέπει να τρώνε στην ώρα τους, απάντησε με φωνή σκληρή.

— Με συγχωρείς, Πιέρα.

Να τον συγχωρήσει για ποιά πράγμα; σκέφτηκε. Δεν καταλάβαινε. Ήταν παρ'όλο να ζητά αυτός συγγνώμη από εκείνη.

— Ήταν ειρωνεία.

— Ε' ευχαριστώ, του είπε. Δεν φοβάμαι τη βροχή. Μην ενοχλήσαι για μένα.

Ανελήφθηκε ότι είχαν σταθή στη μέση του δρόμου κι' έκανε να προχωρήσει. Αλλά εκείνος την έπιασε από το μπράτσο.

— Τό ξέρω ότι δεν φοβάσαι τη βροχή, της απάντησε, υποχρεώνοντάς την να θυμηθεί την καταιγίδα, που τους είχε βρή κάποτε στην κορυφή του λόφου, κι' είχαν τρέξει τότε να προφυλαχθούν κολυμπούν με έκτασι το άγριο μεγάλο της φύσεως, αυτός την εφοίγγε στην άγκυλιά του, και της φιλούσε το δάχτυλο.

— Θά φροντίσω για εσένα όποτε έρρεσκάν μεσα στη βροχή χωρίς όμπρελα, πρόσθεσε.

— Πόσα χρόνια έχουν περάσει από τότε; σκέφτηκε. Αιώνες...

— Άφρασε τα αυτιά και τ' αμυγδαλικά να κυττάει γύρω της. Στον πάγκο ήταν μία νέα κοπέλλα που δεν τη γνώριζε, ίσως η νύφη του Νάρντο, κι' η Πιέρα ευχαριστήθηκε που πέρασε άπαρηγορητή, χωρίς να προεβήση εκπλήξη.

Μόλις πλήρωσε κι' ετοιμαζόταν να τρέξει προς την πόρτα, άκουστηκε πάλι ο θόρυβος μιάς θρονής και χοντρές σταγόνες βροχής άρχισαν να χτυπούν τα ξύλινα.

— Κυρία, περιμένετε, της είπε η κοπέλλα. Θά γίνετε μούσκαμα.

— Βέβαια, μόνον κοντά, απάντησε η Πιέρα. Και αν περιμένο, ποιός ξέρει πότε θα σταματήσει.

Σήκωσε τα πόδια του παλτού της και βγήκε στο δρόμο.

Δεν είχε κάνει παρά λίγα βιαστικά βήματα κι' άκουσε ένα άλλο βήμα να την ακολουθεί.

— Στάσου, περίμενε, της φώναξε κάποιος και την άλλη στιγμή άκουσε τις σταγόνες να χτυπούν πάνω στην ανοιχτή όμπρελα που την προστάτευε.

Στάθηκε. Ήταν ο 'Αντόνιο.

— Ήμουν στο Νάρντο κι' εγώ, της είπε. Θά γίνω κατακλυσμός. Μπορούσε να περιμένει λίγο.

— Βγαριστώ. Δεν μπορούσα.

— Είμαι πάντα αυτή που δεν μπορεί να περιμένει.

Η Πιέρα δεν του απάντησε. Της φάνηκε πως διέκρινε στα λόγια του ένα τόνο σαρκαστικό. Σαν να ήθελε να την κοροϊεύει για τη βιασύνη της να κάνει ένα γάμο που ήταν μοιραίο ν' αποτύχει.

Η αρχική συγκίνηση που ένοιωσε, για τη φροντίδα του να την προστατεύσει, έσβησε.

— Τα παιδιά πρέπει να τρώνε στην ώρα τους, απάντησε με φωνή σκληρή.

— Με συγχωρείς, Πιέρα.

Να τον συγχωρήσει για ποιά πράγμα; σκέφτηκε. Δεν καταλάβαινε. Ήταν παρ'όλο να ζητά αυτός συγγνώμη από εκείνη.

— Ήταν ειρωνεία.

— Ε' ευχαριστώ, του είπε. Δεν φοβάμαι τη βροχή. Μην ενοχλήσαι για μένα.

Ανελήφθηκε ότι είχαν σταθή στη μέση του δρόμου κι' έκανε να προχωρήσει. Αλλά εκείνος την έπιασε από το μπράτσο.

— Τό ξέρω ότι δεν φοβάσαι τη βροχή, της απάντησε, υποχρεώνοντάς την να θυμηθεί την καταιγίδα, που τους είχε βρή κάποτε στην κορυφή του λόφου, κι' είχαν τρέξει τότε να προφυλαχθούν κολυμπούν με έκτασι το άγριο μεγάλο της φύσεως, αυτός την εφοίγγε στην άγκυλιά του, και της φιλούσε το δάχτυλο.

— Θά φροντίσω για εσένα όποτε έρρεσκάν μεσα στη βροχή χωρίς όμπρελα, πρόσθεσε.

— Πόσα χρόνια έχουν περάσει από τότε; σκέφτηκε. Αιώνες...

— Άφρασε τα αυτιά και τ' αμυγδαλικά να κυττάει γύρω της. Στον πάγκο ήταν μία νέα κοπέλλα που δεν τη γνώριζε, ίσως η νύφη του Νάρντο, κι' η Πιέρα ευχαριστήθηκε που πέρασε άπαρηγορητή, χωρίς να προεβήση εκπλήξη.

Μόλις πλήρωσε κι' ετοιμαζόταν να τρέξει προς την πόρτα, άκουστηκε πάλι ο θόρυβος μιάς θρονής και χοντρές σταγόνες βροχής άρχισαν να χτυπούν τα ξύλινα.

— Κυρία, περιμένετε, της είπε η κοπέλλα. Θά γίνετε μούσκαμα.

— Βέβαια, μόνον κοντά, απάντησε η Πιέρα. Και αν περιμένο, ποιός ξέρει πότε θα σταματήσει.

Σήκωσε τα πόδια του παλτού της και βγήκε στο δρόμο.

Δεν είχε κάνει παρά λίγα βιαστικά βήματα κι' άκουσε ένα άλλο βήμα να την ακολουθεί.

— Στάσου, περίμενε, της φώναξε κάποιος και την άλλη στιγμή άκουσε τις σταγόνες να χτυπούν πάνω στην ανοιχτή όμπρελα που την προστάτευε.

Στάθηκε. Ήταν ο 'Αντόνιο.

— Ήμουν στο Νάρντο κι' εγώ, της είπε. Θά γίνω κατακλυσμός. Μπορούσε να περιμένει λίγο.

— Βγαριστώ. Δεν μπορούσα.

— Είμαι πάντα αυτή που δεν μπορεί να περιμένει.

Η Πιέρα δεν του απάντησε. Της φάνηκε πως διέκρινε στα λόγια του ένα τόνο σαρκαστικό. Σαν να ήθελε να την κοροϊεύει για τη βιασύνη της να κάνει ένα γάμο που ήταν μοιραίο ν' αποτύχει.

Η αρχική συγκίνηση που ένοιωσε, για τη φροντίδα του να την προστατεύσει, έσβησε.

— Τα παιδιά πρέπει να τρώνε στην ώρα τους, απάντησε με φωνή σκληρή.

— Με συγχωρείς, Πιέρα.

Να τον συγχωρήσει για ποιά πράγμα; σκέφτηκε. Δεν καταλάβαινε. Ήταν παρ'όλο να ζητά αυτός συγγνώμη από εκείνη.

— Ήταν ειρωνεία.

— Ε' ευχαριστώ, του είπε. Δεν φοβάμαι τη βροχή. Μην ενοχλήσαι για μένα.

Τό βλέμμα του δεν την άφινε ούτε στιγμή. Ένώ μιλούσε, την κούταζε από πάνω ως κάτω. Τό πρόσωπό της φαινόταν ελαφρά κουρασμένο και τ' άεφαρά της ήταν κόκκινα.

— Πηγαίνεις στο σπίτι; τη ρώτησε.

— Ναι.

— Έννοω στο παλιό σου σπίτι, στο πατρικό;

— Ναι. Θά φάω έδω απόψε. Έρχομαι συχνά έδω, τώρα.

Η βροχή ανέλ να δυναμώσει λιγότερα. Αλλά εκείνος εξακολούθησε να κρατά ακόμη την όμπρελα ανοιχτή πάνω από τα κεφάλια τους.

— Καταλαβαίνω, είπε ο 'Αντόνιο.

— Όλοι 'ήξεραν' όλοι 'καταλάβαιναν' κι' ο Μιλέτι καταλάβαινε — μά ύστερα όλοι την πολιορκούσαν κατά τρόπο βασανιστικό.

— Γειά σου, 'Αντόνιο, είπε, κι' έστρεψε το πρόσωπό της άλλο.

— Έχεις ένα όρατο παιδάκι, της είπε εκείνος ξαφνικά, σαν να μ'ήν ακουσε το χαιρετισμό της. Μου τό είπε κι' η 'Αλντίνα, πρόσθεσε. Είχε φοβηθεί πολύ εκείνο το βράδυ, μου είπες. Θά τό αγαπάς πολύ. Φαίνεται πως είναι μεγάλο πράγμα να έχη κανείς παιδί.

— Ναι, είναι μεγάλο πράγμα, του απάντησε εκείνη. Και μία μέρα θά τό νιώσεις κι' εσύ.

Ήταν σωστό να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Να το δώση να καταλάβει ότι κι' αυτή 'ήξερε' για τη μικρή κεντίστρα. Και δεν ήθελε να τον ακούει πιά. Τώρα που η φωνή του είχε πάψει να είναι σαρκαστική, ήταν ακόμη χειρότερα.

— Τό έλπιζω. Κι' έλπιζω ότι θά είμαι ένας καλός σύζυγος, κι' ένας καλός πατέρας και θά είμαστε όλοι ευτυχισμένοι στην οικογένεια, της απάντησε εκείνος με παιδικίστικη υπερηφάνεια.

Η Πιέρα τον κούταξε κατάματα.

— Και να παρακαλώς το Θεό, να έχης την υγεία σου, για να τ' επιτύχης όλα αυτά, του είπε.

— Πιέρα, εγώ δεν είχα πρόθεσι...

— Ω, όχι, Πιέρα, ψιθύρισε εκείνος ταραγμένος.

Αλλά η νεαρή γυναίκα του είχε στρίψει τις πλάτες, και έτρεχε βιαστικά προς το σπίτι της.

— ΤΟΣΗ ΩΡΑ έκανες για να π'ας στο Νάρντο; είπε η κυρία Ίρέν. Ο Βισκάρντο πεινά. Κατεβρόχθισε κι' έλας μία φέτα ψωμί με βούτυρο.

— Μή γκρινιάζεις διαρκώς, βρε γυναίκα, της είπε ο άντρας της που είχε καθήσει κι' έλας μπροστά στο τραπέζι και διάβαζε τη εφημερίδα του. Σηκώθηκε, φίλησε την κόρη του κι' ύστερα την κούταξε για κάμποση ώρα πάνω από τα γυαλιά του.

— Έχεις όρατο χρώμα, της είπε ευχαριστημένος.

Ο άθωος, αγαπημένος της μπαμπάς, που μπερδευε τα χρώματα της υγείας, με το κοκκίνισμα που σχηματίζεται στο πρόσωπο, όταν κανείς είναι αναστατωμένος.

Η Πιέρα έφαγε ελάχιστα, μα ο μικρός κατεβρόχθισε το φαγητό του με μεγάλη όρεξη. Ο παππούς του τ' έδινε πάντα να πιη και κανένα δάχτυλο κρασί, παρ' όλες τις διαμαρτυρίες της κυρίας Ίρέν.

— Ε, μάθε τον λοιπόν και να κανίσει, φώναζε αγανακτισμένη.

— Τι νέα από «κει πάνω»; ρώτησε την Πιέρα ο πατέρας της.

— Τά ίδια. Είναι ακόμη πρόωρα, για να βγάλει κανείς συμπεράσματα.

Η Πιέρα δοκίμαζε ένα δυσάρεστο συναισθημα άμηχανίας, όταν τη ρωτούσαν οι γονείς της για το Σύλλο.

Ήταν ένα θέμα σοβαρό, που τους άπαχο-

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

— Πάρε την όμπρελα, Πιέρα, της φώναζε.

Με την πρώτη δοκιμή
θα διαπιστώσετε ότι
δεν υπάρχει καλύτερο

ΚΕΡΑΣΙ ■ ΦΡΑΟΥΛΑ ■ ΒΕΡΥΚΟΚΟ
ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ■ ΛΕΜΟΝΙ ■ ΜΠΑΝΑΝΑ
ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΡΟΥΤΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ I. ΓΙΩΤΗΣ & Α. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

ΔΙΑΝΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΦΥΣΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΣ, ΣΑΣ ΕΓΓΥ-
ΑΤΑΙ ΜΙΑΝ ΚΑΛΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ • ΚΑΘΕ ΦΥΣΤΑ ΜΑΣ Κ' ΕΝΑ ΕΞΟΧΙΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ
★ ΜΑΛΛΙΝΕΣ
★ ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ

Β. ΠΑΠΟΥΤΣΑΣ & ΣΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 55
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ & ΛΙΑΝΙΚΗ

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Είναι υπέροχο!..

... να λούζετε τα μαλλιά σας με το Σαμπουάν *Glamo*.

Ο άρωματισμένος πλούσιος αφρός του *Glamo* καθαρίζει τελείως τα μαλλιά και τ' κάμνει αιθέρια.

Τό *Glamo* με τό φρέσκο αυγό και τις βιταμίνες που περιέχει, τρέφει και δυναμώνει τα μαλλιά δίνοντας μία απαλότητα και φυσική γυαλάδα.

Τό *Glamo* απέδειχθη πλέον, ως τό ιδεώδες μέσον γιά τήν περιποίηση των μαλλιών.

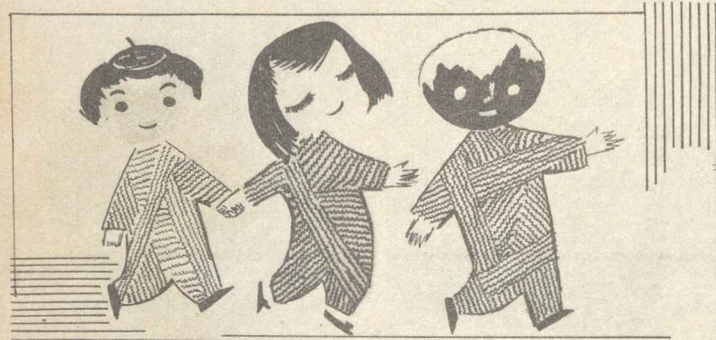
Σας χαρίζει υπέροχα μαλλιά!

Αποκλειστικοί Αντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

Φίλες μου, μέσα στη στοά του Μετοχικού Ταμείου, δίπλα στον κινηματογράφο «Παλλάς» υπάρχει το άρωμα-πωλείο της κ. Α. Γερολυμάτου. Έκει θα βρείτε ό,τι έκλεκτοτερο υπάρχει σε ευρωπαϊκά και αμερικανικά καλλυντικά και θα σας δοθούν συμβουλές από τη δίδα ΝΑΤΑΣΣΑ διπλωμάτο-χο visagiste της σχολής «FENAROLI» του Μιλάνου. Επίσης θα βρείτε τα καλύτερα αντιοσμωτικά, το τέλειο μακιγιάζ, με πινέλο, και το SKIN TAN CRISTAL, υπεροχικό χρώμα προσώπου της AYER. Αρωματοπωλείο ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΥ. Τηλ. 21.610. Λίαν προσεχώς τα προϊόντα «ORLANE»

Κάθε τέτοια εποχή τα πλεκτά είναι στις δόξες τους. Οι φθινοπωρινές ψυχροδίες, αναζητούν, μπορεί να τη κανείς, την ζεστή πλεκτική δημιουργία, που θα συμπληρώσει τόσο κομμάτι το ντύσιμό μας. Τώρα λοιπόν είναι καιρός, περισσότερο από κάθε άλλη φορά να φροντίσετε και σας να διαλέξετε κάτι που να πηγαίνει καλύτερα στον τύπο σας και να τονίσει την προσωπικότητά σας. Σας χρειάζεται ένα σπόρ πουλόβερ, μία φανταζή εσάρπα, μία γοητευτική ζακέτα, μία άμυγιμη μπλούζα; Και θέλετε όλα αυτά να σας στοιχίσουν πολύ φθηνά; Επισκεφθείτε το κομψό κατάστημα «ZENEAN» επί της

Κάθε τέτοια εποχή το σπίτι σας χρειάζεται μια ανανέωση, που θα σας κάνει να περάσετε ένα ευχάριστο χειμώνα. Βάλτε στα δωμάτια, στην κουζίνα, στο λουτρό χαρούμενες νάυλον κουρτίνες, στρώστε το τραπέζι σας με ένα καινούριο νάυλον τραπεζομάντιλο, αλλάξτε τα πετσοτάκια που τα έχετε χρόνια με πλαστικά, και θα έχετε αμέσως την αλλαγή του σπιτιού σας. Και τα τραπεζομάντιλα, τις κουρτίνες καθώς και όλα τα είδη νάυλον στην πιο πλούσια ποικιλία θα τα βρείτε στα καταστήματα Α)ΦΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, «Diamant Plastics», Μητροπόλεως 48, «Αγ. Κωνσταντίνου 5 (Ομόνοια) και «Ερμύς άριθμός 87, στο Μοναστηράκι.

ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΕΦΟΔΙΟ
Φίλες μου, η ζωή σήμερα απαιτεί και από τη γυναίκα πολλά προσόντα. Για τη δουλειά και γενικά για το μέλλον σας ένα δίπλωμα λογιστικής, στενογραφίας, δακτυλογραφίας, στενοκατυλογραφίας, γλωσσικών σπουδών, έμπορικης αλληλογραφίας από τη μοναδική σχολή του «ΠΥΡΣΟΥ» είναι ένα πολυτίμητο και απαραίτητο εφόδιο. «Ο ΠΥΡΣΟΣ» που διευθύνει ο κ. ΒΑΛ. ΣΑΜΑΚΗΣ σας χορηγεί μετά δεκάμηνο φοίτησης επίσημο πτυχίο σπουδών. Λειτουργούν ημερησίως και έσπερινά τμήματα. ΣΧΟΛΑΙ ό «ΠΥΡΣΟΣ», Πολυτεχνείου 10 — Τηλέφ. 533-369.

Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

και ήρθε και με πήρε με το αυτοκίνητό του. Αναρωτιέμαι ως πότε θα μ'αφάνε. Καμμία ώρα θα μ'αφάνε στο διάβολο δλους.

— Μή λές άνοησίες, Κάμιλα, διαμαρτυρήθηκε ο νέος.

Η Πιέρα είχε μείνει θρλια πλάι στο ντιβάνι με το κεφάλι σκυφτό. Καταλάβαινε ότι η Κάμιλα απαιτούσε εξηγήσεις κι έπρεπε να δικαιολογηθώ.

— Χθες το βράδυ, είπα, μείναμε να κοιμηθούμε στο σπίτι μου. Είχε ξεσπάσει καταιγίδα και κράτησε όλη τη νύχτα. Δεν θα ήταν φρόνιμο να βγούμε στο δρόμο με' εκείνον τον καιρό.

— Δεν έφθανε μία επίσκεψη στους δικούς σου; Έπρεπε να μείνεις εκεί ένα μερόνυχτα, ξέροντας ότι δεν έχουν ούτε τηλέφωνο να επικοινωνήσης με το σπίτι;

— Δεν έμεινα μίαλόκληρη μέρα, βγήκαμε άργά, κατά τις δέκα.

Η Κάμιλα πετάχτηκε από τη θέσι της και κύτταξε άγρια τη νύφη της.

— Τό ένα χειρότερο από το άλλο, είπα. Είναι ώρες αυτές για να βγάλης έξω το Βισκάρντο; Γιατί δεν έβγαίνεις νωρίτερα;

Η Πιέρα κατάλαβε ότι ήταν άνοηφλο να δώση άλλες εξηγήσεις. Κι' έξ' άλλου, δεν μπορούσε να πη όλη την αλήθεια.

— Βλέπεις θα πέθαινες αν δεν τούς έδωσες μία μέρα, συνέχισε η Κάμιλα με σαρκασμό. Σοβ όρχίζομαι πώς δεν καταλαβαίνω τίποτα απ' αυτή την ιστορία.

Η Πιέρα έριξε μία ματιά στο Μιλέττι, που ήταν η αίτια όλων αυτών.

— Κι' όμως πρέπει να προσπαθήσης να καταλάβης, είπα της κουινιάδας της. Σ' ώριμένες στιγμές δεν μπορεί να μείνει κανείς μόνος, με την αγωνία που του σφίγγει την καρδιά, χωρίς να έχη πλάι του ένα πρόσωπο να του πη ένα λόγο παρηγοριάς ή ελπίδας. Είναι στιγμές που νομίζεις ότι όλα σε διώχνουν από το σπίτι.

Ξανακίταξε το Μιλέττι. Έκενός κατάλαβε, κοκκίνισε και πέρασε το χέρι στο μέτωπό του με μία κίνησι άμηχανίας.

— Ίσως δεν ξέρω να σου το εξηγήσω καλά, με προσπαθώ να με καταλάβης, Κάμιλα, πρόσθεσε η Πιέρα.

— Νά σε καταλάβω; Εγώ καταλαβαίνω ότι σε ώριμένες περιπτώσεις κάθεται κανείς στο σπίτι του και περιμένει από ώρα σε ώρα, από λεπτό σε λεπτό, να λάβη ένα τηλεγράφημα, μία είδησι, που μπορεί να είναι καλή ή κακή.

— Έχεις δίκιο, Κάμιλα, είπα η Πιέρα σιγά.

Ήταν αδύνατο να της εξηγήση πώς είχαν συμβη τα πράγματα.

Τό βλέμμα της Κάμιλα έλαμψε θριαμβευτικά.

— Αυτό καταλαβαίνω εγώ, είπα. Κι' όλα τα υπόλοιπα, λυπάμαι πολύ, αλλά δεν τα πιστεύω.

Μιλούσε άργά, τονίζοντας τις λέξεις και κυττάζοντας το Μιλέττι, σαν να ζητούσε τη συμμαχία του, σαν να ήθελε να του δώση να καταλάβη τί είδους γυναίκα είχαν την άτυχία να βάλουν στο σπίτι τους.

Η Πιέρα τινάχτηκε από τη θέσι της, σαν να είχε πατήσει ένα φίδι και δεν πρόσθεξε καν το Βισκάρντο που είχε μπη στο δωμάτιο.

— Τί είναι αυτό που δεν πιστεύεις; Τί δεν πιστεύεις, έ; ρώτησε.

— Τίποτα, απάντησε η άλλη με ύποκριτική άδιαφορία. Ξέρω μονάχα ότι φθάνει να λείψουμε έμεις μία στιγμή από το σπίτι και για μία τέτοια

φοβερή αίτια, για να επιστρέψω σε ευκαιρία, να π'α και κάνη τις δουλιές σου... Καταιγίδες, φέτος, μ'αφάνε... Παραμύθια.

Τό πρόσωπο της Πιέρα έγινε όμοιο σαν κερύ, με τα μάτια της στενάζοντας.

— Τι νομίζεις λοιπόν; φώναξε μπρός, πέστο. Δεν με βρήκες στο σπίτι, πέρασα τη νύχτα έξω. Και λοιπόν τί φαντάζεσαι;

Η Κάμιλα κούνησε το κεφάλι και χαμογέλασε με ύπνωση.

— Είχα το παιδί μαζί μου, συνέχισε η Πιέρα. Και οι γονείς μου δεν ναι πεθαμένοι. Μπορείς, αν ήθελες, να π'α να τους ανακρίνης.

— Α, όσο γι' αυτό... Μπορείς όλη λα κανείς να κοροϊφεί ένα μωρό να κάνη συνενόχους του τούς γονείς.

— Κάμιλα! παρακάλεσε ο Μιλέττι.

— Όχι, άφ'ηστε την να π'α τα της τό τέλος, είπα η Πιέρα. Άλλωστε έχει πιά τίποτα να πη. Τα είπα όλα.

Έσφιγγε δυνατά τις γροθίες της προσπαθώντας να νικήση την έκπληξη να τις γυμνήση πάνω στην Κάμιλα.

— Η φύξη σου είναι καλαμάρι, είπα. Η κακία σου σε κάνει να β'α τα πάντα. Ήρθε από και πάλι να μ'α δ'α μ'α ελπίς ακόμα μία λέξη για Σόλβιο. Χάνεις τον καιρό σου με ασυγχώρητες, προσβολές, και μαρμαρίζεις. Φαντάζεσαι για τούς άλλους όσα να π'α που όνειρεύεσαι για τον έαυτο περιπέτειες κι' έρωτοδουλειές; και μ'α μ'α λές ακόμα μία λέξη για Σόλβιο. Μου απαγορεύσατε να τον συναντή με αναγκάζατε σε μία άγνοια μονή και την άναμνηστική της «διακοπής». Τη λές κάτι χειρότερο;

Η Κάμιλα πέταξε από πάνω της το σκουτέζικο σάλι, και κύτταξε θρλια.

— Έπρεπε να μείνεις καρμωμένη, φώναξε θορυβικά. Τότε θα είπα λέγα άμέσως αυτό που σ' έλπινα να μάθης. Αν σ' ενδιαφέρει, Σόλβιο είναι χειρότερα. Ότι είπα θ'α β'α άκριβώς για να σου π'α για να σε πάρω εκεί πάνω. Τώρα έμ'αθες. Κλάψε τώρα.

Η Πιέρα νόμισε ότι ένα κλάμα κόκκινη άμμο, γέμισε τα μάτια της. Κι' όταν αυτό πέρασε, όλη η καρδιά της το Μιλέττι, που είχε μια άμνηστική, ατμήν και την Κάμιλα και έσφιγγε τα χέρια.

— Άφ'ηστε με, άφ'ηστε με, άγγιζετε έσείς. Φτάνει αυτή η δουρία, το φώναξε.

Τό παιδί που καθόταν πάνω στο λ'ι, σε μία γωνία της κάμαρας, π'αταζε ένα εικονογραφημένο παπύρι που του είχε δώσει η Μαρία, στην τό κεφαλάκι του, άκούοντας τις φωνές των μεγάλων και πότε κλαίοντας και πότε γλ'ωμίζας. Πότε τα χέρια διαστέλλονταν σ' ένα χαμόγελο, πότε έτρεμαν προμηνώντας κλάμα.

Όταν τον Μιλέττι να μπαίνε στο σπίτι και να σφίγγη τα χέρια της, π'αταζε, σ'αγκώθηκε έτρεφε κοντά της, της άγκάλιασε τα πόδια με έλπίς.

— Μηνά, μηνά μου!

Η Πιέρα τό σήκωσε στην άκμή της και κατόρθωσε να β'αλ'α το λακμό της, ένα γέλιο γι' αυτό που π'α.

— Βισκάρντο! Μά τί έσπ'α; έλπίσεις πώς παίζουμε, άγ'α μου, είπα. Καμμία φορά παίζον με το γάλο. Δεν τό ξέρεις;

Βγήκε από το δωμάτιο, τινάχτηκε, έλπίσε, για να καθ'αυγήνη στην πόρτα και να παραπατήσει, π'α να έλ'α γ'α κάτω από τα πόδια της.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Η Άλντινα μπήκε στην πόρτα, κρατώντας στα χέρια της ένα

γάλο πακέτο. Τό άκούμπησε στο ντιβάνι και άρχισε να λύνη τον σπάγγο, με κινήσεις διαστικές.

— Κύταξε, Άντόνιο...

Ο Άντόνιο έριξε μία άδιάφορη ματιά στο περιεχόμενο του δέματος.

— Πετσότες και πετσοτάκια, είπα.

— Έχουμε γεμάτο τό μαγαζι' απ' αυτά τα πράγματα, Άλντινα.

— Ναι με αυτά είναι διαφορετικά. Πρόσεξε τί κεντήματα! Θά έπρεπε πιά να καταλαβαίνης απ' αυτά τα πράγματα.

Ο Άντόνιο σήκωσε τούς ώμους.

— Είναι πράγματα που άφορούν τις γυναίκες, είπα. Κι' εγώ δεν καταλαβαίνω ούτε τις γυναίκες. Μά που είναι ό άντρας σου; ρώτησε, κυττάζοντας προς την πόρτα.

— Όσοδ'α ντο, φώναξε από τό μπάνιο; Όσοδ'α ντο, φώναξε. Τι κανείς αυτό, μήπως πνίγηκες;

— Άντόνιο, είπα η Άλντινα, που έξακολουθούσε να είναι σκυμμένη πάνω να εξαιρετική εργασία.

Έκενός έκανε πάλι μία κίνησι άδιαφορίας.

— Αν νομίζης πώς θα πουληθώ, είπα, κράτησε τα. Ποιός σου τά έφερε, ή π'ασιά, ή Τσεκόνι;

— Ναι.

Η Άλντινα ξανάδωσε με προσοχή τό πακέτο, και στράφηκε προς τον άδελφό της.

— Αυτή που τά έφτιαξε, είπα, παρακάλεσε την Τσεκόνι να μ'α πη τί όνομά της, αλλά έκείνη μ'α τό είπα.

— Και ποιά είναι; ρώτησε ο Άντόνιο χωρίς μεγάλο ενδιαφέρον.

— Μία κυρία... απάντησε η Άλντινα κοκκινίζοντας.

— Τι θά πη μία «κυρία», Άλντινα; Κι' έσύ κυρία δεν είσαι; παρατήρησε ο Άντόνιο. Τό κακό είναι ότι οι έσπορες γυναίκες κόβουν το ψωμί των εργατιών. Φαίνεται πώς είναι της μόδας τώρα, να άσכולούνται με αυτά τα πράγματα. Άλλά έμεις κάνουμε άσχημα που τά δεχόμαστε. Όσοδ'α ντο... ξαναφώναξε. Θά έρθης έπιτέλους να φάμε.

— Έρχομαι, άκούστηκε από τό μπάνιο ή φωνή του γαμπρού του. Όστε έδω μέσα δεν μπορεί να β'α κανείς την βουξία του.

— Δεν βάζει ο νοός σου, ποιά έφτιαξε αυτά τα κεντήματα; έπέμενε η Άλντινα.

Ο Άντόνιο που ροκάνιζε ένα παξιμάδι, στράφηκε και την κύτταξε.

— Ποιά; ρώτησε.

— Η κυρία Νέπτις.

— Η κυρία... Η γρηγά;

— Όχι, ή νέα. Η Πιέρα.

— Σαφέα; ρώτησε έκενός και συνηώς να ροκάνιζε τό παξιμάδι του.

— Δεν πιστεύω, απάντησε η Άλντινα.

— Τότε θά τό κάνη για σπόρ, σαν τις άλλες.

— Δεν ξέρω, δεν έχω ιδέα.

Ο Άντόνιο κάθισε μπροστά στο τραπέζι, γέμισε τό ποτήρι του κρασι και τό ήπιε μονορούφι.

Τελοςάπαντων, είπα, είναι πράγματα που δεν μ'α άφορούν.

Έκείνη τη στιγμή φάνηκε στο κατώφλι της τραπεζαρίας ο Όσοδ'α ντο, με τα μαλλιά γεμάτα μπριζαντινή.

— Θά φάμε, γυναίκα; ρώτησε.

Η Άλντινα πήγε στην κουζίνα, έφερε την πιετέλα με τό φαγητό κι' άρχισε να σερβίρη.

— Ξέρεις, είπα ο Όσοδ'α ντο, στρέφοντας το κεφάλι του προς τον Άντόνιο. Βρήκα ένα όρατο σχέδιο για τό ντο και παραπατούσε, π'α να έλ'α γ'α κάτω από τα πόδια της.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Οι Κάλτσες

ΜΠΕΡΚΣΑΙΡ δίνουν μία ιδιαίτερη γοητεία στο πόδι σας και εφαρμόζουν σαν δεύτερη έπίδερμιδα. Επί πλέον δεν φεύγουν οι πόνοι, χάρις στην πατέντα «NON RUN»—ΤΟ ΣΤΑΜΑΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΩΝ.

Berkshire

Οί καλύτερες κάλτσες του κόσμου!

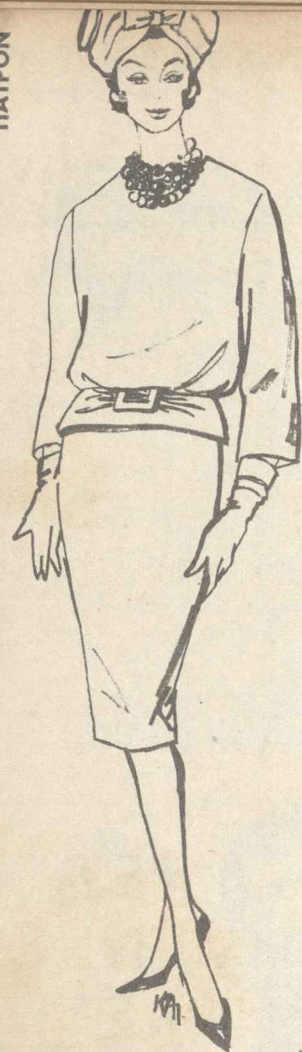
Επίδειξις Αισθητικής και Μείκ - απ υπό της Βιεννέζας Αισθητικού **HILDEGARD**
Κομωστήριον Κάμμερ
Πανεπιστημίου 13 Τηλ. 22.597

ΠΟΠΗ ΣΠΗΛΙΩΤΗ - ΜΠΑΖΙΝΑ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Σατωβριάνδου 22 — 3ος όροφος
Τηλέφ. 523.845

JEUNESSE
ΡΥΤΙΔΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ
δεν δικαιολογούνται πλέον. Τό τελευταίον Παρισιόν μηχανήμα είς τό πεπαιραμένον χέρι του άισθητικού Ιατρού Μ. Αθανασίου διευθυντού της Jeunesse Πεντέλης 5 νικου ή Γενική του Jeunesse Πεντέλης 5 της σταθεράς αντιρρυτιδικής θεραπείας, διδω καταπληκτικόν αποτέλεσμα είς την ριζικήν εξάρσιν των Γηλεφωνήσας διά κάθε πληροφορίαν να σας ένημερώσωμε - Τηλ. 32.778, Πεντέλης 5 - παράδος Μητροπόλεως - ισούγειον διαμέρισμα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ
Είς την άναγκήν μας β'ελαν Βούλκαν Άν. Σπυροπούλου μνηστευθείσαν μετά του κ. Μιχαήλ Γκάικα εύχόμεθα κάθε εύτυχίαν και ταχέως την στέψιν.
Λάζαρος — Λίλια Σπυροπούλου

ΠΡΟΣΟΧΗ: κάθε δέρμα δεν άνεχεται οποιοδήποτε καλλυντικό ή βαφή. Τό ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΙΓΝΑΤΙΑΔΗ Σόλωνος 130 Τηλ. 614. 402 διά των ειδικών δοκιμών εύαισθησίας (Tests) διαπιστώνει την άνοχήν του δερματός σας προς τό καλλυντικόν σας και σας προφυλάσσει έτσι από σοβαρούς κινδύνους άλλεργίας.

ΜΑΛΛΙΝΟ ΝΤΕ ΠΙΕΣ Η ΜΑΜΑ ΚΑΙ ΚΟΤΛΕ ΚΑΠΕΛΑΚΙ Η ΜΠΕΜΠΑ

ΝΤΕ ΠΙΕΣ

Από λεπτό μάλλινο ύφασμα, ράψτε ένα ντε-πιές σε έντελως καινούργια γραμμή, με τη βοήθεια του πατρών, που σας δίνουμε. Το πουφάν κορσάζ, που παρουσιάζει το σχέδιο αυτό, είναι ένα από τα χαρακτηριστικά σημεία της έφετινης μόδας.

Το πατρών αυτό αποτελείται από οκτώ κύρια κομμάτια. 'Απ' αυτά θα κόψετε τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 2 καὶ 7 διπλά, χωρίς ραφή στη μέση, τὰ ὑπ' ἀριθ. 3, 4, 6 καὶ 8 δυο φορές τὸ καθ' ἓνα καθώς καὶ τὸ 5 δυο φορές χωρίς τὴν τρύπα στη μέση, πού θὰ σὰς χρειαστῇ γιὰ νὰ σὰς ντύσουν τὴν ἀγκράφα.

Θὰ χρειασθῇτε ἀκόμη λοξές λουρίδες γιὰ τὸ ντεκολτέ τοῦ λαιμοῦ καθώς καὶ ἓνα μεγάλο φερμουάρ γιὰ τὸ πίσω μέρος τῆς καζάκας κι' ἓνα μικρότερο γιὰ τὴ φούστα.

Ἀντιγράψτε τὰ κομμάτια, τὸ καθ' ἓνα χωριστά ἀπὸ τὸ πατρὸν παρακολουθώντας τὶς διαφορετικὲς γραμμὲς τους. Ἀντιγράψτε ἐπίσης καὶ τὰ σημάδια. Τοποθετήστε τὰ κομμάτια ἐπάνω στὸ διπλωμένο ὕφασμά σας καὶ κόψτε ἀφίνοντας περιθώρια γιὰ τὶς ραφές καὶ τὰ στριψώματα.

Τρυπώστε τὶς πένσες τῆς μπάσκας καὶ τὶς πλαϊνὲς ραφές καθώς καὶ τὶς ραφές τῶν μανικιών. Περάστε διπλὴ σοῦρα στὸ κάτω μέρος τοῦ κορσάζ καὶ στὸ ἐμπρὸς κομμάτι ἐκεῖ πού εἶναι σχεδιασμένη ἡ θέσι τῆς ἀγκράφας στὸ κέντρο τῆς κάθετα.

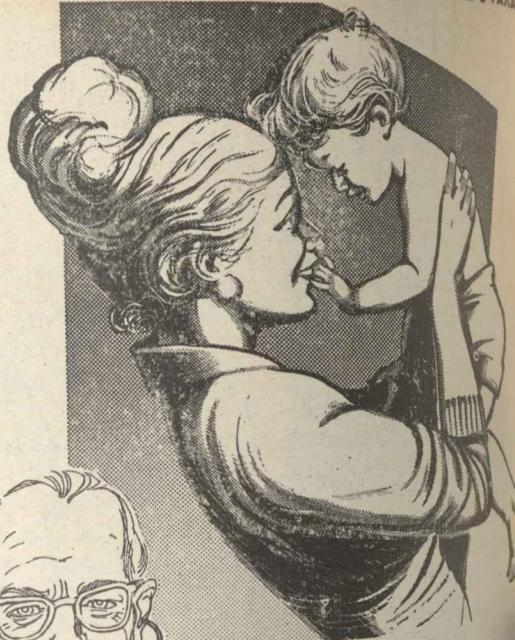
Προβάρετε καὶ τραβήξτε τὶς σοῦρες ἐνώνοντας τὸ κορσάζ στὴ μπάσκα. Περάστε τὰ σημάδια, κάντε ἔπειτα τὶς διορθώσεις καὶ ξανατρυπώστε. Προβάρετε, κολλήστε τὰ μανίκια καὶ γαζώστε. Ράψτε τὶς λοξὲς λουρίδες στὸ ντεκολτέ καὶ τὰ στριψώματα τῶν μανικιών καὶ τῆς μπάσκας. Κόψτε τὸ ἀπὸ μέσα κομμάτι τῆς υπάσκας πούν περισσεύει καὶ γαζώστε πίσω τὸ φερμουάρ. Τοποθετήστε καὶ τὴν ἀγκράφα στὴ θέσι τῆς. Κορυκώστε τὶς ραφές.

Τρυπώστε τώρα τὶς πένσες καὶ τὶς ραφές τῆς φούστας καὶ προβάρετε, κάντε τὶς διορθώσεις, περάστε σημάδια καὶ ξαναπροβάρετε. Γαζώστε, τοποθετήστε στὴ μέση ἓνα λεπτὸ ζωνάκι καὶ ράψτε τὸ στρίψωμά. (Τὸ πατρὸν εἶναι τοῦ Ἀτελιέ ΠΟΠΗ Νίκης 16, τ. 32-890).

ΚΑΠΕΛΑΚΙ (γιὰ κοριτσάκι 2 ἐτῶν)

Ἀπὸ κοτλέ βελούδο ἢ ὀτιδήποτε ἄλλο ὕφασμα ράψτε τὸ παιδικὸ αὐτὸ καπελάκι γιὰ τὰ χειμωνιάτικα κρύα. Τὰ κομμάτια, πού ἀποτελοῦν τὸ πατρὸν αὐτὸ εἶναι τρία, τὰ ὑπ' ἀριθ. 9, 10 καὶ 11. Ἀπὸ αὐτὰ θὰ κόψετε τὰ ὑπ' ἀριθ. 9 καὶ 10 διπλά χωρίς ραφή στὴ μέση καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 δυο φορές διπλὸ χωρίς ραφή. Τρυπώστε τὰ πιετάνια στα δύο πλάγια καὶ ἐνῶστε τὰ κομμάτια 9 καὶ 10 γωνιάζοντας τὸ κομμάτι 9. Γαζώστε τὶς ραφές καθώς καὶ τὰ δυο κομμάτια τοῦ μπόρ, θάζοντας ἀνάμεσα ἓνα χοντρότερο ὕφασμα. Γυρίστε τὰ ἀπὸ τὴν καλὴ καὶ ἐνῶστε μὲ τὸν τεπέ. Γαζώστε τὸ ἀπὸ μέσα, γυρίστε το καὶ ράψτε το. Ράψτε καὶ τὶς δυο κορδέλες.

ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΓΝΟ & ΚΑΘΑΡΟ ΓΑΛΑ

Τι' αὐτὸ τὸ βυνηθὺ

σὲ ὄλες τὶς μητέρες...

Ἔχω ἐμπιστοσύνη στὸ Ζαχαροῦχο ΝΟΥΝΟΥ γιὰτὶ ζερπὸν παρασκευάζεται στὴν Ὀλλανδία, στὸ πῶ σύγχρονο ἔργαστάσιο τῆς Εὐρώπης μὲ τὴν ἐπίβλεψη ἀρίστων ἐπιστημόνων. Τὸ Ζαχαροῦχο ΝΟΥΝΟΥ εἶναι ἀποστειρωμένο, ἀπολύτως καθαρὸ καὶ δὲν περιέχει κανένα μικροβίον. Λόγω τῆς τελείας ἐπιστημονικῆς του παρασκευῆς τὸ Ζαχαροῦχο ΝΟΥΝΟΥ ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη ἐγγύησι γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν σας.

**ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ
ΝΟΥΝΟΥ**
ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

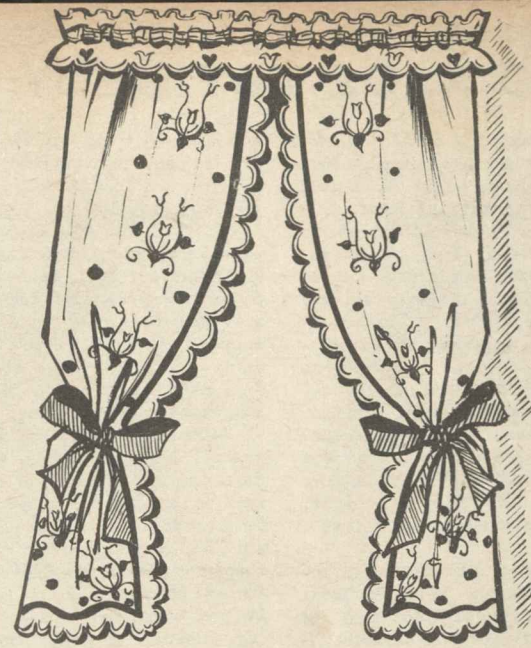
SALON DE BEAUTE

Εἶναι πραγματικὰ περίεργο. Κάθε τέτοια ἐποχὴ ἢ ἐπιδερμίδα τοῦ σώματος χάνει τὴν ἐλαστικότητά της. Καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀναρωτιέσθε τὸ γιὰτί. Ἀλλὰ εἶναι πολὺ φυσικόν. Ὁ ζεστός ἀέρας, οἱ ἀτέλειωτες ὄρες παραμονῆς στὸν ἥλιο, ἡ ἀρμύρα τῆς θάλασσας, εἶναι αὐτὰ πού δίνουν ἀγριάδα στὴν ἐπιδερμίδα. Κι' ὅμως πολὺ σύντομα ἡ ἐπιδερμίδα σας θὰ ἐναρμόσῃ τὴν ἐλαστικότητά της ὑστερα ἀπὸ μερικά ὑπάνια μὲ τὸ μοναδικὸ στὸ εἶδος τοῦ σαποῦνι «ΑΡΩΜΑ». Γιὰτὶ τὸ σαποῦνι αὐτὸ καθαρίζει, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως χαρίζει στὴν ἐπιδερμίδα μιὰ ἀπαλότητα.

Φθινόπωρον. Ὑστερα ἀπὸ τὴν καλοκαίρι, ἡλιοθεραπείες τοῦ καλοκαιριοῦ, νωστέ το ἀφύδατομένο δέρμα, με τὰ εἰδικὰ τριπτερά, tants καὶ τὰ περίεργα πλύνει καὶ Gattineau, πού σας προσφέρει διευκρινιστικὴς Λία Galien Salon de Beauté, ὁδὸς Κανάρη 622-666. Ἡ κ. Γαλιέν ἐπιστημονικὰ μασάζ γιὰ τὴν ἀφύδαση, τελειότερα μηχανήματα (εὐνοηγορε!), μεταχειρίζεται καὶ σὺν τα στικὰ ξένα καλλυντικὰ καὶ σὺν τα visagiste πού ἔχει ἀποδοκιμαζέει ἀνάλογο δάμνη σὲ κάθε περίπτωση.

689

690

691

ΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΜΟΔΑ ΟΙ ΕΛΑΦΡΕΣ ΚΕΝΤΗΜΕΝΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

689: Στις κουρτίνες τῆς κρεβατοκάμαρας τοῦ γιοῦ σας ταιριάζουν οἱ πολύχρωμες παραστάσεις τῶν Ἰνδιάνων πού δημοσιεύονται στὸ παράρτημα. Τὰ ἴδια μοτίφ μπορεῖτε νὰ τὰ κεντήσετε καὶ στὸ σκέπασμα τοῦ κρεβατιοῦ, πού ὅπως καὶ οἱ κουρτίνες πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ μονόχρωμο λινό ἢ ἡμίλινο ὕφασμα. Χρησιμοποιήστε πολλοὺς ζωηροὺς χρωματισμοὺς καὶ κεντήστε μὲ ριζοβελονιά καὶ ριχτὴ βελονιά τὰ γεμάτα μοτίφ.

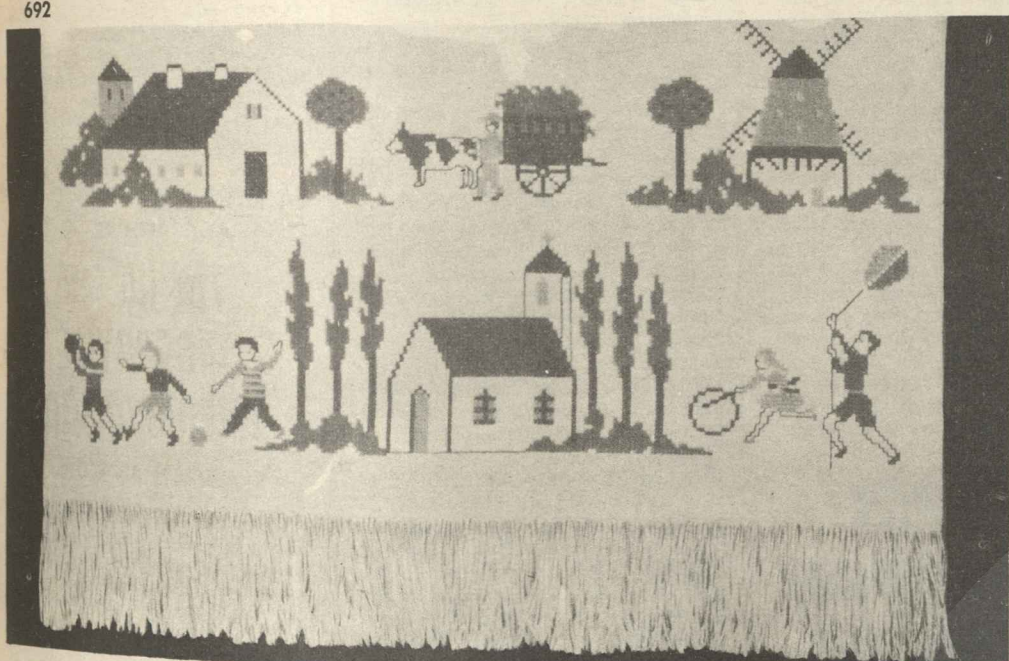
690. Μὲ τὸ ἀπλὸ μοτίφ τοῦ παραρτήματός μας κεντήστε τὶς κουρτίνες τοῦ μωροῦ σας μὲ θαλασσὶ ἢ ρόζ κλωστή. Μὲ τὸ ἴδιο μοτίφ μπορεῖτε νὰ διακοσμήσετε καὶ τὴν κουρτίνα τοῦ κρεβατιοῦ πού θὰ εἶναι ἀπὸ λεπτὸ ἐγχώριο βουλάζ. Θὰ κεντήσετε μὲ ριζοβελονιά καὶ ριχτὴ βελονιά. Τὸ τελείωμα θὰ γίνη μὲ χονδρὸ φεστόνι.

691. Γιὰ τὸ δωμάτιο τῆς νέας κοπέλλας σας δίνουμε τὶς ἀνάλαφρες αὐτὲς κουρτίνες πού μπορεῖτε νὰ τὶς κεντήσετε μὲ τὶς τουλίπες πού θὰ ἔρθετε στὸ παράρτημα. Θὰ κεντήσετε μὲ ριχτὴ βελονιά καὶ πισωβελονιά σὲ διαφόρους παστὲλ χρωματισμοὺς.

692. Στις λινὲς ἢ τὶς ἡμίλινες κουρτίνες τοῦ παιδικοῦ δωματίου μπορεῖτε νὰ κεντήσετε τὰ μετρητὰ μοτίφ πού σας δίνουμε. Τὰ χρώματα πού θὰ χρησιμοποιήσετε θὰ τὰ ἔρθετε στὸ παράρτημα.

693. Διακοσμήστε τὶς μονόχρωμες κουρτίνες τοῦ λιβυκοῦ ροῦμ ἢ τῆς τραπέζιας σας μὲ τὴ μονόχρωμη γκρέκα πού σας δίνουμε. Θὰ κεντήσετε σταυροβελονιά. Τὸ ἴδιο μοτίφ μπορεῖτε νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε καὶ γιὰ σοῦ-πλά.

694. Γιρλάντα κεντημένη πούαν-ντόμπρ μὲ παστὲλ χρώματα γιὰ τὶς ἀνάλαφρες κουρτίνες τῆς κρεβατοκάμαρας. Τὰ λουλουδάκια θὰ μπουν ριχτὰ σὲ ὅλη τὴν κουρτίνα καὶ ἡ γιρλάντα θὰ τοποθετηθῇ κάτω.

693

98

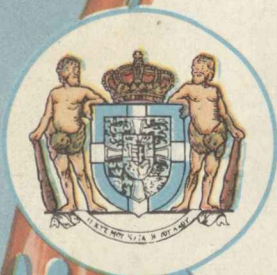
Μήν ξεχνάτε, ότι...

...μέσα σέ **όλα** τὰ κουτιά τοῦ **DAL**,
ἀκόμη καὶ στὰ κουτιά τῶν 4 δρχ.,
ὕπάρχει καὶ μιὰ ἐκπληξίς... μιὰ
πρωτοφανῆς ποικιλία ἀπὸ χαρι-
τωμένα δωράκια τοῦ **DAL**!

Ἔτσι, ἀγοράζοντας **DAL**, ὄχι
μόνο ἀγοράζετε **ἀνωτέρα ποι-
ότητα**, ἀλλὰ δοκιμάζετε καὶ μιὰ
ἐκπληξί.

Μήν ξεχνάτε, ὅτι μόνο τὸ
DAL λαμπικάρει τὰ ρούχα καὶ
προστατεύει τὰ χέρια σας
ἀποτελεσματικά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Ὅμορφαίνει ὅ,τι πλένει